

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017 ΑΡ. ΦΥΛ. 527, € 1,50

ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ!

Μόνο ένας πολύ σκληρός αγώνας των εργαζομένων μπορεί να σώσει τα μεταλλεία και τους ίδιους

Οι εγκληματίες σαμποταριστές της κυβέρνησης Τσίπρα εξαπέλυσαν πρόσφατα νέα επίθεση, από ότι φαίνεται την τελική, για το διώξιμο του καναδού επενδυτή και το κλείσιμο των μεταλλείων.

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει το νέο αυθαίρετο μπλόκο του υπουργείου στα έργα στις Σκουριές και στην Ολυμπιάδα και στέκεται στο πλευρό των εργαζομένων που με ανακοίνωση τους κάλεσαν την κυβέρνηση να σταματήσει τον πόλεμο της εναντίον του έργου και ανακοίνωσαν ότι όσο αυτός συνεχίζεται θα ξεκινήσουν κινητοποιήσεις για «τη συνέχιση του πλήρως περιβαλλοντικά αδειοδοτημένου έργου μας, το οποίο έχει επικυρωθεί από πληθώρα δικαστικών αποφάσεων ως ωφέλιμο για την τοπική κοινωνία και

εθνική οικονομία» (<http://www.halkidikinews.gr>, 9/8/2017).

Συγκεκριμένα, ο υπουργός Περιβάλλοντος Σταθάκης αποφάσισε αυθαίρετα να σταματήσει όλες τις εκκρεμείς αδειοδοτήσεις για τα έργα στις Σκουριές στα χνάρια των προκατόχων του Σκουρλέτη και Λαφαζάνη και να καταφύγει στη διαιτησία ενάντια στο βασικό χώρο της εξόρυξης χρυσού που είναι οι Σκουριές. Την ίδια στιγμή καθυστερεί αδικαιολόγητα από τις αρχές του χρόνου τις αδειοδοτήσεις και για τον

δευτερεύοντα, σχετικά προσωρινό, χώρο εργασιών που είναι η Ολυμπιάδα, τις οποίες όλο αυτό το διάστημα υπόσχεται διαρκώς ότι θα ολοκληρώσει. Με τις υποσχέσεις αυτές, έφαγε όλο τον κρίσιμο χρόνο μέχρι τα προγραμματισμένα για το Σεπτέμβριο εγκαίνια της λειτουργίας των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων στην Ολυμπιάδα, και κατάφερε τελικά να τα ματαιώσει.

Ο λόγος που επικαλείται το υπουργείο για το μπλόκο στις αδειοδοτήσεις των Σκουριών είναι κάποιες όψιμες απαιτήσεις του κράτους από υποτιθέμενες παραβιάσεις των συμβατικών υποχρεώσεων της Ελντοράντο Γκολντ χωρίς ποτέ μέχρι σήμερα να διευκρινίζεται ποιες

είναι αυτές οι απαιτήσεις και ποιες είναι αυτές οι παραβιάσεις. Η μόνη συγκεκριμένη αντιπαράθεση με την εταιρεία που έχει προκύψει το τελευταίο διάστημα είναι η απόρριψη από τον Σκουρλέτη της τεχνικής μελέτης για την εφαρμογή της μεταλλουργικής μεθόδου της ακαριαίας τήξης σε κλειστό χώρο δήθεν για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος. Τα περιβαλλοντικά ζητήματα έχουν λυθεί από τις περιβαλλοντικές μελέτες για τη χρήση αυτής της μεθόδου που έχουν εγκριθεί από καιρό, γιατί η συγκεκριμένη μέθοδος η φινλανδική, είναι μία από τις πιο ασφαλείς και πιο καθαρές περιβαλλοντικά στον κόσμο (χρησιμοποιείται σε πάνω από 50 χώρες και

πρόκειται για επεξεργασία συμυκνωμάτων από την οποία προκύπτουν καθαρά μέταλλα με απομάκρυνση του αρσενικού χωρίς τη χρήση κυανίου). Αυτές οι μελέτες βρίσκονται σε πλήρη ισχύ και δεν έχουν ακυρωθεί από κανένα υπουργείο και από κανένα δικαστήριο. Ο Σκουρλέτης δεν είχε κανένα λόγο να απορρίψει την τεχνική μελέτη εκτός από το σταμάτημα της επένδυσης, και φαίνεται σήμερα πόσο αυτή του η απόφαση που εκδόθηκε λίγες μέρες πριν τον αντικαταστήσει ο Σταθάκης χρησιμεύει στην κυβέρνηση για να πετύχει τον τελικό της στόχο. Ο Σταθάκης ως δήθεν «μνημονιακός» διάδοχος του «αντι-

Συνέχεια στη σελ. 6

Για τη Διάσκεψη στην Εσθονία ή πώς η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η ψευτοαριστερά προετοιμάζουν πολιτικά και ιδεολογικά το λαό για τη ρώσικη επίθεση κατά της ανατολικής Ευρώπης

Στεκόμαστε στο πλευρό της Εσθονίας απέναντι στη ρώσικη νεοχιτλερική επιθετικότητα και στο φασιστικό ψευτοκομμουνισμό. Στεκόμαστε απέναντι στον εσθονικό και ευρύτερο φιλελεύθερο ιστορικό αντικομμουνισμό που εξωραΐζει το χιτλερισμό.

Τελικά στην αντικομμουνιστική διάσκεψη που οργάνωσε η εσθονική προεδρία της ΕΕ μόνο 8 από τις 27 χώρες της ένωσης: Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Τσεχία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Πολωνία και Κροατία εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση που καλεί σε δίκες για τα εγκλήματα των κομμουνιστών, 8 χώρες αρνήθηκαν να συμμετάσχουν, ανάμεσα τους η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Κύπρος, η Ρουμανία, το Βέλγιο και

το Λουξεμβούργο, ενώ όλες οι υπόλοιπες 19 χώρες συμμετείχαν χωρίς να διευκρινίζεται ως τώρα ποιες έστειλαν τους υπουργούς δικαιοσύνης, όπως προβλεπόταν, και ποιες πιο χαμηλόβαθμους αξιωματούχους. Περισσότερα για τις συμμετοχές και για τις εργασίες αυτής της διάσκεψης θα γίνουν γνωστά αργότερα όταν θα κατακάσει και ο κουρνιαχτός από την εκστρατεία ψεμμάτων που εξαπόλυσε το ρώσι-

κο πρακτορείο Σπούνικ και υιοθέτησε αμάσητα το ελληνικό κρατικό πρακτορείο ειδήσεων ΑΠΕ με κυριότερο ανάμεσα τους το ψέμμα ότι μόνο 8 χώρες συμμετείχαν στη διάσκεψη. Με τα ως τώρα ωστόσο επιβεβαιωμένα στοιχεία είναι φανερό η πολιτική υποβάθμιση της διάσκεψης από τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης και τους κεντρικούς θεσμικούς μηχανισμούς της ΕΕ.

Αυτό που με μια πρώτη ματιά φαίνεται σαν κάτι εντελώς θετικό δηλαδή σαν μια νίκη ενάντια στον αντι-κομμουνισμό και ενάντια στην ιστορική ελάφρυνση του ναζισμού, κρύβει μέσα του στην κύρια πλευ-

ρά μια μεγάλη ήττα των λαών της Ευρώπης. Γιατί πρόκειται για μια διάσπαση της ανατολικής από τη δυτική Ευρώπη υπέρ των νέων Χίτλερ, που είναι σήμερα οι ρώσοι σοσιαλμπεριαλιστές. Στη βάση αυτής της ήττας βρίσκεται η επιμονή των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης κάτω από την αιγίδα των απανταχού της γης αστών φιλελεύθερων (συντηρητικού ή σοσιαλδημοκρατικού τύπου) να εξισώνουν: α) το πραγματικό απελευθερωτικό ιστορικό κομμουνιστικό κίνημα, δηλαδή αυτό των Λένιν-Στάλιν-Μάο με το χιτλερισμό και τη φριχτή ρατσιστική σκλαβιά του και β) να

εξισώνουν το πραγματικά δίδυμο αδέρφι του χιτλερισμού, τον ψεύτικο φασιστικό κομμουνισμό των Χρυσόστοφ-Μπρέζνιεφ-Γκορμπατσόφ-Ζιουγκάνοφ με το πραγματικό κομμουνιστικό κίνημα.

Όταν οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης κάνουν αυτές τις δύο ταυτίσεις λειτουργούν σαν πολιτικοϊδεολογική αντίδραση και καλά κάνουν όσοι αντιτίθενται σε αυτές. Όταν όμως ταυτίζουν στα λόγια, είτε στην πράξη τον ψεύτικο κομμουνισμό (δηλαδή αυτόν που από τα 1956

Συνέχεια στη σελ. 2

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Όλα για τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ, σ. 3, • Τεράστιο παραγωγικό κενό που προκαλεί το βιομηχανικό σαμποτάζ, σ. 4, • Για τη ραδιοφωνική «απάντηση» του Ρουβίκωνα στην ΟΑΚΚΕ, σ. 5, • Μεγάλη προβοκάτσια Τραμπ υπέρ Μαδούρο: Όχι σε οποιαδήποτε στρατιωτική επέμβαση στη Βενεζουέλα, σ. 5, • Συνεχίζεται με κάθε τρόπο το σαμποτάζ στην οικονομία, σ. 6, • Στις προβλήτες της Κόσκο η ζωή των εργαζομένων δεν έχει καμία αξία, σ. 7, • Περισσότερα για την πολιτική ταυτότητα του Α. Παπανδρέου και του ΣΥΡΙΖΑ, σ. 8, • Ο Μακρόν στην Αθήνα, κακό για την Ελλάδα, κακό για την Ευρώπη, σ. 10, • Εσθονική διάσκεψη: Η Ελλάδα στην εμπροσθοφυλακή της ρώσικης επίθεσης στην Ευρώπη, σ. 16

Για τη Διάσκεψη στην Εσθονία ή πώς η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η ψευτοαριστερά προετοιμάζουν πολιτικά και ιδεολογικά το λαό για τη ρώσικη επίθεση κατά της ανατολικής Ευρώπης

Συνέχεια από τη σελ. 1

και μετά κυριολεκτικά υποδούλωσε τις χώρες τους και αυτήν την υποδούλωση την υποστηρίζει το πλειοψηφικό σήμερα στον κόσμο δήθεν “κομμουνιστικό κίνημα”) με το χιτλερισμό και μάλιστα με το ρώσικο νεοχιτλερισμό κάνουν μια σωστή ταύτιση που τους κάνει να λειτουργούν **αντικειμενικά** σαν πρόδοος και μάλιστα να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αντιχιτλερικού αγώνα της Ευρώπης.

Η ρώσικη διπλωματία έδωσε το μεγάλο πλήγμα της στη διάσκεψη της Εσθονίας μέσω της κυβέρνησης των πρακτόρων της στην Ελλάδα που πάτησαν στις δύο πρώτες αντιδραστικές ταυτίσεις για να αρνηθούν την τρίτη προοδευτική ταύτιση η οποία αντικειμενικά αποτελεί και την κύρια **πρακτική** πλευρά της Διάσκεψης της Εσθονίας. Γιατί οι Εσθονοί και γενικά οι ανατολικοευρωπαίοι δεν νοιάζονται στην πραγματικότητα για να ξεκαθαρίσουν τα πολιτικο-ιδεολογικά και ιστορικά ζητήματα του μεσοπολέμου και του Β' παγκόσμιου πολέμου αλλά το ζήτημα της πρακτικής τους άμυνας απέναντι στην πούτινική Ρωσία την οποία προσπαθούν εντελώς αποτυχημένα να επενδύσουν ιδεολογικά με τα σκουριασμένα αντικομμουνιστικά τους εργαλεία. Αν υπήρχε σήμερα μια πραγματικά αριστερή κυβέρνηση στην ΕΕ θα πήγαινε στη διάσκεψη της Εσθονίας, και θα υποστήριζε εκεί και θα ζύμωνε στους απειλούμενους λαούς της ανατολικής Ευρώπης τη γραμμή που συμπυκνώνεται στον υπότιτλο αυτού του άρθρου καταψηφίζοντας προφανώς κάθε απόφαση υποστήριξης στον ιστορικό αντικομμουνισμό και ακόμα περισσότερο στην εξωραϊστική για το χιτλερισμό ταύτιση του πρώτου με το δεύτερο.

Είναι λοιπόν εντελώς φυσικό που σε αυτή τη συνδιάσκεψη η ρώσικη γραμμή της διάσπασης εμφανίστηκε κύρια με τη σημαία του δημοκρατισμού και της άρνησης της εξίσωσης Χίτλερ-Στάλιν, δηλαδή με τη γραμμή Κοτονή-Τσίπρα, τη στιγμή που η αμερικάνικη και η παγκόσμια δημοκρατική κοινή γνώμη είναι δικαίως έξαλλη με τη χρήση αυτής της εξίσωσης φασισμού-αντιφασισμού από το φασίστα Τραμπ για να δώσει πολιτική κάλυψη στους νεοναζί δολοφόνους του Σάρλοτσβιλ.

Οι χώρες της ανατολικής Ευρώπης, ιδιαίτερα οι χώρες της Βαλτικής, είναι οι πρώτες που θα βρεθούν στο στόχαστρο της νεοχιτλερικής επίθεσης της Ρωσίας για την υποδούλωση της Ευρώπης. Το να βρεθούν αυτοί οι λαοί απομονωμένοι απέναντι σε αυτή την επίθεση, λερωμένοι με τη ρετινιά του χιτλερικού ή φιλοχιτλερικού, σηματοδοτεί μια διασπαστική η ενότητα και η ενιαία αμυντική ικανότητα των πρώτων υποψηφίων θυμάτων του νεοχιτλερισμού, που είναι η ανατολική Ευρώπη, με τα επόμενα υποψήφια θύματα, δηλαδή τη δυτική Ευρώπη, που είναι και ο κύριος στόχος αυτής της επίθεσης.

Ένα τέτοιο επίτευγμα της τσαρικής διπλωματίας θα ήταν πολύ δύσκολο αν δεν υπήρχε μέσα στην ίδια την Ευρώπη ένας φωνακλάς πράκτορας σαν τον Τσίπρα που να χαίρει της εκτίμησης και υποστήριξης των βασικών, κατευναστικών ή και φιλικών προς τη Ρωσία, ηγετών της ευρωπαϊκής διπλωματίας. Θα ήταν όμως όπως είπαμε ακόμα πιο δύσκολο αν οι αστικές τάξεις που είναι επικεφαλής των υποψηφίων θυμάτων δεν έσκαβαν οι ίδιες τον λάκκο τους φλερτάροντας με τον ιστορικό αντικομμουνισμό, ακόμα και το χιτλερισμό, και αν δεν αρνούταν να πάρουν οποιοδήποτε μάθημα από την περίπτωση της Ουκρανίας.

Να γιατί η υποβάθμιση του συνεδρίου από τους δυτικοευρωπαίους που θα ήταν υπό άλλες συνθήκες μια νίκη της δημοκρατίας, στις σημερινές συνθήκες της επίθεσης του νεοχιτλερικού άξονα είναι ο θρίαμβος του Έλληνα προβοκάτορα και των αφεντικών του. Αυτοί φροντίζουν κάθε φορά να ταλαντεύουν και να πολώνουν τους εχθρούς τους ανάμεσα σε δύο λάθος θέσεις που και οι δύο βολεύουν τους ίδιους, και που στη συγκεκριμένη περι-

πτωση είναι: είτε με την ανατολική Ευρώπη και τον ιστορικό αντικομμουνισμό, είτε με την καταδική του αντικομμουνισμού και μαζί με αυτή εγκατάλειψη της ανατολικής Ευρώπης απέναντι στην επίθεση του νεοχιτλερικού άξονα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στην πρώτη γραμμή της ρώσικης διπλωματίας μέσα στην Ευρώπη

Πως έγινε και αυτοί οι απίθανοι διπρόσωποι τύποι που για δεκαετίες εμφανίζονται σαν ανανεωτές, ευρωκομμουνιστές, ακόμα και σοσιαλδημοκράτες, και σήμερα παριστάνουν τα δουλικότερα τσιράκια της Ευρώπης, τώρα βγαίνουν δημόσια σαν μανιόδεις υποστηρικτές του Στάλιν και αμείλικτοι εχθροί του αντικομμουνισμού; Πως γίνεται οι ίδιοι τύποι που στην Ελλάδα είναι οι καλύτεροι φίλοι της χιτλερικής συμμορίας της «Χρυσής Αυγής» να μη σηκώνουν μύγα στο σπαθί τους για το ναζισμό... στην Εσθονία; Και πως γίνεται αυτοί οι ίδιοι να είναι οι καλύτεροι φίλοι μέσα στην Ευρώπη του μεγαλύτερου παγκόσμιου σπόνσορα του ναζισμού, της νεοχιτλερικής Ρωσίας;

Σε αυτές τις ερωτήσεις δεν πρόκειται να απαντήσει κανένας τροτσκιστής ή νεοτροτσκιστής, κανένας δήθεν σταλινικός, τελικά κανένας σοσιαλφασίστας που τάχα κριτικάρει το ΣΥΡΙΖΑ από τα αριστερά. Μιλάμε για τις ηγεσίες των ψευτοΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΛΑΕ, «μ-λ» που μόλις έριξε το σύνθημα ο ΣΥΡΙΖΑ ρίχτηκαν στη μάχη κατά της «φιλοναζιστικής Εσθονίας» και της «ναζιστικής ΕΕ».

Η ΟΑΚΚΕ έχει απαντήσει αναλυτικά στο ζήτημα του αντικομμουνισμού της φιλελεύθερης αστικής τάξης και ειδικότερα των αστικών τάξεων της ανατολικής Ευρώπης (<http://www.oakke.gr/articles-anaforas/item/162>). Λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα στρατηγικά όσο και τα άμεσα συμφέροντα των ευρωπαϊκών λαών, δεν πρόκειται να παραχωρήσουμε σπιθαμή στην τον υπαρκτό αντικομμουνισμό αυτών των τάξεων, πόσο μάλλον όταν αυτός καταλήγει να μπάζει τους ναζιστές μέσα στο κράτος όπως στην περίπτωση της Ουκρανίας και να προβοκάρει το δίκαιο αγώνα των λαών αυτών για εθνική ελευθερία απέναντι στη ρώσικη επίθεση.

Για να εξηγήσουμε αυτή την περιέργη αντίφαση στην πολιτική των σοσιαλφασιστών του ΣΥΡΙΖΑ και της «αριστερής» ουράς του πρέπει να δούμε το ζήτημα της Εσθονίας όχι τόσο από την πλευρά της ιστορίας, όσο από την πλευρά της σημερινής, ζωντανής πολιτικής εξέλιξης. Γιατί εδώ το ζήτημα μπαίνει έτσι: **η Ρωσία θα παρουσιάσει (παρουσιάζει ήδη) την επίθεσή της κατά της ανατολικής Ευρώπης, και της Ευρώπης γενικότερα, σαν επανάληψη του αντιφασιστικού πολέμου του 1941-1945. Αυτό που σήμερα φωνάζει ο σοσιαλφασισμός, ότι δηλαδή «οι Εσθονοί είναι μαζί και καλά τους έκανε ο Στάλιν», είναι το σύνθημα που θα φωνάξει αύριο η Ρωσία όταν εισβάλει σε αυτές τις χώρες για να τις υποδουλώσει.**

Κρίνοντας ακριβώς από την πλευρά της ζωντανής πολιτικής καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο κύριος εχθρός σε αυτή την αντιπαράθεση δεν είναι αυτός που παρουσιάζεται μπροστά στους λαούς ανοιχτά σαν αντικομμουνιστής, δηλαδή οι δυτικές και ανατολικές ευρωπαϊκές αστικές τάξεις, αλλά αυτός που παριστάνει τον κομμουνιστή, δηλαδή ο ΣΥΡΙΖΑ και το αφεντικό του η νεοχιτλερική Ρωσία.

Τα διδάγματα της Ουκρανίας

Δε χρειάζεται να σκαρώσουμε σενάρια για το μέλλον για να καταλάβουμε ότι η Ρωσία παρουσιάζει τον αντι-ευρωπαϊκό της πόλεμο σαν επανάληψη του αντιφασιστικού πολέμου. Γιατί η επίθεση κατά της Ευρώπης έχει ήδη ξεκινήσει στην Ουκρανία. Στο μεγάλο καμίνι της πραγματικής και ζωντανής σύγκρουσης που φανερώνει το κάθε στρατόπεδο την πολιτική του, εκεί έχουν και οι λαοί

την ευκαιρία να ξεκαθαρίσουν με τη μία ή την άλλη γραμμή. Στην Ουκρανία οι Ρώσοι εισέβαλαν φωνάζοντας για τους Ουκρανούς νεοναζί που απειλούν τη ρώσικη μειονότητα και ανεμίζοντας κόκκινες σημαίες. Εκεί οι δυτικοί ιμπεριαλιστές απέδειξαν τη χοντροπτεσιά και τον αντικομμουνισμό τους όταν από τη μια αποδέχτηκαν το μπάσιμο των νεοναζί στο ουκρανικό κράτος από την κυβέρνηση Ποροσένκο και από την άλλη νομιμοποίησαν τη ρώσικη κατοχή Κριμαίας και Ντονμπάς στις συνόδους του Μινσκ. Εκεί όμως αποδείχτηκε και ότι οι ναζιστές, ακόμα και όταν εμφανίζονται σαν εχθροί της Ρωσίας δουλεύουν στο βάθος για τη ρώσικη πολιτική.

Γιατί για τους σοσιαλφασίστες, που θεωρούν την ουκρανική άμυνα άδικη και αντιδραστική, οι Ουκρανοί μαζί είναι οι δήθεν πρωτοπόροι αυτής της άμυνας. Στην πραγματικότητα οι Ουκρανοί μαζί δεν είναι οι πρωτοπόροι, αλλά οι μεγαλύτεροι υπονομευτές της δίκαιης ουκρανικής άμυνας. Πρώτον γιατί εκθέτουν την ουκρανική άμυνα απέναντι στην παγκόσμια δημοκρατική κοινή γνώμη και έτσι απομονώνουν την Ουκρανία από τους φυσικούς συμμάχους της που είναι οι λαοί της Ευρώπης και του τρίτου κόσμου. Δεύτερον γιατί ο ουκρανικός λαός δεν είναι καθόλου εκφασισμένος (και το απέδειξε όταν πέταξε τους ναζιστές του Σβόμποντα και του Δεξιού Τομέα στο περιθώριο μετά την ανατροπή της φιλορώσικης κυβέρνησης του Γιανουκόβιτς) και συνεπώς η παρουσία των μαζί στο αντιρρωσικό μέτωπο το διασπάει και το απομονώνει από τους Ουκρανούς δημοκράτες που είναι η φυσική πρωτοπορία του αντιρρωσικού αγώνα για εθνική ανεξαρτησία και ακεραιότητα.

Οι Ουκρανοί μαζί δεν είναι επινόηση της ρώσικης πολιτικής, είναι πραγματικοί και έχουν ιστορικές και κοινωνικές ρίζες σε αυτή τη χώρα, όπως και σε όλες τις χώρες, ανεξάρτητα του αν η ρώσικη πολιτική έκανε τα πάντα για να τους δυναμώσει (όταν για παράδειγμα ο Γιανουκόβιτς υποχώρησε μόνο απέναντι στις επιθέσεις των ναζιστών δίνοντάς τους το κύρος της αντιπολίτευσης που φέρνει αποτελέσματα). **Να γιατί η ουκρανική άμυνα δεν μπορεί ποτέ να είναι αποτελεσματική απέναντι στη ρώσικη εισβολή, αν πρώτα δεν ξεκαθαρίσει το εσωτερικό της από τους φασίστες προβοκάτορες.**

Πώς οι σοσιαλφασίστες στήνουν το ψεύτικο δίπολο ψευτοκομμουνιστών-αντικομμουνιστών και οι φιλελεύθεροι το αποδέχονται

Όταν λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ φωνάζει υπέρ του Στάλιν και κατά των Εσθονών ναζί, το κάνει για δύο λόγους. Ο ένας είναι όπως είπαμε για να προετοιμάσει πολιτικά και ιδεολογικά τη ρώσικη επίθεση κατά της Ευρώπης. Ο δεύτερος είναι για να φτιάξει έναν αντικομμουνισμό ταγματσαφλίτικου τύπου στο αντίπαλό του στρατόπεδο. Οι καλά δασκαλεμένοι από την τσαρική διπλωματία σοσιαλφασίστες του ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν ότι για να νικήσει τον εχθρό δεν αρκεί να συγκροτήσεις και να ενισχύσεις εναντίον του το δικό σου στρατόπεδο, πρέπει να προβοκάρεις, να υπονομεύσεις ή και να ελέγξεις το στρατόπεδο του αντιπάλου. Αντίπαλος του ΣΥΡΙΖΑ είναι ο δημοκρατισμός τόσο της αστικής όσο και της εργατικής τάξης, και μάλιστα κυρίως της τελευταίας.

Το πρόβλημα εδώ είναι ακριβώς ότι επικεφαλής της δημοκρατίας σήμερα δεν βρίσκεται η εργατική τάξη, που σήμερα είναι εγκλωβισμένη από τα σοσιαλφασιστικά και φασιστικά κόμματα, αλλά η φιλελεύθερη αστική τάξη. Αυτή είναι όμως διατεθειμένη, σε όλη τη Δύση, να κάνει κάθε υποχώρηση και συμβιβασμό απέναντι στο σοσιαλφασισμό και το νεοναζισμό προκειμένου να μη διαταραχθούν οι κερδοφόρες δουλειές της. Αρκεί ο σοσιαλϊμπεριαλισμός να επικαλεστεί “τον κίνδυνο ενός παγκόσμιου πολέμου” ή τον κίνδυνο μιας γενικής πολιτικής αστάθειας κάθε φορά που περνάει στην επίθεση για

να υποχωρήσουν οι δυτικοί έντρομοι μπροστά σε αυτή την απειλή. Ειδικά στην Ελλάδα έχουμε μια αστική τάξη χωρίς χαρακτήρα, πάντα δουλική με απέραντο δέος απέναντι σε κάθε ιμπεριαλιστή, πάντα με μίσος και περιφρόνηση απέναντι στο λαό, και γι' αυτό πάντα με συμπάθεια και κατανόηση απέναντι σε κάθε φασίστα. Αυτή η φιλελεύθερη αστική τάξη είναι πολύ πρόθυμη να δεχτεί το ρόλο που της μοιράζουν οι σοσιαλφασίστες, στην προκειμένη το ρόλο του «αγωνιστή της ελευθερίας» απέναντι στην κομμουνιστική απειλή που τάχα εκπροσωπεί ο ΣΥΡΙΖΑ.

Στο σύμπαν της συριζέικης απάτης ο φιλελεύθερος και ο ναζιστής είναι ένα και το αυτό. (Για την ακρίβεια ο φιλελεύθερος είναι τάχα το αφεντικό του ναζιστή και ο ναζιστής ο μπράβος τάχα του φιλελεύθερου). Αυτό το πολιτικό-ιδεολογικό κοστουμί που έραψε ο σοσιαλφασισμός για τους εχθρούς του, μερικοί είναι πρόθυμοι να το φορέσουν για να παίξουν αυτό το ρόλο. Το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα του φασίστα που παριστάνει το φιλελεύθερο και έτσι δικαιώνει το σοσιαλφασιστικό αφήγημα στη χώρα μας είναι ο Τζήμερος. Αυτός ο φασίστας έφτασε πρόσφατα να δικαιώσει την επίθεση του χιτλερικού βουλευτή Κασιδιάρη κατά του βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Δένδια που επί υπουργίας του κλείστηκε η ναζιστική συμμορία στη φυλακή.

Το κακό είναι ότι με τύπους σαν τον Τζήμερο -που είναι στο βάθος απλοί Τραμπ τσέπης- συμπαρατάσσεται σήμερα αντικειμενικά η πλειοψηφία των ευρωπαϊκών φιλελεύθερων και σοσιαλδημοκρατών αντικομμουνιστών που τρελαίνονται για τη σημερινή εθνοική σημαία που θεμελιώνει το “Στάλιν ισον Χίτλερ” στον ισχυρισμό ότι ο Στάλιν υποδούλωσε τις Βαλτικές το 1940 όπως ακριβώς έκανε λίγο μετά ο Χίτλερ. Στον ισχυρισμό αυτό θα απαντήσουμε μια επόμενη φορά πολύ πιο διεξοδικά. Απλά εδώ να τονίσουμε ότι η επέμβαση της σταλινικής ΕΣΣΔ στην Εσθονία και γενικότερα στις φασιστικές τότε Βαλτικές (επέμβαση που τελικά παρά τις

Συνέχεια στη σελ. 16

Παρακαλούμε
τους αναγνώστες μας
να στέλνουν τα γράμματα
ή τις επιταγές τους στη δ/ση
Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα,
ΤΚ 10432, ή στο όνομα
Κώστας Κούτελος,
ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις μπορείτε
να χρησιμοποιείτε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

'Όλα για τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ

Ο Λαλιώτης στο φιλοΣΥΡΙΖΑ ξέφωτο και ο «όρκος» Τσίπρα στον παπανδρεϊσμό

Όσο κι αν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με επικεφαλής την κνίκια ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, προχωρούν γοργά προς τη δημιουργία δομών σοσιαλφασιστικής δικτατορίας (ΜΜΕ, Δικαιοσύνη, νέοι εγκάθετοι στην κρατική υπαλληλία), ξεσκίζονται ταυτόχρονα από την αντίφαση της ψευτοαριστερής ρητορείας τους με την επίταση της οικονομικής καταστροφής της χώρας και του λαού.

Αυτό, σε έναν λαό που σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς τον έμαθε ότι για τα βάσανά του των τελευταίων εφτά χρόνων υπεύθυνος είναι η Ευρώπη και κύρια η Γερμανία, κοστίζει πολιτικά στον ΣΥΡΙΖΑ (κυρίως γιατί εμφανίζεται ως τάχα υποτακτικός «της Ευρώπης που μας πεινάει») και παράλληλα δημιουργεί κίνδυνο, εάν οι ευρωπαϊκές και παγκόσμιες εξελίξεις δεν προλάβουν τις ελληνικές εκλογές, να χάσει έστω και πρόσκαιρα μέρος της σοσιαλφασιστικής εξουσίας του.

Πέρα από την υποταγμένη ή και ανοιχτά πουλημένη στη Ρωσία «επαναστατική» ψευτοριζοσπαστική ουρά της κυβέρνησης (ψευτοΚΚΕ, ΛΑΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Πλευση Ελευθερίας, ΕΠΑΜ, «μ-λ» νεοτροτσκιστές και ανοιχτοί τροτσκιστές), που εξασφαλίζει στον ΣΥΡΙΖΑ πλήρη «κινηματική» νηνεμία, ώστε ο Σόιμπλε να κοιτάει απορημένος τον «μάγο» Τσίπρα, είναι η ώρα να βγουν στο παλκοσένικο και όλες οι εφεδρείες στα «δεξιά» του. Κυρίως στον χώρο του πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ, ο οποίος κόβεται στα δύο από την εσωτερική μάχη της φιλοΣΥΡΙΖΑ ηγεσίας του με τις αυθόρμητα αντιΣΥΡΙΖΑ, αντικειμενικά αντισοσιαλφασιστικές διαθέσεις της βάσης και μιας μεγάλης μερίδας των μεσαίων κυρίως στελεχών του.

Στις 4 Αυγούστου, ο ανάλογα με την κατάσταση αποσυρόμενος και επανεμφανιζόμενος, «αιώνιος» στο παρασκηνίο Λαλιώτης βγήκε με άρθρο του στην φιλική προς τον Γ. Παπανδρέου ιστοσελίδα thecaller.gr να πλέξει το εγκώμιο του γενάρχη των Ρώσων πρακτόρων στην Ελλάδα (και του ίδιου του Λαλιώτη) Ανδρέα Παπανδρέου, εξαπολύοντας δριμεία επίθεση σε όσους επικρίνουν τον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ ως κύριο προπύργιο της πορείας της χώρας προς τη χρεοκοπία και την καταστροφή.

Δεν θα αποδομήσουμε εδώ το άρθρο – συρραφή αποσπασμάτων από λόγους και ομιλίες του Παπανδρέου, που διανθίζονται με σχόλια του Λαλιώτη. Αυτό αποτελεί απλώς ένα συνονθύλευμα του μικροαστικού, σοσιαλφασιστικού «αντιδεξιισμού» που επιδέχεται πουλούσε ο Παπανδρέου για δεκαετίες, με βασικό διεκπεραιωτή τον ίδιο το Λαλιώτη, στις μάζες, ακριβώς για να φτιάχνει αντικειμενικά το μέτωπο ΠΑΣΟΚ – ψευτοΚΚΕ – Κύρκου και αργότερα ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ – ψευτοΚΚΕ προς όφελος του σοσιαλιμπεριαλισμού στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει τίποτε πιο δεξιά από αυτή την κοψίνα «αντιδεξιά» ρητορεία, την οποία η ΟΑΚΚΕ έχει υποβάλει σε εξαντλητική κριτική κιόλας από το 1985.

Το ζουμί στο άρθρο είναι αλλού: από τη μία, στη συνεχή επίθεση στους «νεοφιλελεύθερους δημοσιογράφους, οικονομολόγους και δημοσιολόγους» κι από την άλλη, στη χρήση αποσπασμάτων από λόγους του Παπανδρέου όπου ο τελευταίος επιτίθεται, από το 1992 ακόμα, στη Γερμανία, με την αντιδραστική θεωρία της αντίθεσης βορρά – νότου εντός της ΕΟΚ – ΕΕ. Ο Παπανδρέου, σε αυτά τα αποσπάσματα, μιλά επίσης για το ζήτημα των «γερμανικών αποζημιώσεων για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Ο πρωτομάστορας της σοσιαλφασιστικής ενότητας ΠΑΣΟΚ – ρώσικης

ψευτοαριστεράς Λαλιώτης δεν είναι κανέναν χθεσινός στην πολιτική και ιδεολογική πάλη. Δεν του ήλθε ξαφνικά να εμφανιστεί στο προσκήνιο αρθρογραφώντας για να υπερασπιστεί τον πολιτικό τον πρόγονο, 21 χρόνια από τον θάνατό του και ενώ, ήδη από το 2010, η σοσιαλφασιστική καταστροφική για την παραγωγή και εκμαυλιστική για το λαό πολιτική κληρονομιά του Παπανδρέου δέχεται σφοδρή κριτική και αποδόμηση από πολλούς διανοούμενους και δημοσιογράφους.

Ο «αντινεοφιλελευθερισμός», ο «αντιδεξιισμός» και το πανταχού παρόν αντιγερμανικό (βασικά σήμερα αντιΣόιμπλε) μίσος θα είναι – πιθανότατα με αυτή τη σειρά – οι άζονες πάνω στους οποίους θα πάει, όταν και αν πάει, ο ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές, που θα είναι σε μεγάλο βαθμό εκλογές σοσιαλφασιστικής βίας και ανωμαλίας. Σε αυτά, ένας κόσμος που ιστορικά ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ, γενικά δημοκρατικός στην κατατομή του, είναι δουλεμένος ιστορικά από το 1974 κι ακόμη περισσότερο από το 1981, οπότε οι σοσιαλφασιστές τον θεωρούν εύκολη λεία. Όχι τόσο ενάντια στον Μητσοτάκη, ο οποίος όλα δείχνουν ότι είναι βολικός για τον Πούτιν, τους ολιγάρχες, την Κίνα κλπ., όσο για τις αυθόρμητα φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις μέσα στην ΝΔ.

Εκεί στόχεψε ο Λαλιώτης με το άρθρο του, το οποίο η καθεστωτική «Εφημερίδα των Συντακτών» ερμήνευσε με πανηγυρικό εξώφυλλό της ως κάλεσμα Λαλιώτη για συμπίεση του ΠΑΣΟΚ – ΔΗΣΥ με τον Τσίπρα σε «αντιδεξιά – αντινεοφιλελεύθερο» μέτωπο ενάντια στη ΝΔ. Ο Λαλιώτης βέβαια πουθενά στο άρθρο του δεν αναφέρθηκε στο σήμερα, ωστόσο ούτε διαμαρτυρήθηκε, ούτε διαχώρισε τη θέση του από αυτή την ερμηνεία. Και πώς θα μπορούσε άλλωστε! Αφού ο ίδιος ήταν πάντα ο αγωγός της συνεργασίας ΠΑΣΟΚ – ψευτοΚΚΕ και αργότερα ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ ή μάλλον καλύτερα της υποταγής του ΠΑΣΟΚ στον Συνασπισμό, ακόμη κι όταν ο τελευταίος κινούνταν σε ποσοστά κοντά στο 3%!

Στο άρθρο Λαλιώτη απάντησε ο εξ απορρήτων του Τσίπρα, σοσιαλφασιστίας υπουργός Βερναρδάκης, που κάλεσε με δικό του άρθρο να ακουστεί το «μοναχικό μήνυμα» Λαλιώτη και να συγκροτηθεί το αντιΝΔ μέτωπο του ΣΥΡΙΖΑ με το ΠΑΣΟΚ – ΔΗΣΥ, φυσικά σε «αντιδεξιά – αντινεοφιλελεύθερη» βάση!

Το θράσος των σοσιαλφασιστών του ΣΥΡΙΖΑ είναι απερίγραπτο: το ξύλο που έριχναν και οι πέτρες που πέταγαν στους πασόκους το 2010-2012, η λεηλασία (των χειρότερων και πιο αρριβιστικών) πρώην στελεχών του ΠΑΣΟΚ, η συμμαχία με τους ακροδεξιούς και φιλοκαρμανλικούς ΑΝΕΛ, με τον Παπαγγελόπουλο και τον Παυλόπουλο, με ό,τι χειρότερο, ξενόδοιο, ρωσόφιλο και αντιδραστικό κουβαλάει η παλιά, νεοδημοκρατική δεξιά στη χώρα μας, η σκανδαλώδης ανοχή και κάλυψη στους ναζιζήδες της Χρυσής Αυγής συνεχίζονται χωρίς σταμνημό. Ταυτόχρονα, οι τσιπραίοι αναγεννάνε απ' τη στάχτη της την «αιώνια» αντιδεξιά ρητορική, που πάντα την έχουνε στην εφεδρεία! Τα καλά και

συμφέροντα...

Στόχος των Τσίπρα - Λαλιώτη είναι είτε ένα ΠΑΣΟΚ – ΔΗΣΥ που εξαρχής μετά τις επόμενες εκλογές θα αρνηθεί στη ΝΔ μια συμμαχική κυβέρνηση και θα οδηγήσει σε δεύτερες εκλογές με απλή αναλογική, δηλαδή θα φέρει απευθείας τον ΣΥΡΙΖΑ ξανά στην εξουσία, είτε θα μπει σε μια συμμαχική κυβέρνηση με μια μη αυτοδύναμη ΝΔ και θα αποτελέσει σε αυτήν την κυβέρνηση έναν ΣΥΡΙΖΑ-λάιτ, ακυρώνοντας κάθε έστω και στοιχειώδες αναπτυξιακό μέτρο κανενός ξέμπταρκου φιλοευρωπαϊκού υπουργού της ΝΔ, που θα χει πιστέψει αφελώς ότι πραγματικά οι δυτικόφιλοι «επανάληθαν» στην εξουσία μετά τη «λαίλαπα ΣΥΡΙΖΑ».

Η ΟΑΚΚΕ, σε αντίθεση με τους φιλοδυτικούς αστούς, είναι το μόνο κόμμα που από τις αρχές της δεκαετίας του 90 και ειδικότερα από το 96 είχε αναλύσει ξεκάθαρα στην αρθρογραφία και στο μαζικό υλικό της (αφίσες, προκηρύξεις) τον πρακτικό, κομβικό ρόλο του Λαλιώτη στο σοσιαλφασιστικό aparat, ειδικά τον φιλοΣΥΝ ρόλο του.

Εντελώς ενδεικτικά:

Άρθρο στο φ. 343 (30/12/1999) με τίτλο «ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΡΩΣΟΔΟΥΛΗ ΗΓΕΣΙΑ ΣΗΜΙΤΗ (1999)» (<http://www.oakke.gr/neweast/1999/343/scrn/nes30-12-1999.htm>)

Αφίσα με ημερομηνία 18/5/2003 και τίτλο «ΓΙΑΤΙ ΣΗΜΙΤΗΣ-ΛΑΛΙΩΤΗΣ ΞΕΟΝΤΩΝΟΥΝ ΤΟΥΣ "ΛΟΧΑΓΟΥΣ" - Όλα για να έρθει ο ΣΥΝ στην εξουσία (2003)» (http://www.oakke.gr/posters/p_2003/scrn/ps18-05-03.htm)

Αφίσα με ημερομηνία 10/7/2003 και τίτλο «ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΛΑΛΙΩΤΗ-ΣΗΜΙΤΗ - Κάνουν τα πάντα για να έρθει ο ΣΥΝ στην εξουσία (http://www.oakke.gr/posters/p_2003/prtn/pp10-07-03.htm)»

«Κεντροαριστερά»: Ο Θεοδωράκης ξεφορτώνει το Ποτάμι στη χοάνη του ΠΑΣΟΚ για να το στείλει στο ΣΥΡΙΖΑ

Η ανακοίνωση της Ηυποψηφιότητας του Σταύρου Θεοδωράκη για την ηγεσία του νέου κόμματος της «Κεντροαριστεράς» (άγνωστου μέχρι στιγμής ονόματος) αναλύθηκε από τους περισσότερους ως μια αναγκαία κίνηση, λόγω του ότι το Ποτάμι φυλλοροούσε συνεχώς, είτε προς τη ΝΔ είτε προς τη ΔΗΣΥ της Γεννηματά.

Αυτό το φυλλορόημα και τελικά η διάλυση του Ποταμιού δεν θα είχε γενικά τίποτε το κακό για το λαό και τη δημοκρατία. Το Ποτάμι, όπως είχαμε έγκαιρα σημειώσει επάνω στη δημιουργία του (<http://www.oakke.gr/afises/item/349>), ήταν ο καθεστωτικός σέντερ μπாக του πολιτικού καθεστώτος, που το καλοκαίρι του '14 «μπήκε αλλαγή» στη θέση της γιμναστικής ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη, για να συνεχιστεί το σοσιαλφασιστικό ματς της καταστροφής και της ρωσοκινεζικής αποικιοποίη-

[07-03.htm](http://www.oakke.gr/posters/posters_2007/pasol071107.htm))

-Αφίσα με ημερομηνία 7/11/2007 και τίτλο «ΔΥΟ ΠΑΣΟΚ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ - Το βρώμικο παιχνίδι Λαλιώτη- Παπανδρέου – Βενιζέλου, (http://www.oakke.gr/posters/posters_2007/pasol071107.htm)

Όλοι οι αστοί αντίπαλοι του Λαλιώτη νόμιζαν πάντα ότι αυτός ήταν το βαθύ, το αταλάντευτο «αντιδεξιό» ΠΑΣΟΚ, στην πραγματικότητα όμως αυτός ήταν, όπως και ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου, η ακροδεξιά – τροτσκιστική καρκινική μετάσταση της ψευτοαριστεράς στον εγκέφαλο αυτού που ο λαός έμαθε να αποκαλεί «δημοκρατική παράταξη».

Το άρθρο Τσίπρα – Όλα για τη συγκυβέρνηση

Ενώ η *Νέα Ανατολή* βρισκόταν επί του πιεστηρίου, η ανάλυσή μας επιβεβαιώθηκε από κεντρικό – βαρύγδουπο άρθρο του ίδιου του Τσίπρα στη φυλλάδα Documento που έχει εδώ και έναν χρόνο εκδώσει ο φίλος του και αγωγός συριζαϊκής λάσπης Βαξεβάνης.

Σ' αυτό, ο Τσίπρας αναφέρεται μνημικά στην πολιτική παρακαταθήκη του Παπανδρέου, τον υπερασπίζεται ενάντια στις δίκαιες (άδικες κατά τον Τσίπρα) κατηγορίες περί λαϊκισμού και δημαγωγίας, τον διαχωρίζει από το μεταγενέστερο ΠΑΣΟΚ του «εκσυγχρονισμού», το «υποταγμένο στο νεοφιλελευθερισμό» (κατηγορία που δε στοχεύει τόσο τον ίδιο τον καλυμένο ρωσόδουλο ψευτοευρωπαϊό Σημίτη, όσο τους πραγματικά δυτικόφιλους κεντρώους και σοσιαλδημοκράτες που τον ακολουθούσαν) και τελικά κλείνει το μάτι της «αντιδεξιάς ενότητας» με κοινό λάβαρο την κληρονομία του «Αντρέα», με γνήτη βέβαια τον ΣΥΡΙΖΑ και με το σημερινό, μικρό ΠΑΣΟΚ στο ρόλο βαστάζου.

Με αυτόν τον ύμνο στον γενάρχη

του ΠΑΣΟΚ ο Τσίπρας κάνει επίσης πιο εύκολη και την ανετότερη είσοδό του στη Σοσιαλιστική Διεθνή που αρκετοί εκεί σοσιαλδημοκράτες την εμποδίζουν επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ ανήκει στην υποτιθέμενη «Αριστερή» ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Για τη Ρωσία όμως ο Τσίπρας, σαν ο πιο ξετσιπίττω υποτακτικός της πρωθυπουργός στην Ευρώπη είναι πολύ πιο πολύτιμος όταν βρίσκεται στα κέντρα ισχύος της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας, όπου ασκεί άμεση ή έμμεση κρατική εξουσία σε αρκετές χώρες της ΕΕ, παρά όταν βρίσκεται στην Ευρωπαϊκή «Αριστερά» στην οποία η Ρωσία διαθέτει μπόλικους πράκτορες, που όμως ασκούν περιορισμένη και έμμεση κρατική εξουσία μέσω των συνδικάτων και της αυτοδιοίκησης.

Την ίδια ώρα, ο Σκουρλέτης, πρώτος τη τάξει υπουργός της κυβέρνησης και εκ των ηγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, ανοίγει κι αυτός τον δρόμο της «αντιδεξιάς ενότητας», χωρίς παράλληλα να πετάει στον κάλαθο των αχρήστων τη συνεργασία με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ. Υποστηρίζει ότι «δεν έχουν εκλείψει οι λόγοι της συνεργασίας με τους ΑΝΕΛ παρά τις μεγάλες διαφορές σε αρκετά θέματα» και ότι «δυστυχώς η κ. Γεννηματά είναι όμηρος ενός πολιτικού προσωπικού που έχει πάρει διαζύγιο από τα ιστορικά χαρακτηριστικά του χώρου που θέλει να εκπροσωπή».

Το μήνυμα των συριζαίων σοσιαλφασιστών είναι ξεκάθαρο: ΠΑΣΟΚ, πέτα από πάνω σου κάθε εθνική ανεξαρτησιακή, δυτικόφιλη, αναπτυξιακή τάση και κάθε αντίσταση στον ΣΥΡΙΖΑ και έλα να λάβεις μέρος στα πλούσια φαγοπότια της σοσιαλφασιστικής εξουσίας. Κοινή μας σημαία θα είναι από δω κι εμπρός ο πραγματικά άφθαστος διπρόσωπος, υποδουλωτής του έθνους στα ρώσικα νεοχιτλερικά αφεντικά, Α. Παπανδρέου.

της της χώρας (και μάλιστα με φιλοευρωπαϊκό προσώπειο πράγμα που εξαπάτησε αρκετούς δημοκράτες απογοητευμένους από τον Κουβέλη που πίστεψαν ότι αυτός ο φίλος του Τσίπρα ήταν η νέα κεντροαριστερή λύση).

Ο Θεοδωράκης ακολούθησε μια ξετσιπίττω φιλοΣΥΡΙΖΑ πολιτική το κρίσιμο πρώτο εξάμηνο του 2015, αναγνωρίζοντας ουσιαστικά στον Τσίπρα ότι, ως το «νέο» στη διακυβέρνηση της χώρας, ήταν αντικειμενικά «καλύτερος» από το παλιό πολιτικό προσωπικό, βασικά τα δύο κλασικά αστικά κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Το μόνο που ζητούσε ο «ηγέτης» (όπως αυτοχαρακτηριζόταν) του Ποταμιού από τον Τσίπρα ήταν «να βάλει μυαλό» και να κάνει πιο ρεαλιστικό και λιγότερο «ριζοσπαστικό» τον αντιευρωπαϊσμό του. Ενίσχυε επίσης την εντελώς σοσιαλφασιστική θεωρία περί «σώφρονα» Τσίπρα έναντι των «επαναστατών» Κωνσταντοπού-

λου και Λαφαζάνη.

Η βρώμικη αυτή πολιτική γραμμή, που ήταν αντίθετη με τις αυθόρμητα φιλοευρωπαϊκές τάσεις της βάσης, των στελεχών και του βουλευτών του Ποταμιού, χρεοκόπησε μετά την προσφυγή του Τσίπρα στις κάλπες τον Σεπτέμβρη του '15, σε αντίθεση με όσα φέρεται να είχε δεσμευτεί προς τους Μείμαρκα, Γεννηματά και Θεοδωράκη, όταν εκείνοι του πρόσφεραν σανίδα σωτηρίας ψηφίζοντας το τρίτο μνημόνιο. Η κοροϊδία βέβαια δεν ήταν τόσο προς τους τρεις βολικούς – για τον ένα ή τον άλλο λόγο – προς τον Τσίπρα «ηγέτες», αλλά προς τις σε γενικές γραμμές φιλοευρωπαϊκές κοινοβουλευτικές ομάδες της ΝΔ, του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ, ώστε να πυροβολήσουν τα πόδια τους ψηφίζοντας το καταστροφικό για τη χώρα μνημόνιο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και μετά να το πληρώ-

ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΚΕΝΟ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΑΝΕΡΓΙΑ, ΠΕΙΝΑ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Η μεγάλη βιομηχανία είναι η υλική βάση της σύγχρονης πολιτισμένης ζωής. Αυτή είναι που παράγει τους τεράστιους όγκους προϊόντων για κάθε μορφή κατανάλωσης. Το πιο βασικό χαρακτηριστικό της βιομηχανίας σε σχέση με κάθε άλλο τομέα της οικονομίας είναι ότι κινητοποιεί πολύ μεγαλύτερες σε όγκο παραγωγικές δυνάμεις από τις ήδη πελώριες που άμεσα κινεί η ίδια. Αυτή η έμμεση επίδραση της βιομηχανίας απλώνεται στη συνέχεια και σε όλη την οικονομία.

Έτσι ένα μεγάλο μέρος των πρώτων υλών της βιομηχανίας απορροφούν ένα μεγάλο μέρος της αγροτικής παραγωγής και κινούν ένα μεγάλο μέρος του χονδρεμπορίου. Οι μισθοί του βιομηχανικού προλεταριάτου αλλά και τα καταναλωμένα από τους ίδιους τους βιομηχανικούς καπιταλιστές διανεμόμενα κέρδη απορροφούν ένα ακόμα μεγαλύτερο μέρος της αγροτικής παραγωγής, αλλά κινούν και ένα μεγάλο μέρος του λιανικού εμπορίου και των υπηρεσιών. Ακόμα το μέρος εκείνο των μικτών βιομηχανικών κερδών που μετατρέπεται σε φόρους καθώς και η φορολογία των μισθών των εργαζομένων και των υπαλλήλων της βιομηχανίας πληρώνει ένα μεγάλο μέρος των υπαλλήλικών μισθών που επίσης πηγάζουν στην κατανάλωση.

Με αυτούς τους τρόπους η βιομηχανική παραγωγή διαχέεται σε όλους τους παραγωγικούς κλάδους και σε όλη την κοινωνία με έναν τρόπο που κανένας άλλος τομέας της κοινωνικής παραγωγής δεν το κάνει. Αυτό συμβαίνει γιατί η βιομηχανία λόγω της τεράστιας παραγωγικότητάς της παράγει το μεγαλύτερο μέρος του υλικού πλούτου της χώρας ακόμα και αν το ονομαστικό ποσοστό της στο ΑΕΠ είναι μειωθητικό, ιδιαίτερα στη χώρα μας. Στις αποφάσεις της η ΕΕ ονομάζει τη βιομηχανία «κινητήρα της οικονομίας», και έχει βάλει σαν στόχο της να αυξήσει την ισχύ της από το μέσο ποσοστό 17% του ΑΕΠ το 2016 στο 20% του ΑΕΠ μέχρι το 2020. Με αυτό το ποσοστό σκοπεύει η ΕΕ να πλησιάσει το 21% του 1995.

Γι' αυτούς τους λόγους η βιομηχανία, είναι κεντρικός στόχος του σαμποτάζ της οικονομίας που διεξάγουν εδώ και δεκαετίες οι ρωσόδουλοι για να καταστρέψουν τη χώρα και ανήμπορη να αντιδράσει να την προσδένουν στο άρμα του ρωσοκινένου νεοαποικιακού νεοχιλιερικού κεφάλαιου.

Ο αντίκτυπος της μεταποίησης στην οικονομία το 2014 μετρείται στην πολύ σημαντική μελέτη του ΙΟΒΕ «Ο τομέας μεταποίησης στην Ελλάδα τάσεις και προοπτικές έκδοσης 2017». Η μεταποίηση είναι ο κύριος όγκος της βιομηχανίας. Δεν περιλαμβάνει δηλαδή η μεταποίηση τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, του νερού, του φυσικού αερίου, των κατασκευών και γενικά τους κλάδους που δεν μετασχηματίζουν σε προϊόν την ύλη.

«Το 31,3% της απασχόλησης στην Ελλάδα οφείλεται στην μεταποίηση (1,24 εκατομμύρια απασχολούμενοι)

Για κάθε θέση εργασίας στην μεταποίηση δημιουργούνται συνολικά στην οικονομία 3,5 θέσεις

Για κάθε €1 εκατομμύριο κύκλου εργασιών της μεταποίησης, στην απασχόληση της Ελλάδας προστίθενται συνολικά 22 θέσεις εργασίας.

Το 31% του ελληνικού ΑΕΠ οφείλεται στην μεταποίηση (€55 δισεκατομμύρια) Για κάθε €1 Προστιθέμενης Αξίας της μεταποίησης, στο ΑΕΠ της ελληνικής οικονομίας προστίθενται συνολικά €3,1.

(Η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία είναι ίση με: ΑΠΑ= μισθοί + εισφορές + φόροι + μερίσματα και κέρδη +

αποσβέσεις. Η καθαρή προστιθέμενη αξία ή Προστιθέμενη Αξία ΠΑ του πίνακα είναι η ακαθάριστη μείον τις αποσβέσεις).

Το συνολικό κοινωνικό προϊόν της μεταποίησης (μισθοί, φόροι, εισφορές, σχηματισμός παγίου κεφαλαίου) υπερβαίνει τα €31,6 δισεκατομμύρια

Η μεταποίηση προσφέρει 37,4% υψηλότερους μισθούς από ότι οι υπόλοιποι τομείς της οικονομίας κατά μέσον όρο».

Η βιομηχανία ως κινητήρας της οικονομίας

Από την ίδια μελέτη του ΙΟΒΕ πήραμε τον παρακάτω πίνακα που δείχνει τα οικονομικά αποτελέσματα και την επίδραση της μεταποίησης σε όλη την οικονομία το έτος 2014. Η έμμεση επίδραση είναι αυτή που προκαλεί στους προμηθευτές της σε υλικά και υπηρεσίες. Η προκαλούμενη είναι η επίδραση σε όλη την οικονομία από την κατανάλωση που προέρχεται από τους μισθούς στις βιομηχανικές επιχειρήσεις και τους μισθούς των εργαζομένων στις επιχειρήσεις των προμηθευτών.

Πίνακας 34. Οικονομικές επιδράσεις της μεταποίησης σε εθνικό επίπεδο το έτος 2014

Μέγεθος (€)	Άμεση	Έμμεση	Προκαλούμενη	Συνολική
Ακαθάριστη αξία παραγωγής	58.536	23.086	29.493	111.116
Προστιθέμενη αξία	15.699	13.520	19.488	48.706
ΑΕΠ	17.704	14.110	23.245	55.058
Απασχόληση	356.224	465.469	416.692	1.238.385
Εισόδημα από εργασία	5.079	3.997	3.553	12.628
Φόροι	2.223	666	4.742	7.631
Εισφορές	1.168	1.308	1.023	3.499
Εισαγωγές	-22.256	18.771	2.918	-566
Εμπορικό ισοζύγιο	47.357	-18.771	-2.918	25.678
Κοινωνικό προϊόν	10.259	7.841	13.550	31.659

Πηγή: Πολυ-περιφερειακό υπόδειγμα εισροών-εκροών ΙΟΒΕ, Eurostat

Σημ.: (€) σε € εκάστ σε τιμές 2014, εκτός από την απασχόληση, η οποία εκφράζεται σε όρους απασχολούμενων.

Η ακαθάριστη αξία της μεταποίησης το 2014 ήταν 58,536 δις. Για να παράξει όμως αυτό το προϊόν χρησιμοποίησε πρώτες ύλες όπως ηλεκτρική ενέργεια, νερό, ορυκτά, γεωργικά προϊόντα, αλλά και κάθε είδους υλικά εισαγόμενα ή όχι. Επίσης κατανάλωσε τις υπηρεσίες λογιστών, δικηγόρων, διαχειριστών ακινήτων, τηλεπικοινωνιών, κρατικές διοικητικές υπηρεσίες κλπ. Πούλησε το προϊόν της, με την συμμετοχή των μεταφορών, στο χονδρικό και στο λιανικό εμπόριο. Η μελέτη βρήκε ότι η μεταποίηση δημιούργησε έμμεσα στους προμηθευτές της-άμεσους συνεργάτες της- ένα κύκλο εργασιών σε υλικά και υπηρεσίες με ακαθάριστη αξία 23,086 δις.

Αυτή η έμμεση επίδραση της μεταποίησης απλώθηκε στη συνέχεια και σε όλη την οικονομία με την αύξηση της κατανάλωσης από τον όγκο των μισθών του βιομηχανικού προλεταριάτου αλλά και των εργαζομένων στην τροφοδοσία της σε υλικά και υπηρεσίες. Αυτή η προκαλούμενη οικονομική δραστηριότητα έδωσε το 2014 29,493 δις ακαθάριστη αξία. Σύνολο ακαθάριστης αξίας 58,536+23,086+29,493 = 111,116 δις.

Τα 58,536 δις ακαθάριστη αξία από την μεταποίηση συνοδεύτηκαν υποχρεωτικά από επαγόμενη αξία στην υπόλοιπη οικονομία 23,086+29,493

= 52,58 δις.

Σχέση επαγόμενης ακαθάριστης αξίας / άμεσα παραγόμενη = 52,58/58,536 = 0,898.

Η Προστιθέμενη Αξία της μεταποίησης το 2014 ήταν 15,699 δις, η έμμεση 13,520 δις και η προκαλούμενη 19,488 δις, σύνολο 48,706 δις.

Σχέση επαγόμενης ΠΑ / άμεσα παραγόμενη = 33/15,699 = 2,1. Κάθε ένα ευρώ προστιθέμενης αξίας από την μεταποίηση δημιουργεί 2,1 ευρώ ΠΑ στην υπόλοιπη οικονομία.

Γενικά η ΠΑ συμβάλλει περίπου κατά 90% στο ΑΕΠ. Η έμμεση ΠΑ της μεταποίησης αύξησε το ΑΕΠ κατά 17,704 δις και με την επίδραση της σε όλη την οικονομία κατά 55,058 δις.

Σχέση συνολικά δημιουργούμενου ΑΕΠ / άμεσα παραγόμενο = 55,058/17,704 = 3,1.

Σε ότι αφορά την απασχόληση η μεταποίηση απασχόλησε άμεσα το 2014 356.224 άτομα, έμμεσα 465.469 και προκάλεσε και στην υπόλοιπη οικονομία 416.692 θέσεις εργασίας, σύνολο 1.238.385

Σχέση συνολικά επαγόμενης απασχόλησης / άμεση = 2,47

Μία θέση εργασίας στην μεταποίηση δημιουργεί 2,47 θέσεις εργασίας στην υπόλοιπη οικονομία.

Ο άμεσος όγκος των μισθών το 2014 ήταν 5,079 δις, ο έμμεσος 3.997 δις και η μεταποίηση προκάλεσε μισθούς 3.553 δις σύνολο 12.628 δις.

Σχέση συνολικού όγκου επαγόμενων μισθών / όγκος άμεσων = 1,48

σχέση με υπόλοιπη ΕΕ

Το παρακάτω γράφημα, από την ίδια μελέτη του ΙΟΒΕ, δείχνει την Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία (ΑΠΑ) της μεταποίησης ως % ποσοστό του ΑΕΠ στην ΕΕ και στην Ελλάδα. Οι τιμές είναι σταθερές του 2010. Το ποσοστό της ΑΠΑ στην ΕΕ την περίοδο 1995-2016 παρουσιάζει διακυμάνσεις με σημαντικά αποτελέσματα στην οικονομία. Η ΑΠΑ όμως της σαμποταρισμένης και καθυστερημένης μεταποίησης της Ελλάδας σε σχέση με την ευρωπαϊκή, παρουσιάζει μια τεράστια κατά μέσο όρο μείωση σε σχέση με την ΑΠΑ της ΕΕ όχι μόνο από το 1995 αλλά και από το 1985. Η μείωση της περιόδου 1985-1995 δεν φαίνεται στο γράφημα. Πρόκειται για ένα μόνιμο και επομένως ιστορικό χαρακτήρα συνεχώς διευρυνόμενο παραγωγικό κενό σε σχέση με τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας σαν μιας χώρας ευρωπαϊκής. Η μονιμότητα του φαινομένου οφείλεται ακριβώς στο παρατεταμένο επί δεκαετίες, ιδιαίτερα μετά την άνοδο του Α. Παπανδρέου, σαμποτάζ της παραγωγής από τις κυβερνήσεις των ρωσόδουλων ηγεσιών. Αυτή η μείωση αποτυπώνεται και την πορεία της χώρα προς τη χρεοκοπία που άρχισε ουσιαστικά από το 1985. Το 2016 η ΑΠΑ της μέσης μεταποίησης της ΕΕ είναι περίπου διπλάσια ως ποσοστό από αυτό της Ελλάδας.

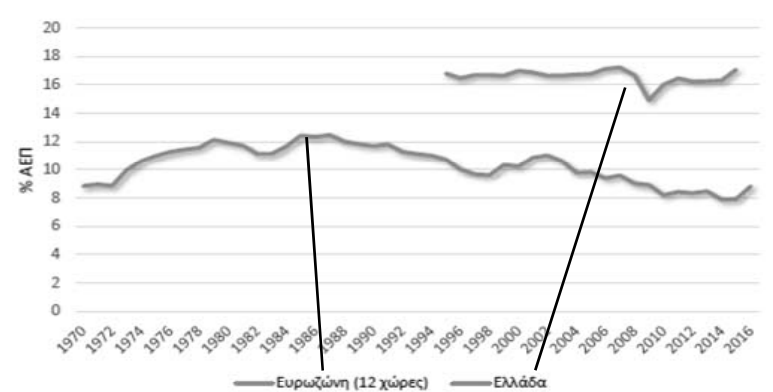
Τι αντίκτυπο έχει αυτό το πελώριο

λέσματα;

Η μελέτη του ΙΟΒΕ απαντά στο δεύτερο ερώτημα. Μέτρησε τα αποτελέσματα ενός ισχυρού θετικού οικονομικού σοκ «που θα τόνωνε την δραστηριότητα της μεταποίησης, έτσι ώστε η προστιθέμενη αξία της ως ποσοστό του ΑΕΠ να επανέλθει στα επίπεδα του 1995 (από 8,6% του ΑΕΠ το 2014 σε 11,4% του ΑΕΠ)». Αυτή η αύξηση κατά 2,8% του ΑΕΠ, αντιστοιχεί σε αύξηση της ακαθάριστης αξίας της μεταποίησης, κατά €13,8 δις ή σε αυξημένη ακαθάριστη παραγωγή του 2014 κατά 23,57%. Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στον πίνακα στο τέλος του άρθρου.

Η απασχόληση σε όλη την οικονομία θα αυξάνονταν κατά 504.122 θέσεις εργασίας!!!. Επομένως η επίσημη ανεργία, θα μειώνονταν λίγο κάτω από το μισό. Ο αριθμός των ανέργων που πεινούν, που βρίσκονται στην συντριπτική τους πλειοψηφία με εισοδήματα κάτω από 160-165 ευρώ το μήνα, θα μειώνονταν δραστικά. Ο όγκος των μισθών σε όλη την οικονομία θα αύξανε κατά 5,582 δις. Οι αμοιβές εξαρτημένης εργασίας το 2014 ήταν 58,363 δις (ΕΛΣΤΑΤ). **Οπότε όλοι οι μισθοί θα αυξάνονταν κατά μέσο κατά 9,5%**. Η απασχόληση στην μεταποίηση θα αύξανε κατά 154.265 θέσεις εργασίας και το βιομηχανικό προλεταριάτο θα συνέχονταν σχετικά από την

Διάγραμμα 1. Ακαθάριστη Προστιθέμενη αξία μεταποιητικού τομέα* ως % ΑΕΠ (σε σταθερές τιμές 2010)

Πηγή: EUROSTAT, Ameco Database, Επεξεργασία: ΙΟΒΕ

*Τα στοιχεία αφορούν αποκλειστικά τον μεταποιητικό τομέα και δεν συμπεριλαμβάνουν τα Ορυχεία, Λατομεία, λόγω μη διαθεσιμότητας των στοιχείων.

βιομηχανικό παραγωγικό κενό στην οικονομία, στη ζωή του έθνους και του βιομηχανικού προλεταριάτου που πάνω του αρθρώνεται όλη η οικονομική ζωή;

Με συμμετοχή της ΠΑ της μεταποίησης στο ΑΕΠ του 2014 κατά 8,6%, οι 356.224 θέσεις εργασίας στην μεταποίηση δημιουργούσαν σε όλη την οικονομία 1.238.385 θέσεις εργασίας. Με συμμετοχή της μεταποίησης στο ΑΕΠ στα επίπεδα του 1985 ποια θα ήταν τα αποτελέσματα σε όλη την οικονομία; Και στα επίπεδα του 1995, που είναι και ο στρατηγικός στόχος της ΕΕ μέχρι το 2020, πια θα

αποψίλωναν των τελευταίων χρόνων. **Μόνο την περίοδο 2007-2013 χάθηκαν στην μεταποίηση 224.200 θέσεις εργασίας, δηλαδή το 40% του συνόλου.** Το ΑΕΠ θα αυξάνονταν το 2014 κατά 22,691 δις που αντιστοιχεί σε αύξηση κατά 12,75% οπότε η πιστοληπτική ικανότητα του κράτους θα είχε αποκατασταθεί. Ταυτόχρονα το κράτος θα εισέπραττε 4, 628 δις από φόρους και εισφορές μειώνοντας αποφασιστικά τα ελλείμματά του και δεν θα σκότωνε όπως τώρα τους μικρομεσαίους παραγωγούς με την υπερφορολόγηση.

Οι διακομματικές οικονομικές πολιτικές είναι ένα κοινό πρόγραμμα για το σαμποτάρισμα της παραγωγής

Η κάθε ξεχωριστή βιομηχανική επιχείρηση ελάχιστα ενδιαφέρεται φυσικά στον καπιταλισμό για τις ευρύτερες επιδράσεις της βιομηχανίας

πηγή: Πολυ-περιφερειακό υπόδειγμα εισροών-εκροών ΙΟΒΕ, Eurostat, ποσά σε τιμές 2014

Τα αποτελέσματα του σαμποταρισμού της ελληνικής μεταποίησης σε όλη την οικονομία σε

ήταν τα συνολικά οικονομικά αποτε-

Για τη ραδιοφωνική «απάντηση» του Ρουβίκωνα στην ΟΑΚΚΕ

Την 1η του Ιούνη, δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο της ΟΑΚΚΕ μια κριτική, όχι μάλιστα η πρώτη μας, στο παρακλάδι του συριζαϊκού σοσιαλφασιστικού παρακράτους, που ονομάζεται «Αναρχική Ομάδα Ρουβίκωνας» (<http://bit.ly/2v9kBjL>).

Εκπρόσωποι του νεοκνίτικου αυτού ψευτοαναρχισμού, όπως τον χαρακτηρίσαμε στο άρθρο μας, οι οποίοι έχουν πιάσει ραδιοφωνικό σταθμό στην ετορεν (που την αναγνωρίζει σαν «άτυπο» παρακλάδι και η νυν διοίκηση της ΕΡΤ, άρα το ίδιο το συριζανελίτικο κράτος), ένα 20ήμερο μετά τη δημοσίευση του κειμένου, προφανώς θορυβημένοι, επέλεξαν να μας απαντήσουν, χρησιμοποιώντας ένα επιμελώς ανέμελο στυλ, που δεν έκρυβε ωστόσο τη νευρική τους.

Οι «Ρουβίκωνες» ξεκινάνε το σχόλιο – επίθεσή τους ταυτίζοντας έντεχνα την κριτική της ΟΑΚΚΕ με εκείνη που δέχονται από τον ΣΚΑΪ και τους φιλελεύθερους αντικομμουνιστές. Εκείνους δηλαδή που επιτίθενται στον ΣΥΡΙΖΑ και στον Ρουβίκωνα θεωρώντας τους αντίστοιχα «κομμουνιστές» και πραγματικούς αναρχικούς, κάνοντας ένα μεγάλο δώρο στους σοσιαλφασίστες, κυβερνητικούς και «επαναστάτες».

Σε αντίθεση βέβαια με τους φιλελεύθερους, που κατηγορούν τους σοσιαλφασίστες για κομμουνιστές, εμείς εδώ και δεκαετίες φωνάζουμε ότι αυτοί που εμφανίζονται ως «κομμουνιστές» και ως «φιλοκομμουνιστές αναρχικοί» είναι στην πραγματικότητα, στην κύρια πλευρά και στην ηγεσία τους ακροδεξιό σοσιαλφασίστες, που παρασέρνουν προφανώς και ένα τίμιο δυναμικό ανθρώπων στη γραμμή της καταστροφής και το μετατρέπουν, παρά τις διαθέσεις του, σε πρωτοπορία της πιο «πρωτοπόρας» ιμπεριαλιστικής αντίδρασης, δηλαδή του ρωσοκινεζικού σοσιαλιμπεριαλισμού.

Στη συνέχεια, οι κνίτες του Ρουβίκωνα επιχειρούν – όχι πολύ μαστόρικα είναι η αλήθεια – να ταυτίσουν την κριτική που τους ασκούμε με εκείνη που τους «ασκούν» οι ναζιζδες δολοφόνοι της «Χρυσής Αυγής» και οι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ. Κείνο που ξεχνάνε βολικά οι ραδιοφωνικές φωνές του κρατικού «Ρουβίκωνα» είναι ότι με τη μεν ναζιστική Χρυσή Αυγή οι ίδιοι συννευρέθηκαν πολιτικά στην υποστήριξη Τσίπρα - Καμμένου το πρώτο εξάμηνο του 2015, με το δε ψευτοΚΚΕ, οι ίδιοι και οι φίλοι τους μέσα στον ψευτοαναρχισμό μοιράζονται εξ ολοκλήρου την ανάληψη περί κύριων εχθρών και φίλων στην παγκόσμια και εσωτερική ταξική πάλη. Φίλοι και εχθροί, συμφωνούντες ή διαφωνούντες, πάντως ελάχιστοι στοιχειωδώς τίμιοι αντίπαλοι έχουν αρνηθεί στην ΟΑΚΚΕ την κάθετη, απόλυτη και αντιδιαμετρική αντίθεσή της τόσο - πρώτα και πάνω απ' όλα - στους ναζιστές, όσο και στους μπρεζνιεφικούς ψευτοκομμουνιστές του Περισού.

Το βασικό ζήτημα το οποίο φαίνεται πάντως να πονάει τον «Ρουβίκωνα» είναι η κριτική μας

για την χαρακτηριστική ασυλία της επιδεικτικά βίαιης δράσης του: ανταπαντάνε λοιπόν ότι έχουν «300 δικαστήρια» στην πλάτη τους. Υπονοούν δηλαδή ότι, ενώ εκείνοι πληρώνουν «βαρύ τίμημα» για τις τραμπούκικες και εντελώς έξω από τις λαϊκές διαθέσεις δραστηριότητές τους, εμείς τους συκοφαντούμε ότι έχουν κρατική κάλυψη.

Όμως ποτέ δεν κάνανε μεγάλο πολιτικό ζήτημα τις «300 δίκες» που ισχυρίζονται ότι έχουν. Απ' όσο ξέρουμε, ούτε φυλακισμένους έχουν, ούτε ποτέ ζήτησαν δημόσια στήριξη, έστω από τον χώρο τους, για δικαστικά έξοδα. Κι επειδή γνωρίζουμε γενικά πόσο «ψοφάνε» για επαναστατικές επωμίδες, είμαστε βέβαιοι ότι αν είχανε κάτι τέτοια, θα τα είχανε διαφημίσει μέχρι τη Γη του Πυρός. Όχι φυσικά ότι όποιες χρηματικές ποινές ή και φυλακίσεις θα τους καθιστούσαν επαναστάτες ή αληθινά αντικαθεστωτικούς. Για παράδειγμα τους εντελώς φασίστες υπερασπιστές του ναζιστή Καλέτση (<http://bit.ly/2x2rpd5>) «Πυρήνες της Φωτιάς», οι φυλακίσεις τους δεν τους κάνουν λιγότερο αντιδραστικούς από τους Ρουβίκωνες, καθώς πολεμούν και εκείνοι την αστική δημοκρατία από τα δεξιά και όχι από τα αριστερά.

Εννοούμε ότι όταν ανεβαίνει με άλματα ο φαιο-«κόκκινος» φασισμός σε μια χώρα και στον κόσμο γενικά - όπως γίνεται σήμερα κάτω από την ηγεσία του ρωσοκινεζικού νεοχιτλερικού πολεμικού άξονα - και έσύ μαζί με τους φασίστες χτυπάς την αστική δημοκρατία σαν κύριο εχθρό τότε την χτυπάς από τα δεξιά και όχι από τα αριστερά, όπως την χτυπάνε οι εξεγερμένοι λαοί στις επαναστατικές περιόδους. Σε τέτοιες περιόδους δεν υπάρχει αντιδραστικός με δεξιά ή δήθεν αριστερή μορφή που δεν συμπαρατάσσεται με την απειλούμενη και γι αυτό όλο και πιο αυταρχική αστική δημοκρατία και κυρίως δεν συμπαρατάσσεται με το αστικό κράτος που κάθε αληθινό επαναστατικό κίνημα θέλει να συντρίψει.

Σε τέτοιες δηλαδή εποχές το κράτος, ιδιαίτερα ο σκληρός πυρήνας του, ο στρατός, η αστυνομία και τα δικαστήρια τσακίζουν ανελέητα τους επαναστάτες ενώ στην περίπτωση των Ρουβίκωνων και των Πυρήνων στην εποχή ΣΥΡΙΖΑ οι «επαναστάτες» και οι φίλοι τους υποστηρίζονται από τους υπουργούς της αστυνομίας και της δικαιοσύνης.

Να γιατί όλη η Ελλάδα κάγχασε όταν, με πρωτοβουλία Βούτση και Τόσκα, στην τελευταία τους «παρέμβαση» στη Βουλή, τα περιπολικά μετέφεραν τους Ρουβίκωνες μακριά από το θέατρο της επικίνδυνης επιχειρησής τους για να γυρίσουν σώοι και αβλαβείς στα σπίτια τους.

Η αληθινή πολιτική φυσιογνω-

μία του «Ρουβίκωνα» φαίνεται περισσότερο στην απάντηση που δίνει στην κατηγορία που του αποδίδουμε για ρωσοφιλία, την οποία βγάζουμε ξεκάθαρα και εντελώς πολιτικά μέσα από τις συμμαχίες του με την «Κόκκινη Γραμμή» και την «Ταξική Αντεπίθεση», ανοιχτούς πλασιέ της γραμμής υπέρ της ρώσικης κατοχής στην Ουκρανία. Πέρα από ειρωνειούλες άνευ ουσίας, ότι δηλαδή θα κάψουν μια ρώσικη σημαία, αλλά και τότε η ΟΑΚΚΕ θα τους κατηγορούσε ότι το κάνουν για ξεκάρφωμα (και πράγματι, αυτό ακριβώς θα λέγαμε, αφού όλη τους η πολιτική γραμμή είναι πούτινική - συριζαϊκή - κνίτικη), οι «Ρουβίκωνες» πετάνε, μέσα στη ραδιοφωνική απάντησή τους, την ανατριχιαστική φρασούλα ότι «οι Ρώσοι είναι οι εβραίοι του μέλλοντος»: λένε δηλαδή ότι η στάση αρχής της ΟΑΚΚΕ απέναντι στη φασιστική ιμπεριαλιστική Ρωσία σημαίνει κάποια ρατσιστικού τύπου «ρωσοφοβία»!

Σημειώνουμε ότι αυτή ακριβώς είναι η γραμμή του Πούτιν ενάντια σε κάθε δημοκράτη, αστό ή προλετάριο στον κόσμο, που καταγγέλλει τη Ρωσία, για την ιμπεριαλιστική, επεκτατική, εθνοεκκαθαριστική πολιτική της. Το αφεντικό του Ρουβίκωνα κολάει την ετικέτα του ρωσόφοβου και «καθαρίζει». Όμως, σε αυτή την περίπτωση, τόσο ο Πούτιν - αφεντικό όσο και ο Ρουβίκωνας - κρατικό συριζαϊκό τσιράκι ατυχούν.

Και ατυχούν γιατί η ΟΑΚΚΕ όχι μόνο αγαπάει, αλλά και εμπνέεται βαθιά από τις επαναστατικές παραδόσεις του ρώσικου λαού, από τους επαναστάτες δημοκράτες Ρώσους διανοούμενους του 19ου αιώνα (με κύριους εκπροσώπους τους Μπελίνσκι, Τσερνισέφσκι, Ντομπρολιούμποφ), αλλά κυρίως από τους Ρώσους προλετάριους επαναστάτες, με αρχηγό τον Βλαδίμηρο Ουλιάνοφ (Λένιν), που κοκκίνησαν για πρώτη φορά το ένα έκτο της οικουμένης και έδωσαν δεκάδες εκατομμύρια νεκρούς για ένα όμορφο, δίκαιο, αταξικό μέλλον στην Οχτωβριανή Επανάσταση του '17, στον ρώσικο εμφύλιο του 1918-1922 ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση στην κόκκινη Ρωσία και στους τσαρικούς λευκοφρουρούς και, τέλος, στον κομβικό για όλη την ιστορία της ανθρωπότητας μεγάλο αντιφασιστικό πόλεμο του 1941 - 1945, υπό την ηγεσία του γεωργιανού Στάλιν.

Ο μεγάλος ρώσικος λαός, που οι ηγέτες του από το 1956 και δώθε τον έχουν ρίξει στο μεγαλορώσικο σοβινισμό του «ανώτερου αλλά αδικημένου έθνους», έχει γιγάντιες επαναστατικές και δημοκρατικές παραδόσεις που ούτε τις φαντάζονται, ούτε τις ξέρουν τα τσιράκια του σοσιαλφασίστα Τσίπρα και του κλασσικού

ακροδεξιού Καμμένου.

Το θράσος και το επιμελώς ανέμελο στυλ, βέβαια, δεν θα σώσει τους Ρουβίκωνες από την αλήθεια. Η ΟΑΚΚΕ 32 χρόνια τώρα βρίσκεται εδώ για να σκίζει κάθε επαναστατική φόδρα και έτσι να αποκαλύπτει και αυτούς ως αυτό που πραγματικά είναι: πiónια του καθεστώτος, βαστάζοι του κνιτισμού και του νεοκνιτισμού μέσα στο κομμουνιστικό και αναρχικό κίνημα. Κι αυτή η αλήθεια δε μας καθιστά «μοναχικούς προφήτες στην έρημο», όπως ειρωνεύονται σε ένα σημείο οι Ρουβίκωνες. Γιατί εμείς, ακόμη κι όταν είχαμε θέσεις εντελώς αντίθετες από εκείνες που υποστήριζε η πλατιά μάζα, κοιτούσαμε πάντα να κολυμπάμε μέσα της και να αφογκραζόμαστε τη θέλησή της, τις βαθύτερες διαθέσεις της, χωρίς ποτέ να ασκήσουμε βία, άμεση ή έμμεση στο λαό για να του επιβάλουμε την άποψη της πρωτοπορίας. Περιμέναμε και περιμένουμε υπομονετικά, κάνοντας διαφωτιστική δουλειά σε αυτές, οι ίδιες οι μάζες να καταλάβουν μέσα από την πείρα τους το δίκιο και το άδικο, δηλαδή το ποιο ρεύματος οι θέσεις θα επιβιβασθούν από τη ζωή.

Έτσι λειτουργούν οι προοδευτικές πρωτοπορίες που κάποτε ο λαός θα τις αγκαλιάσει και θα τις ακολουθήσει και όχι ως καταδρομικά αποσπάσματα κρατικά προστατευόμενων τραμπούκων.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΡΑΜΠ ΥΠΕΡ ΜΑΔΟΥΡΟ ΚΑΙ ΠΟΥΤΙΝ Όχι σε οποιαδήποτε στρατιωτική επέμβαση των ΗΠΑ στη Βενεζουέλα

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr, 16/8/2017)

Η δήλωση του Τραμπ ότι έχει το δικαίωμα και εξετάζει το ενδεχόμενο να επέμβει στρατιωτικά στη Βενεζουέλα υπέρ της αντιπολίτευσης αποτελεί μια μεγάλη προβοκάτσια υπέρ της φασιστικής δικτατορίας Μαδούρο και κυρίως του στρατηγικού προστάτη της που είναι ο ρώσικος σοσιαλ-ιμπεριαλισμός.

Το άμεσο αποτέλεσμα αυτής της δήλωσης είναι ότι η συμμορία Μαδούρο απομονωμένη και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό της χώρας συσπείρωσε δυνάμεις και στα δύο αυτά μέτωπα. Ιδιαίτερα η προβοκάτσια Τραμπ έκανε πολύ μεγάλη ζημιά στο εξωτερικό. Γιατί την ώρα που οι χώρες και οι λαοί της Λατινικής Αμερικής, μένοντας σταθερές στην υπεράσπιση του δημοκρατικού αγώνα της αντιπολίτευσης, πέτυχαν την πιο μεγάλη ως τώρα διπλωματική απομόνωση της συμμορίας Μαδούρο, αναγκάστηκαν να παραταχθούν με την τελευταία σε ότι αφορά τις αμερικανικές απειλές. Το χειρότερο είναι ότι κάποιες από αυτές τις κυβερνήσεις, όπως του Μεξικού και της Βραζιλίας βρήκαν την ευκαιρία να δηλώσουν ότι η απάντηση στη δικτατορία στη Βενεζουέλα επιτρέπεται να είναι μόνο ειρηνική όχι μόνο από το εξωτερικό αλλά και από το εσωτερικό (<http://www.capital.gr/diethni/3232664/kata-tou-trump-suspeironontai-oi-xores-tis-lat-amerikis-gia-ti-benezouela>).

Η λύση μπορεί να είναι ειρηνική και έχει με

αφάνταστη πολιτική ωριμότητα επιχειρηθεί ως τώρα από τη δημοκρατική αντιπολίτευση της Βενεζουέλας να είναι ειρηνική, αλλά αν η συμμορία Μαδούρο είναι αποφασισμένη να επιβάλει με ωμή βία την εξουσία της, εξουσία της πείνας και της σκλαβιάς στη χώρα, τότε κανένα δίκιο και καμιά λογική δεν μπορεί να εμποδίσει την αντιπολίτευση να απαντήσει κάποια στιγμή στη διαρκή, κλιμακούμενη και απρόκλητη φασιστική βία της μειοψηφίας των εκμεταλλευτών πρακτόρων του ρωσοκινεζικού νεοναζιστικού άξονα, με τη δημοκρατική αντιιμπεριαλιστική βία της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού.

Είναι άλλο πράγμα δηλαδή να καταγγείλει κανείς κάθε εξωτερική στρατιωτική επέμβαση στη Βενεζουέλα και άλλο να εμποδίσει κανείς τη Βενεζουέλα να λύσει με τον τρόπο που ο λαός της θέλει το ζήτημα της διακυβέρνησής της. Το παρήγορο πάντως στην υπόθεση αυτή είναι ότι τα βασικά κόμματα της αντιπολίτευσης της Βενεζουέλας όχι μόνο δεν έπεσαν στην παγίδα να υπερασπίσουν την προβοκατόρική πολιτική επέμβασης των ΗΠΑ αλλά αντίθετα την κατήγγειλαν, αφαιρώντας μεγάλο μέρος από το πολιτικό έδαφος που κατέκτησε το ρωσοκίνητο καθεστώς της Βενεζουέλας χάρη στη βοήθεια του μεγάλου φίλου του Πούτιν, του φασίστα Τραμπ.

Αθήνα, 16/8/2017

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Όσο περνά ο καιρός όλο και περισσότερο η παραγωγή της χώρας βυθίζεται στην καταστροφή και ο λαός στην πείνα και τη δυστυχία. Αυτή η πορεία προς τη φτώχεια και την παραγωγική ερήμωση είναι το αποτέλεσμα της συνειδητής πολιτικής των ρωσόδουλων σαμποταριστών που έχουν την εξουσία στη χώρα. Είναι μια πολιτική που υπηρετεί την εξάρτηση της χώρας από το ρώσικο ιμπεριαλισμό και την υποταγή της τα φιλοπόλεμα επεκτατικά σχέδιά του. Αυτή η πολιτική μετά την άνοδο στην εξουσία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει πάρει δύο μορφές. Από τη μια καταστρέφεται το ντόπιο κεφάλαιο με δυτικόφιλο προσανατολισμό και από την άλλη παραδίδονται βασικές κρατικές υποδομές της παραγωγής στο ρωσοκινζέικο κεφάλαιο, συχνά σε συμμαχία με φιλορώσικα τμήματα του δυτικού κεφαλαίου.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Σύμφωνα με στοιχεία της European Commission τα οποία φαίνονται στον παρακάτω πίνακα από το 2008 έως σήμερα έχουν βάλει λουκέτο 244.714 επιχειρήσεις. «Μαζί τους χάθηκαν και 842.670 χιλιάδες θέσεις, ενώ σε όρους προσιθέμενης αξίας η εξαφάνιση αυτών των εταιρειών αφαιρέσει και 30,31 δισεκατομμύρια ευρώ προϊόντος» (www.kathimerini.gr/29-6-16). Συνολικά το 2015 υπήρχαν 16000 λιγότερες επιχειρήσεις σε σχέση με το 2014, το οποίο αντιστοιχεί σε 45000 θέσεις εργασίας λιγότερες. Επίσης με βάση τα επίσημα στοιχεία του Γενικού Εμπορικού Μητρώου το 2016 έκλεισαν 5.360 επιχειρήσεις περισσότερες από αυτές που άνοιξαν. Αντίστοιχα, «οι επιχειρήσεις που «κατέβασαν ρολό» το χρονικό διάστημα 1.1.2017-21.7.2017 διαμορφώθηκαν στις 15.252» (www.euro2day.gr/22-7).

Σύμφωνα με την Έκθεση για τη Νομισματική Πολιτική 2016 – 2017 της ΤτΕ «οι ακαθάριστοι επενδύσεις κεφαλαίου του ιδιωτικού τομέα (νοικοκυριά και μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις) έχουν συρρικνωθεί σημαντικά την τελευταία δεκαετία από 21% του ΑΕΠ το 2006 σε 7% του ΑΕΠ το 2016 σε τρέχουσες τιμές. Το μεγαλύτερο ποσοστό της μείωσης οφείλεται σε συρρίκνωση των επενδύσεων των νοικοκυριών (από 14% του ΑΕΠ το 2006 σε 2% του ΑΕΠ το 2016 σε τρέχουσες τιμές), κυρίως για κατοικίες. Οι επιχειρηματικές επενδύσεις παρουσίασαν μικρή μείωση, από 7% του ΑΕΠ το 2006 σε 5% του ΑΕΠ το 2016 σε τρέχουσες τιμές, παραμένοντας ωστόσο σε ανησυχητικά χαμηλά επίπεδα. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το 2016 οι ακαθάριστοι επενδύσεις κεφαλαίου των μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων στη ζώνη του ευρώ αντιστοιχούσαν σε 12% του ονομαστικού ΑΕΠ. Σημειώνεται ότι παράλληλα με τη σημαντική συρρίκνωση των επενδύσεων του ιδιωτικού τομέα, την τελευταία δεκαετία συρρικνώθηκε ραγδαία και η συνολική χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα, από 34% του ΑΕΠ το 2006 σε 2% του ΑΕΠ το 2016 σε τρέχουσες τιμές» (www.capital.gr/3-7).

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Ενώ η χώρα χρειάζεται επενδύσεις οι ρωσόδουλοι κυβερνήτες συνειδητά υπονομεύουν εκείνες που δεν είναι ρωσοκινζέικες. Αυτό, για να μην εκτίθενται πολιτικά, το κάνουν δίνοντας τις κατάλληλες εντολές στην υποτακτική τους ευρύτερη κρατική γραφειοκρατία, που περιλαμβάνει και την γραφειοκρατία της αυτοδιοίκησης. Όταν η κρατική γραφειοκρατία είναι να ακυρώσει δυτικές επενδύσεις ζητάει ένα φορητό δικαιολογητικά και καθυστερεί

μήνες ή και χρόνια για να εγκρίνει το καθένα από αυτά ζητώντας και το κατάλληλο μπαχαλάκι για να κινηθεί πιο γρήγορα. Με αυτόν το τελευταίο οι παγιδευμένοι ντόπιοι και δυτικοί επενδυτές πιστεύουν ότι αιτία της καθυστέρησης είναι η γραφειοκρατική διαφθορά της Ελλάδας, δηλαδή αθλώνουν τους κυβερνητικούς και γενικότερα τους πολιτικούς σαμποταριστές. Λίγο να παρακολουθούσαν πως κινούνται οι κινζέικες και οι ρώσικες επενδύσεις και εξαγορές στην Ελλάδα θα διαπίστωναν ότι αυτές προχωράνε με αστραγαλούς ρυθμούς όταν τις θέλει μια κυβέρνηση που φτιάχνει σε χρόνο μηδέν και τους κατάλληλους νόμους, πράγμα που φάνηκε πεντακάθαρα από το πόσο γρήγορα αγοράστηκε από την ΚΟΣΚΟ το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας και πόσο σε χρόνο μηδέν στήθηκαν τόσο πολλοί και πελώριοι κινζέικοι γερανοί σε αυτό που έκρυψαν τον ορίζοντα.

Μια χαρακτηριστική περίπτωση κρατικού και μάλιστα πολύχρονου διακομματικού σαμποτάζ είναι και αυτό των μαρινών στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα η αγορά του θαλάσσιου τουρισμού στη χώρα με τα περισσότερα νησιά της Ευρώπης να συρρικνώνεται. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Ένωσης Μαρινών Ελλάδος Κατοικαδών, «αποτελεί άμεση προτεραιότητα να ανανεωθεί το πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας των τουριστικών λιμένων με γενναίες μεταρρυθμίσεις στη σχετική νομοθεσία, διαμορφώνοντας ένα δίκαιο και φιλικό επιχειρηματικό περιβάλλον με λιγότερη περιπτή γραφειοκρατία ώστε να προσελκύσει επενδυτές στις μαρίνες και όχι να τους απωθεί» (www.kathimerini.gr/27-5). Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά χρειάζονται τουλάχιστον 5 χρόνια για τη δημιουργία μιας μαρίνας και αυτό με την προϋπόθεση ότι δεν θα προκύψουν ιδιαίτερες καθυστερήσεις αδειοδοτήσεων των έργων, εγκρίσεις από την αρχαιολογία, προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας κ.ά. Αλλά και μετά τη δημιουργία της μαρίνας, τονίζει, υπάρχουν δεκάδες προβλήματα που δυσκολεύουν την αδειοδότηση λειτουργίας και εκμετάλλευσής. Σύμφωνα με αυτόν «νομοθετικά κενά ή αδιευκρίνιστες παράμετροι και κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκκρεμούν για χρόνια και αφορούν σε σοβαρά λειτουργικά θέματα των τουριστικών λιμένων, όπως εγκαταλελειμμένα σκάφη, ναυαγία, εκμετάλλευση υπαίθριων χώρων, καθιστούν ασύμφορη την αξιοποίηση της μαρίνας και αυξάνουν το ρίσκο για τον επενδυτή» (στο ίδιο). Επίσης τα σκάφη αναψυχής στην Ελλάδα χρεώνονται με τον υψηλότερο συντελεστή ΦΠΑ στις υπηρεσίες που λαμβάνουν από τις μαρίνες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι ελληνικές μαρίνες να καθίστανται ακριβότερες σε σύγκριση με άλλες όπου ο συντελεστής ΦΠΑ είναι μηδενικός.

Σε μια χώρα που ο εργαζόμενος λαός κυριολεκτικά πεινάει ή ζει με άθλια μεροκάματα και που έχει μια από τις μεγαλύτερες ακτογραμμές του κόσμου ο οσοιαφασισμός δεν θέλει να έχει μαρίνες!

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΗ 200 ΕΚ. ΕΥΡΩ!

Όμως δεν είναι μόνο οι μαρίνες. Κάθε λογής τουριστική επένδυση που δεν είναι είτε ρωσοκινζέικη επίσης υπονομεύεται. Όπως είχαμε γράψει και παλιότερα επένδυση 200 εκ. ευρώ στον νησί Αλατάς της Μαγνησίας οδεύει μετά από 19 χρόνια αναμονής στην ακύρωση. Η αιτία είναι η γνωστή. Μετά την αρχική έγκριση, αρχίζουν οι διάφορες δήθεν περιβαλλοντικές οργανώσεις που καθοδηγούνται από το ΣΥΡΙΖΑ και τα διάφορα παρακλάδια του, να κάνουν προσφυγές στο Ε' τμήμα του ΣτΕ. Η επένδυση σταματά και

στο τέλος ακυρώνεται. Έτσι και εδώ. Το 2014 το ΣτΕ μετά από προσφυγή του Περιβαλλοντικού Σωματίου Μαγνησίας είπε «όχι» στη μετατροπή του νησιού σε τουριστικό προορισμό κρίνοντας την επένδυση ως παράνομη και ως αντίθετη στην ήπια ανάπτυξη του Πηλίου και την περιβαλλοντική μελέτη βάσει της οποίας είχε εγκριθεί (www.dealnews.gr/23-8). Έτσι, έπρεπε να συνταχθεί Σχέδιο Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων (ΣΧΟΟΑΠ). Το ΣΧΟΟΑΠ βρίσκεται προς έγκριση στο αρμόδιο συμβούλιο, μόνο που εμφανίζει τον Αλατά ως έκταση 493 στρεμμάτων. Αυτό σημαίνει πως δεν μπορεί στην επιφάνειά του να δημιουργηθεί σύνθετη τουριστική υποδομή καθότι υπολείπεται επτά (!!!) στρεμμάτων, προκειμένου να φτάσει το όριο των 500 στρεμ. όπου επιτρέπεται σύμφωνα με το νόμο να γίνονται ανάλογες επενδύσεις. Και ενώ ο δήμαρχος Νοτίου Πηλίου, Νίκος Φορτούνας ζήτησε από την υφυπουργό Οικονομικών Παπανάστου «να ξαναδεί η κυβέρνηση το θέμα του ΣΧΟΟΑΠ προκειμένου να μη χαθεί η επένδυση στον Αλατά, σύμφωνα με τον ίδιο, εκείνη αντιπρότεινε, αντί για πεντάστερο συγκρότημα πολλών εκατομμυρίων, να αξιοποιηθεί η έκταση για τη δημιουργία κατασκηνώσεων» (στο ίδιο)!!! . Ναι τέτοια τέρατα, τέτοιοι εγκληματίες πράκτορες ξένης δύναμης.

ΠΙΟ ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΗ Η «ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ» ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΡΙΖΑ

Όπως είχαμε γράψει και παλιότερα ο Σύριζα είναι ο απόλυτος χαμαιλέοντας. Έχει ανάγει σε υψηλή επιστήμη τη διπλή γλώσσα, τη διπροσωπία και την πολιτική απάτη. Ενώ δηλαδή σα κυβέρνηση δηλώνει ότι είναι υποχρεωμένη να υποκύπτει στα μνημόνια τα οποία υπογράφει για να παίρνει λεφτά από την Ευρώπη και να τη διασπά για χάρη της Ρωσίας του Πούτιν, στην πράξη εφαρμόζει μόνο εκείνες τις μνημονιακές υποχρεώσεις που απαιτούν μέτρα μείωσης συντάξεων και μισθών και αύξησης φόρων και καμιά από εκείνες που επιβάλλουν μέτρα για να ξεμπλοκάρουντα μπλοκαρισμένες επενδύσεις. Σε αυτές τις περιπτώσεις έχουμε από τη μια το Σύριζα σαν κυβέρνηση να είναι μνημονιακός και από την άλλη σαν κόμμα να είναι αντιμνημονιακός. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της επένδυσης 100 εκ. ευρώ στην Κασσιόπη της Κέρκυρας, η οποία στο στάδιο της κατασκευής θα απασχολούσε 1000 εργαζόμενους και στη συνέχεια 500 εργαζόμενους σε μόνιμες θέσεις. Εκεί λοιπόν το ΣτΕ ενέκρινε τους περιβαλλοντικούς όρους δόμησης, αλλά ήρθε στη συνέχεια ο αντιμνημονιακός δήθεν κινήματος κομματικός Σύριζα για να αποτρέψει την επένδυση. Έγραφε με ασύλληπτο θράσος η κομματική αλλά και κυβερνητική Αυγή στις 12-12-2015 δίνοντας ακριβώς το στίγμα της τακτικής σαμποταρισμού αυτού του είδους χωρίς πια αναστολές μπροστά στους ευρωπαϊκούς μονοπωλιστές που γλύφουν με θαυμασμό τον Τσίπρα γιατί επιβάλλει με αυταπάρνηση τα μέτρα πείνας παρόλο που υποκύπτει τάχα στους «αριστερούς» του κόμματος του που μισούν τις επενδύσεις του μεγάλου κεφαλαίου: «Όπου δεν φάνει η κυβέρνηση, μπορεί να πάει το κίνημα... Η κυβέρνηση, με τη συμφωνία στην οποία κατέληξε με τους δανειστές το περασμένο καλοκαίρι, δημιούργησε μια τομή στο θέμα των αποκρατικοποιήσεων. Αναγκάστηκε να αποδεχθεί όσες βρίσκονταν ήδη σε φάση ολοκλήρωσης (εννιά περιπτώσεις) και πέτυχε πρακτικά να σταματήσει τις υπόλοιπες από τον κατάλογο των τουλάχιστον 23 που είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση Σαμαρά... Η κυβέρνηση είναι λοιπόν αναγκασμένη να εφαρμόσει τη συμ-

φωνία για τα αεροδρόμια. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι τοπικές κοινωνίες ή η Αυτοδιοίκηση ή οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει την ίδια πορεία» (http://www.avgi.gr/article/10811/6102087/ορου-den-phtanei-e-kybernese-ptrogei-na-raei-to-kinema). Στη βάση λοιπόν αυτής της γραμμής ο συριζαίος δήμαρχος της περιοχής της Κασσιόπης και ο επίσης συριζαίος περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων εμπόδισαν την προηγούμενη εβδομάδα την έναρξη των εργασιών στην εν λόγω επένδυση (www.kathimerini.gr/30-8). Στην πραγματικότητα πιστεύουμε ότι και στο ζήτημα των 13 αεροδρομίων η κυβέρνηση υποχώρησε λιγότερο για να ικανοποιήσει το γερμανικό κράτος και περισσότερο για να ικανοποιήσει την γερμανική εταιρεία που πήρε τη δουλειά, τη ΦΡΑΠΟΡΤ, η οποία είχε εξαιρετικές επικερδείς σχέσεις με το ρώσικο κράτος (http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/σαμποταζ---ρωσοκινζέικη-διδασκαλία/item/585-).

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΚΑΙ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ ΑΝΕΡΓΙΑ

Αν και τα Μνημόνια-πέρα από το ότι κάνουν την πελώρια πολιτική εκδούλευση στους σαμποταριστές να αναλαμβάνουν με αυτά οι δανειστές την πολιτική ευθύνη των μέτρων της πείνας του λαού (μείωση συντάξεων, μισθών, επιδομάτων, αύξηση φόρων) και όχι οι σαμποταριστές που τα κάνουν αναπόφευκτα από την ώρα που εμποδίζουν τις επενδύσεις-μιλάνε και για δραστική μείωση των γραφειοκρατικών καθυστερήσεων έτσι ώστε στη χώρα να πραγματοποιηθούν επενδύσεις που θα αυξήσουν το ΑΕΠ, θα αυξήσουν την απασχόληση, τις ασφαλιστικές εισφορές και τα κρατικά έσοδα για την πληρωμή μισθών και συντάξεων. Βεβαίως μόνο που μιλάνε για γραφειοκρατικές καθυστερήσεις και όχι για πολιτικές κυβερνητικές ετεμβάσεις και κυβερνητικά κινήματα που δίνουν εντολές στη γραφειοκρατία, οι δανειστές δίνουν τη δυνατότητα στο πολιτικό κυβερνητικό και εξωκυβερνητικό σαμποτάζ να συνεχίζεται θριαμβευτικά. Αυτή η παρεμπόδιση κάθε νέας μεγάλης επένδυσης συν την πελώρια και αυξανόμενη φορομπηχτική πολιτική σε βάρος των μικρών επιχειρήσεων συν την μακρυνά και συνεχιζόμενη πιστωτική ασφυξία, έχει σαν αποτέλεσμα όσες επιχειρήσεις έχουν απομείνει ακόμη να κινδυνεύουν να κλείσουν με αποτέλεσμα να αυξάνεται και άλλο η ανεργία, να μειώνονται οι εισφορές και τα κρατικά έσοδα, οπότε τελικά και οι συντάξεις την πολιτική ευθύνη της μείωσης των ποσίων, επαναλαμβάνουμε αναλαμβάνουν οι χοντρόπτεσοι μονοπωλιστές δανειστές, οι οποίοι νοιάζονται μόνο να μείνει η Ελλάδα των σαμποταριστών στην ΕΕ με κάθε ηθικό και πολιτικό τίμημα για αυτήν.

Σύμφωνα με στοιχεία έρευνας που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Dealnews στις 30-7 «...4 στις 10 επιχειρήσεις του δείγματος θεωρούν τους φόρους ως το μεγαλύτερο «αγκάθι» στη λειτουργία τους. Η έλλειψη ρευστότητας εξακολουθεί επίσης να αποτελεί εφιάλη για τις περισσότερες επιχειρήσεις, ειδικά για τις μικρομεσαίες, καθώς η ζήτηση παραμένει ασθενική, ενώ η πρόσβαση σε χρηματοδότηση συνεχίζει να είναι περιορισμένη έως και αδύνατη. Το 67% των συμμετεχόντων στην έρευνα δήλωσε ότι η κατάσταση όσον αφορά τη ρευστότητα επιδεινώθηκε το 2016, ενώ 6 στους 10 αναμένουν νέα επιδείνωση το 2017. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η πλειονότητα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων δυσκολεύεται να τα βγάλει πέρα, με το 82% των πολύ μικρών, το 69% των μικρών

και το 47% των μεσαίων επιχειρήσεων να δηλώνουν ότι το 2017 θα τους είναι δύσκολο ή πολύ δύσκολο να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους σε εφορία, ασφαλιστικούς οργανισμούς, ΔΕΚΟ, προμηθευτές, εργαζόμενους κτλ. Αντίστοιχα, οι καθυστερήσεις στις πληρωμές έχουν γίνει πλέον κανόνας στην αγορά, με μόλις το 10% του δείγματος της έρευνας να δηλώνει ότι πληρώνεται στην ώρα του».

Την ίδια στιγμή τα ανυπέβλητα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί, είτε από ορισμένες ισχύουσες νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις, είτε από εγκυκλίους, τα οποία αυξάνουν το κόστος του εφοδιασμού και μειώνουν δραστικά την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών εφοδιαστικών επιχειρήσεων, καθιστώντας σχεδόν απαγορευτικό το έργο της εφοδιαστικής αλυσίδας, καθώς επίσης και προτάσεις επίλυσής τους, συζητήθηκαν, σε έκτακτη σύσκεψη που έγινε στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιά. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της σύσκεψης «...εκμηδενίζεται ο κύκλος εργασιών ενός ολόκληρου κλάδου, ενώ παράλληλα επιβαρύνεται και το εμπορικό ισόζυγιο της χώρας... Η έλλειψη σχεδιασμού και σεβασμού στους κανονισμούς, από πλευράς της τελωνειακής και φορολογικής Διοίκησης, αποτελούν σοβαρό εμπόδιο στη δραστηριότητά μας... πρέπει να καταστεί σαφές πως, το κράτος χάνει έσοδα με αυτόν τον τρόπο, γεγονός που εύκολα αποδεικνύεται με την εκπόνηση μίας οικονομοτεχνικής Μελέτης, η οποία θα τεκμηριώνει την τεράστια απώλεια εσόδων» (www.dealnews.gr/12-4).

Όπως έχουμε γράψει πολλές φορές η γραφειοκρατία και το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο είναι πολιτικά ζητήματα σε τελική ανάλυση. Η κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει το νομικό καθεστώς και να το κάνει ευνοϊκότερο προς τις επενδύσεις, αλλά σαν ρωσόδουλη που είναι δεν θέλει. Μια ρησαυμένη οικονομικά χώρα είναι εύκολη λεία στα ρωσοκινζέικα σχέδια.

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΜΟΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΟΥΣ ΕΠΕΝΔΥΤΕΣ

Ενώ η παραγωγή καταστρέφεται, ταυτόχρονα η χώρα ξεπουλιέται στους ρωσοκινζέικους νεοαποικιοκράτες. Αυτό είναι το καίριο στοιχείο για το ποιος ωφελείται από την κρίση, δηλαδή ποιόν συμφέρει η κρίση και το συνεχιζόμενο και μάλιστα αυξανόμενο παραγωγικό σαμποτάζ που την προκαλεί.

Συμφωνία «για την από κοινού ανάπτυξη ενός γεωθερμικού έργου στη Βόρεια Ελλάδα υπέργραψαν η ρωσική Rosgeologiya» και ο όμιλος Κοπελούζου, σύμφωνα με ανακοίνωση της Rosgeologiya. Η συμφωνία υπεγράφη από τον διευθύνοντα σύμβουλο της ρωσικής εταιρείας Roman Panov και το διευθύνοντα σύμβουλο του ελληνικού ομίλου, Δημήτρη Κοπελούζο στο πλαίσιο του Διεθνούς Οικονομικού Φόρουμ στην Αγία Πετρούπολη» (www.capital.gr/2-6). Όπως είναι γνωστό ο Κοπελούζος είναι ο συνέταιρος της Gazprom στην Ελλάδα. Πρόκειται για ένα ξεπούλημα του πλούτου που υπάρχει στο υπέδαφος της χώρας για το οποίο φυσικά κανείς «οικολόγος ή οικολογικό κίνημα» δεν πρόκειται ποτέ να βγάλει φωνή. Αντίθετα από αυτό που συμβαίνει στη Χαλκιδική και στα μεταλλεία χρυσού, που το δήθεν οικολογικό κίνημα γίνεται με απειλές και ξυλοδαρμούς εργαζομένων, καταστροφές μηχανημάτων και παρεμπόδιση της παραγωγής και της επένδυσης, επειδή η επένδυση είναι δυτική και μάλιστα με τα ανώτερα περιβαλλοντικά στάνταρ

για τη μεταλλουργία χρυσού στον κόσμο, τα φινλανδικά

Τον περασμένο Απρίλιο ο ρώσος ολιγάρχης Ντμίτρι Ανάνιεφ αγόρασε το 51% της Vitro Hellas, «θυγατρικής του ομίλου Αγροτεχνολογίας Ευθυμιάδη, του μεγαλύτερου ελληνικού ομίλου στον κλάδο των αγροτικών εφοδίων και τεχνικών υπηρεσιών υποστήριξης της αγρο-διατροφικής αλυσίδας στα Βαλκάνια» (www.capital.gr/5-4). Επίσης στη συμφωνία προβλέπεται άμεση δημιουργία και ανάπτυξη θυγατρικής της Vitro Hellas στην Ρωσία, με υποδομές και εξοπλισμό παραγωγής στο ίδιο αντικείμενο. «*Τα αδέρφια Ανάνιεφ είναι, επίσης, γνωστά για το υψηλό θρησκευτικό τους αίσθημα, σε βαθμό ώστε πολλοί να τους αποκαλούν οι «Ορθόδοξοι δισεκατομμυριούχοι»* (στο ίδιο). Η Ορθοδοξία είναι ένα ιδεολογικό περιτύλιγμα για την εξάρτηση της χώρας μας από τη Ρωσία του Πούτιν και ευρύτερα για τον πόλεμο που αυτή ετοιμάζει ενάντια στην καθολική και διαμαρτυρούμενη, δηλαδή αιρετική Δύση.

Στην τελική τους φάση έχουν μπει οι διαπραγματεύσεις της Celestyal Cruises με κινέζο στρατηγικό επενδυτή με σκοπό την πώληση ποσοστού της ελληνικής εταιρείας κρουαζιέρας, συμφερόντων του ομίλου Louis. Του ομίλου Louis πριν μερικά χρόνια βυθίστηκε στη Σαντορίνη το πλοίο Sea Diamond. Τότε οι διάφοροι οικολόγοι ξεσήκωσαν μεγάλο θόρυβο για μεγάλη οικολογική καταστροφή, και έτσι, μέσα στο πολιτικό κλίμα που δημιουργήθηκε το δικαστήριο επιδίκασε περίπου 14 εκ ευρώ πρόστιμο συνολικά με αποτέλεσμα αυτή να αντιμετωπίσει σοβαρά οικονομικά προβλήματα (www.e-nautilia.gr/31-1-15). Κάτω από το βάρος αυτών των προβλημάτων μια ελληνική εταιρεία πουλιέται στους κινέζους. Οι κινέζοι αγόρασαν το λιμάνι του Πειραιά, τώρα αγοράζουν και τις ναυτιλιακές εταιρείες κρουαζιέρας που το κεφάλαιο τους κινείται κυρίως στα ελληνικά νερά.

Στις αρχές του χρόνου η ρωσίδα ολιγάρχης Γιελένα Μπατούρινα, γυναίκα του πρώην δήμαρχου της Μόσχας, ιδιοκτήτρια της κατασκευαστικής εταιρείας Inteco Beteiligungs, αγόρασε φωτοβολταϊκό πάρκο στα Φάρσαλα ενώ σχεδιάζει να επεκτείνει τη δραστηριότητά της στην χώρα μας. Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση της εταιρείας «*η επένδυση αναμένεται να φτάσει τα 20 εκατ. ευρώ εντός του 2017, ενώ τα προσδοκώμενα ετήσια έσοδα αγγίζουν τις 500.000 ευρώ. Μάλιστα, η εταιρεία φιλοδοξεί να διευρύνει το χαρτοφυλάκιό της μέσω της απόκτησης και άλλων μονάδων ΑΠΕ στην περιοχή της νότιας και νοτιοανατολικής Ευρώπης*» (www.protothema.gr/3-1). Είπαμε η Ρωσία επενδύει στις υποδομές της χώρας και σε βιομηχανικές που έχουν άμεση σχέση με την αγροτική οικονομία (Δωδώνη, ΣΕΚΑΠ, Vitro Hellas)

Πριν δύο μήνες και στα πλαίσια του ταξιδιού του Τσίπρα στο Πεκίνο, ο συνεργάτης της Gazprom Κοπελούζος προχώρησε σε συμφωνία 3 δις ευρώ με την κινεζική κρατική εταιρεία Shenhua Group Corp Ltd «*με στόχο την συνεργασία και ανάπτυξη στον τομέα της πράσινης ενέργειας και στην περιβαλλοντική αναβάθμιση μονάδων παραγωγής ενέργειας στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες*» (www.sofokleousin.gr/12-5). Ακόμη η νέα εταιρεία που προέκυψε ήδη «θα επικεντρωθεί στην περιβαλλοντική αναβάθμιση συμβατικών μονάδων, αλλά και στις ΑΠΕ. Αυτό «*μεταφράζεται*» σε αναβάθμιση λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ και εκσυγχρονισμό τους ώστε να παραταθεί η διάρκεια ζωής τους. Σημειώτε ότι ήδη έχει γίνει επι-

θεώρηση στον σταθμό του Αμυνταίου στην Πτολεμαίδα, ενώ ακολουθούν κι άλλοι. Με λίγα λόγια, ο Κοπελούζος θα είναι από αυτούς που θα πρωταγωνιστήσουν στην «*επόμενη μέρα*» της ΔΕΗ, η οποία είναι πολύ κοντά... με εξαγορές μονάδων» (www.dealnews.gr/3-9). Κοπελούζος και Κίνα σημαίνει ρωσοκινεζική κρατικομονοπωλιακή συνεργασία.

Η κινεζική κρατική εταιρεία State Grid, στην οποία ξεπουλήθηκε κυριολεκτικά το 24% του ΑΔΜΗΕ θα υλοποιήσει μαζί με άλλους εταίρους σχέδιο-μαμούθ που περιλαμβάνει «*τη δημιουργία δικτύων μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος και τη διασύνδεση Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ, της Κρήτης με Αττική, Πελοπόννησο και Δωδεκάνησα και των νησιών του Βόρειου Αιγαίου με τη Μακεδονία. Η εκτιμώμενη συνολική επενδυτική δαπάνη προσεγγίζει τα 3 δις. Ευρώ*» (στο ίδιο). Για να παίξει στα ευρωπαϊκά και μεσανατολικά ενεργειακά μπήκε περισσότερο η Κίνα στη ΔΕΗ παρά να παίξει με την Ελλάδα. Αυτό γίνεται με την έγκριση της Ρωσίας που αποφεύγει να μπαίνει η ίδια ανοιχτά στα ευρωπαϊκά ενεργειακά δίκτυα γιατί οι επεμβάσεις της Γκάζπρον ενάντια στην ενεργειακή ανεξαρτησία της ΕΕ είναι πια κόκκιντο πανί ακόμα και για την Κομισιόν του ρωσόφιλου Γιουνκέρ. Αντίθετα την Κίνα δεν την φοβάται παρά ελάχιστα η ΕΕ γιατί νομίζει ηλιθίως ότι είναι πολύ μακριά.

Μνημόνιο συνεργασίας λοιπόν με την κινεζική Sumec Group υπέγραψε η ΔΕΗ Ανανεώσιμες, 100% θυγατρική της ΔΕΗ. Το μνημόνιο αφορά την ανάπτυξη έργων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) στην Ελλάδα και την ευρύτερη περιοχή, καθώς και την παροχή ενεργειακών υπηρεσιών. Η κινεζική εταιρεία όπως όλες οι κινεζικές που επενδύουν στην Ελλάδα είναι κρατικές. Οι εκπρόσωποι των κινέζων δήλωσαν ότι «*στόχος είναι να γίνει η Ελλάδα βάση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας στην ευρύτερη περιοχή*» (www.dealnews.gr, 23-8). Το κεφάλι του κινεζικού Δράκου, δηλαδή.

Αντίθετα από την επένδυση των αμερικανών στην Κασσιόππη της Κέρκυρας που ακυρώνουν οι συριζαίοι δήμαρχοι, στην Κρήτη την τουριστική επένδυση ύψους 408 εκατομμυρίων ευρώ στο δήμο Αγίου Νικολάου του ρώσου Μπορίσοφ ενέκρινε **πάραυτα** η Διαποικιακή Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων στις 4 Αυγούστου. Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση του υπουργείου, η Επιτροπή «*ενέκρινε ομόφωνα κατόπιν αξιολόγησης και εισηγήσεως από την Enterprise Greece, την ένταξη στη διαδικασία των στρατηγικών επενδύσεων της άμεσης ξένης επένδυσης*» (www.alfavita.gr/5-8). Όπως φαίνεται στην εφημερίδα της κυβερνήσεως, τα αφεντικά της έκαναν αίτηση ένταξης στο πρόγραμμα στρατηγικών επενδύσεων στις 29-9-2015 και στις 13-7-2016 η δι-υπουργική επιτροπή στρατηγικών επενδύσεων ενέκρινε την ρωσική επένδυση. Η επένδυση των δυτικών στη μονή Τοπλού 1,2 δις, **20 και πάνω χρόνια περιμένει** και τα τελευταία χρόνια μειώθηκε με απαίτηση των κυβερνήσεων των σαμποταριστών σε **267** εκατ. Είναι ενταγμένη και αυτή στο πρόγραμμα στρατηγικών επενδύσεων αλλά δεν έχει σχηματιστεί «*ακόμα*» ο προς έγκριση φάκελος. Προφανώς χρειάζονται άλλα 20 χρόνια για αυτό προκειμένου να καταλαγιάσουν τα περιβαλλοντικά «*κινήματα*» του ΣΥΡΙΖΑ.

Στις προβλήτες της Κόσκο, η ζωή των εργαζόμενων δεν έχει καμία αξία

Συγκάλυψη του πρώτου θανάτου εργαζόμενου από τις αρχές, κράτος, υπουργεία, κόμματα, σωματεία.

Στο εργασιακό κάτεργο-άβατο της Κόσκο η ανθρώπινη ζωή δεν έχει αξία. Αυτό αποδείχτηκε όταν το βράδυ της Κυριακής της 27 Αυγούστου, λίγο πριν τις 11 το βράδυ, ο 45χρονος Δι-ονύσιος Θανάπουλος ένωσε αδιαθεσία την ώρα εργασίας του στον προβλήτα της Κόσκο στο Πέραμα, και έχασε τις αισθήσεις του. Λίγο μετά κατέληξε στο κρατικό νοσοκομείο της Νίκαιας νεκρός από έμφραγμα.

Οι αρμόδιοι του Λιμενικού Σώματος που διενήργησαν την αυτοψία στο χώρο εργασίας, σύμφωνα με ρεπορτάζ σημείωσαν ότι «*η Κόσκο δε διαθέτει σύγχρονο ασθενοφόρο, ώστε να καλύπτει τις αυξημένες ανάγκες των εργαζόμενων του λιμανιού, οι οποίοι εργάζονται υπό μεγάλη πίεση*» (<https://www.thepressproject.gr/article/115905/Nekros-ergazomenos-stis-egkatakastaseis-tis-COSCO>). Αφού έκαναν τη σημείωσή τους, όμως, οι «*πρώτες πληροφορίες*» που δεν άλλαξαν καθόλου στη συνέχεια ανέφεραν ότι «*οι πρώτες πληροφορίες μας κάνουν λόγο για μη καταλογισμό ευθυνών στην COSCO, καθώς κρίθηκε ότι όλα δουλεύουν ρολόι στο ΣΕΜΠΟ Περάματος*» !!! (στο ίδιο πιο πάνω ρεπορτάζ www.thepressproject.gr).

Πως είναι δυνατόν από τη στιγμή που διαπιστώθηκε μία τέτοια σοβαρή αμέλεια να μη διερευνηθεί διεξοδικότερα το γεγονός ότι ο εργαζόμενος κατέληξε νεκρός και δεν μπόρεσε να αντιμετωπιστεί έγκαιρα το έμφραγμα;

Πέρα όμως από αυτό, ποιος διερεύνησε αν ο εργαζόμενος ζήτησε να σταματήσει γιατί αισθανόταν δυσφορία πριν χάσει τις αισθήσεις του και αν αυτό του επιτράπηκε; Ποιος διερεύνησε αν η επιβάρυνση αυτή της υγείας του είχε να κάνει με οποιονδήποτε τρόπο με τις συνθήκες εργασίας σε ένα χώρο που είναι γνωστό ότι υπάρχει η μεγαλύτερη ένταση εργασίας και οι χειρότερες δυνατές εργασιακές συνθήκες; Και πως δουλεύουν όλα ρολόι στο ΣΕΜΠΟ Περάματος όταν το ασθενοφόρο δεν είναι κατάλληλο για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των εργαζόμενων; Ποια αρχή υποχρέωσε την Κόσκο να το αντικαταστήσει, και ποιο πρόστιμο της επιβλήθηκε; Διερευνήθηκε αν υπήρχε η σωστή αντιμετώπιση σε προηγούμενα περιστατικά τραυματισμών εργαζόμενων και ποια προβλήματα μπορεί να υπήρξαν στην αντιμετώπισή τους από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ασθενοφόρο κατάλληλο να τους καλύπτει στο συγκεκριμένο εργασιακό χώρο; Ποια επιθεώρηση εργασίας ενημερώθηκε;

Τι είχε να πει η Κόσκο; Τίποτα, δεν έβγαλε καμία ανακοίνωση, ούτε καν για να πει τα τυπικά,

συλλυπητήρια στο νεκρό και την οικογένεια του, σεβόμαστε τις συνθήκες ασφαλείας κλπ Και γιατί να πει κάτι; Κανείς δεν την ενόχλησε.

Τι ανακοίνωση έβγαλε το σωματείο; Ποιο σωματείο; Η Κόσκο δεν επιτρέπει συνδικαλισμό στο λιμάνι και έχει αρνηθεί μέχρι σήμερα να συναντηθεί με το σωματείο των εργαζόμενων στον εργολάβο της Διακίνησης στον οποίο έχει αναθέσει μεγάλο μέρος των εργασιών, το οποίο σαν φιλο-εργοδοτικό όπως έχει δείξει η μέχρι σήμερα στάση του, δεν δημοσίευσε κάποια ανακοίνωση στο μπλογκ του! (<http://enedep2014.blogspot.gr/>).

Όμως έστω και αυτό το πουλημένο ανύπαρκτο σωματείο στην τελευταία δημοσιευμένη ανακοίνωσή του στις 18-7-2017 αναφέρει μία σειρά αιτημάτων που θα είχαν ικανοποιηθεί και δεν θα υπήρχαν καν σε οποιονδήποτε πολύ μεγάλο εργοταξιακού χαρακτήρα χώρο εργασίας που δεν αποτελεί εργασιακό κάτεργο. Ανάμεσα σε αυτά αναφέρεται στο σημείο 4: «*Παρουσία ασθενοφόρου και γιατρού εργασίας στο χώρο εργασίας*», και στο σημείο 14: «*Δήλωση Εργατικών Ατυχημάτων*». Προφανώς, αφού ακόμα προβάλλεται το παραπάνω αίτημα δεν υπήρχε γιατρός εργασίας στο χώρο εργασίας, αλλά και αν υπήρχε γιατί κανείς δεν τον φώναξε; Δηλώθηκε το ατύχημα σαν εργατικό ατύχημα, ή θεωρήθηκε φυσικός θάνατος; (Άλλα χαρακτηριστικά αιτήματα που αφορούν μόνο γκέ-το είναι το 1: «*καθιέρωση διαλείμματος σε όλες τις βάρδιες*» και «*κατάργηση 16ωρων*». Ασύλληπτα πράγματα. Ακου 16ωρα και μάλιστα υποχρεωτικά !!!).

Θυμίζουμε ότι αρχικά η Cosco δεν δεχόταν να μεταφέρονται οι τραυματίες με ασθενοφόρα, και η μεταφορά γινόταν με ΙΧ με αποτέλεσμα να μη δηλώνονται εργατικά ατυχήματα, και ότι ζήτησε να ανατεθούν οι τραυματισμοί σε μία ειδικά εκπαιδευμένη ομάδα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού να βρισκόμαστε σε εμπόλεμη ζώνη μιας εμπόλεμης χώρας! (<http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/σαμποτάζ—ρωσοκινεζικη-διδεισδυση/item/571->).

Ποια ανακοίνωση έβγαλε ο αντισυμβαλλόμενος της Κόσκο, ΟΛΠ που της παραχώρησε τις προβλήτες II και III; Ποιος ΟΛΠ; Η Κόσκο έχει το 75% και τον έλεγχο της συντριπτικής πλειοψηφίας των μελών του Δ.Σ. Πάντως στις 21/8 «*η οικογένεια του ΟΛΠ και της Κόσκο*», (έγιναν μια οικογένεια τώρα!) φρόντισαν να εκφράσουν τη βαθειά τους οδύνη για την απροσδόκητη απώλεια του μέλους του Δ.Σ., Ι. Κούβαρη. Για το νεκρό εργαζόμενο δεν αισθάνθηκαν καμία οδύνη προφανώς.

Ποια ανακοίνωση έβγαλε η Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων στην

αρμοδιότητα της οποίας έχει περάσει υποτίθεται η εποπτεία του λιμανιού μετά την απόκτηση του 75% του ΟΛΠ από την Κόσκο; Καμία ανακοίνωση.

Ποιο δελτίο τύπου έβγαλε ο φιλεργάτης αντιμνημονιακός υπουργός Κουρουμπλής; Κανένα δελτίο τύπου.

Ποια κανάλια παρουσίασαν ρεπορτάζ για την είδηση; Κανένα κανάλι.

Το ψευτοΚΚΕ σε ρόλο απολογητή της εργοδοσίας

Ποιο κοινοβουλευτικό κόμμα μίλησε για ένα νεκρό στην πιο «*στρατηγική επένδυση*» της χώρας; Κανένα κόμμα πλην ενός, του ψευτοΚΚΕ, που μίλησε όπως ώφειλε σαν ρωσοδούλο κόμμα: σαν απολογητής της Κόσκο.

Τρεις μέρες μετά το θάνατο, έγινε περιοδεία αντιπροσωπείας του «*Κ*»ΚΕ στο χώρο του λιμανιού με επικεφαλής τον Τούσσα στις 31/8. Ο Τούσσας μίλησε μόνο για κινδύνους από την εντατικοποίηση της δουλειάς και όχι για απουσία μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, και απέφυγε επιμελώς να αναφερθεί στο ασθενοφόρο, στις συνθήκες του θανάτου, και στη δήλωση του εργατικού ατυχήματος, δηλαδή στο συγκεκριμένο περιστατικό. Μίλησε για εργασιακό κάτεργο, αλλά δε διευκρίνισε τι εννοεί κάτεργο, όταν εξομοίωσε τις συνθήκες εργασίας των εργαζόμενων στην ελληνική ως προς τις συνθήκες δουλειάς κινεζική προβλήτα I του ΟΛΠ, με τις συνθήκες εργασίας στις με κινεζικές συνθήκες δουλειάς προβλήτες II και III της Κόσκο! Ασφαλώς και η προβλήτα I δεν θα αργήσει να γίνει II και III επί Κόσκο στον ΟΛΠ, αλλά ακόμα δεν έχει γίνει. Από την προβλήτα I μάλιστα ο Τούσσας μεταφέρθηκε σε όλα τα μονοπώλια στη συνέχεια. Δεν παρέλειψε έτσι να υπενθυμίσει στους εργαζόμενους ότι το λιμάνι, είτε δημόσιο, είτε ιδιωτικό, λειτουργεί στο πλαίσιο του καπιταλισμού, οπότε στο βωμό των κερδών είναι μοιραίο να θυσιάζονται ζωές διότι αυτή είναι η καπιταλιστική ανάπτυξη!!! Οπότε τι φασισμός τι δημοκρατία, τι Κίνα τι Σουηδία, τι να υπάρχουν συνδικάτα, τι να μην υπάρχουν. Τους πρότεινε συνεπώς να πάρουν την υπόθεση της πάλης στα χέρια τους γενικώς και αορίστως, πάντως ειδικά όχι με απεργία, με στάση εργασίας, με συγκέντρωση διαμαρτυρίας, με κλείσιμο της πύλης, ή με πορεία στο υπουργείο, ενώ έγινε μέσα από όλα αυτά σαφές ότι κανένα ΠΑΜΕ δεν θα κάνει καμία κινητοποίηση (<http://www.rizospastis.gr/story.do?id=9487762&textCriteriaClause=%2BCOSCO>). Μέσα στην αγωνία του ψευτοΚΚΕ μάλιστα να μη θιγεί η Κόσκο, στην αρχή έκανε σχεδόν γαργάρα τον

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Κατηγορούν τον Τσίπρα ότι θέλει να εμφανιστεί καιροσκοπικά και απατεωνίστικα σαν συνεχιστής του Α. Παπανδρέου για να σωθεί η εξουσία ΣΥΡΙΖΑ από την καταστροφή μέσα από μια κυβερνητική συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ, αλλά και γενικότερα για να μαζέψει παλιούς πασοκτζήδες ψηφοφόρους που αναπολούν τον Παπανδρέου γιατί έδωσε λεφτά στο λαό. Πράγματι υπάρχει και είναι μάλιστα πολύ σοβαρή αυτή η τακτική σκοπιμότητα στη θεαματική αυτή κίνηση του Τσίπρα, σκοπιμότητα που αναλύουμε σε ένα άλλο άρθρο αυτού του φύλλου της Νέας Ανατολής.

Όμως αυτή η κίνηση είναι η μόνη ειλικρινής αυτού του πιο αναισχυντου και πιο θρασύ από κάθε άλλον πολιτικό απατεώνα που πέρασε από αυτή τη χώρα, και μάλιστα είναι κίνηση που έχει στρατηγικά χαρακτηριστικά. Ο Τσίπρας είναι πραγματικά ο συνεχιστής του Παπανδρέου και καθόλου δεν σφετερίζεται την πολιτική του κληρομιά. Γιατί ο Α. Παπανδρέου ήταν όπως και ο Τσίπρας επίσης ένας γόνος της μεγαλοαστικής τάξης, ένας ψεύτης, ένας εκμαυλιστής, ένας διαφθώρας του λαού και του κρατικού μηχανισμού, ένας ασύλλητος καταστροφείας της παραγωγής, ιδιαίτερα της βιομηχανικής, ένας εκκαθαριστής των πολιτικών του αντιπάλων μέσα στο ίδιο του το κόμμα μέσα από επιλεκτικά συχνά ανύπαρκτα σκάνδαλα. Πάνω απ' όλα όμως ο Α. Παπανδρέου, όπως και ο Τσίπρας ήταν ένας δουλικός προωθητής των συμφερόντων της φασιστικής ρώσικης κρατικομονοπωλιακής ολιγαρχίας στη χώρα μας και στην Ευρώπη.

Ο Τσίπρας είναι ο Α. Παπανδρέου σε μια ανώτερη φάση της ρώσικης επέλασης στην Ελλάδα

Οι διαφορές που φαίνονται να υπάρχουν ανάμεσα σε αυτούς τους δύο στον πολύ κόσμο δεν αφορούν σε διαφορές στην πολιτική τους στρατηγική. Αφορά σε δύο διαφορετικές φάσεις της εφαρμογής της ίδιας ακριβώς στρατηγικής που δίνουν στον καθένα από αυτούς διαφορετικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Για παράδειγμα η εποχή διακυβέρνησης Α. Παπανδρέου έδωσε στον πρώτο το πλεονέκτημα μιας καλύτερης εικόνας στο λαό από αυτήν την ιστορικά άθλια που έχει εξασφαλίσει ο Τσίπρας. Όμως από την άλλη ο Τσίπρας έχει προσφέρει στο κοινό τους αφεντικό, τη ρώσικη υπερδύναμη -και αυτό μετράει πιο πολύ για έναν πράκτορα- πολύ μεγαλύτερα και καταστροφικότερα για τη χώρα μας αποτελέσματα και σε πολύ μικρότερο χρόνο από όσα πρόσφερε ο Παπανδρέου.

Πιο συγκεκριμένα ο Παπανδρέου είχε την τύχη όταν ανέβηκε στην εξουσία να βρει μια χώρα που είχε αρκετή διεθνή οικονομική πίστη για να μπορεί αυτός να δανείζεται από το εξωτερικό τα λεφτά που μοίραζε στις μάζες, ώστε να φαίνεται αρκετά συνεπής στις υποσχέσεις του ότι θα τις βγάλλει από τη μίζερια. Έτσι δεν πρόλαβε να γίνει τόσο μισητός στο λαό όσο έγινε ο Τσίπρας αργότερα. Είχε με αυτόν τον τρόπο στη διάθεσή του όλο το χρόνο που χρειαζόταν για να φρενάρει και να καταστρέφει τη βιομηχα-

νική παραγωγή, για να δυναμώνει την κρατική διαφθορά και την παραγωγική σπατάλη και πάνω απ' όλα για να δημιουργεί τις πολιτικές και ιδεολογικές βάσεις που θα επέτρεπαν να στηθεί η νεοαποικιακή εξουσία των ανατολικών αφεντικών του. Ο Α. Παπανδρέου ήταν ο οραματιστής της χρεωκοπίας και της υποδούλωσης της χώρας και οι καλυμμένοι ως ευρωπαίοι ρωσόφιλοι Σημίτης, Γ. Παπανδρέου, Καραμανλής ο Β', και Σαμαράς συνέχισαν στο δρόμο του όσο τους επέτρεπαν τα ευρωπαϊκά φίλα στην κύρια πλευρά της στελεχικής σύνθεσής τους κόμματα ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, στα οποία οι ίδιοι ηγούνται. Μέσα από αυτά τα κόμματα κατάφεραν να χώσουν τη χώρα στο Ευρώ εξαπατώντας την ΕΕ και τελικά πέτυχαν, αξιοποιώντας και την παγκόσμια κρίση του 2007, τη για 30 ολόκληρα χρόνια προετοιμαζόμενη χρεωκοπία, δηλαδή την έκρηξη μιας βόμβας στο κέντρο της ευρωπαϊκής ενότητας.

Αυτή η χρεωκοπία πέτυχε να συντρίψει σε ελάχιστο χρόνο τη ντόπια τραπεζοβιομηχανική μεγαλοαστική τάξη, πρόσφερε τζάμπα τις κρατικές παραγωγικές υποδομές στους ρωσοκινέζους κρατικοκαπιταλιστές και σε ελάχιστους δυτικούς φίλους τους και, το πιο σημαντικό, έφερε για πρώτη φορά ένα συμπαγές ρώσικο κόμμα, τον ΣΥΡΙΖΑ, στην εξουσία. Αυτό το πέτυχαν μετά το 2009 όλοι οι χρεωκόποι διακομματικά ενοχοποιώντας επιδέξια σαν υπεύθυνους για την πείνα του λαού τους αδιάφορους γι αυτήν την ενοχοποίηση ευρωπαίους δανειστές και όχι το παραγωγικό σαμποτάζ που έκαναν οι ίδιοι για χρόνια, ιδιαίτερα μέσα στην κρίση, το οποίο απογειώθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ με την οργανωμένη χρεωκοπία των τραπεζών το 2015.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα ειδικό προωθημένο κομματικό απόσπασμα του ψευτοΚΚΕ, του άντρου αυτού της αντεργατικής-αντιβιομηχανικής πολιτικής και της αντικομμουνιστικής προδοσίας, το οποίο ντύθηκε με τη βοήθεια μερικών εσωτερικά κηδών με την προβία του ευρωπαίου ανανεωτή για να γίνει αποδεκτό στην ΕΕ. Αυτό το προωθημένο απόσπασμα ήταν και είναι ακόμα επιφορτισμένο με δύο βασικά καθήκοντα: πρώτο να φέρει τη ρώσικη ιμπεριαλιστική μηχανή στο κέντρο του ελληνικού κράτους και δεύτερο να τη φέρει στο κέντρο αποφάσεων των διακρατικών ευρωπαϊκών οργάνων. Το πρώτο δεν είναι το πιο σημαντικό αλλά είναι το πιο άμεσο.

Το πρώτο αυτό καθήκον έχει με τη σειρά του τρεις προϋποθέσεις: τον πλήρη πολιτικό έλεγχο της τηλεόρασης, που είναι ο βασικός διαμορφωτής της πολιτικής συνείδησης του έθνους, τον έλεγχο

της δικαστικής εξουσίας που είναι η μόνη που θα μπορούσε να αντιπαρατεθεί σε ένα κοινοβούλιο κατελιμμένο από τους έλληνες Μαδούρο, και τέλος και το σημαντικότερο τον έλεγχο του στρατού. Για τις ανάγκες των εκτεταμένων εκκαθαρίσεων που απαιτούνται για τον έλεγχο αυτού του κατά κύριο λόγο εθνικιστικού στρατού προκειμένου αυτός να «ρωσοποιηθεί», οι κνίτες του ΣΥΡΙΖΑ έφεραν στην πολιτική ηγεσία του το ρωσόφιλο εθνοφασίστα Καμμένο. Οι ίδιοι, αρχικά με τον Ήσυχο και τώρα με το Βίτσα, κράτησαν τη θέση του υφυπουργού για να επιβλέπουν και να καθοδηγούν χωρίς να εκτίθενται σαν «αριστεροί» τις πραγματικά πλατειές εκκαθαρίσεις και αναδιατάξεις μέσα στο στρατό που έχουν επιταχυνθεί σε πρωτοφανή ρυθμό μετά το 2015 με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία.

Η βασική αντίφαση της πρωθυπουργίας Τσίπρα σε σχέση με την πρωθυπουργία Α. Παπανδρέου είναι ότι η ίδια η χρεωκοπία που τη διευκολύνει στο να πετυχαίνει θαυμάσια τον κεντρικό σκοπό της που είναι η πολιτική και οικονομική άλωση του κράτους και της κρατικής περιουσίας από το ρωσοκινέζικο άξονα, σε συνδυασμό με την αναγκαία για τους ρωσοκινέζους επιτάχυνση του παραγωγικού σαμποτάζ, της στερεί τη δυνατότητα να εκπληρώνει τις ψεύτικες υποσχέσεις για οικονομική ανακούφιση των μαζών. Όμως με αυτές ακριβώς τις υποσχέσεις ο Τσίπρας και οι άλλοι κνίτες και εσωτερικά κηδές σύντροφοί του υφάρπαξαν την κρατική μηχανή. Να γιατί ο ίδιος και η συμμορία του έγιναν τόσο σύντομα κατάπτυστοι και μισητοί στη μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού. Τη μόνη ουσιαστική βάση στήριξης που διάλεξαν να διατηρήσουν είναι δημοσιοϋπαλληλία, λόγω της ανάγκης τους να ελέγχουν πάντα την κρατική μηχανή. Αυτή τη διαφύλαξαν από νέες περικοπές μισθών και κυρίως από τις απολύσεις των πιο διεφθαρμένων της στοιχείων δίνοντας ένα μήνυμα ότι η διαφθορά αμειβεται σαν δεσμός πίστης μέσα από τη συνεισφορά. Η δημοσιοϋπαλληλία δεν είναι μειοψηφία στο σύνολο του πληθυσμού αφού μαζί με την οικογενειακή της επιρροή δίνει έναν καιρικό και ρυθμιστικό αριθμό ψήφων, ιδίως όταν συνδυάζεται με την αντιδεξιά δημαγωγία που δίδαξε και σε ένα βαθμό ρίωσε σε προοδευτικούς ανθρώπους ο ακροδεξιός Α. Παπανδρέου και η υπό την ηγεσία του σοσιαλφασιστική μερίδα του ΠΑΣΟΚ.

Σημειώνουν όλα τα παραπάνω ότι το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ ταυτίζονται στην πολιτική, όπως ταυτίζονται ο Τσίπρας και ο Α. Παπανδρέου; **Όχι δεν ταυτίζονται και αυτό όχι γιατί ο Τσίπρας δεν είναι Παπανδρέου αλλά γιατί ο Α. Παπανδρέου δεν ήταν ποτέ στ αλήθεια ΠΑΣΟΚ.** Ήταν απλά ένας τροτοσκιστής, δηλαδή ένας ψευτοκομμουνιστής, άριστος εισοδιστής που μπορούσε να παίρνει όλα τα πρόσφατα όλων των τάσεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ για να

τις εκκαθαρίζει σταδιακά στρέφοντας τη μία ενάντια στην άλλη μέχρι να μείνει κυρίαρχη μόνο μία τάση : η δήθεν αριστερή φιλοΚΚΕ τάση, η οποία είχε πάντα και συνεχίζει να έχει αρχηγό της τον έμπιστο του Α. Παπανδρέου και ταλαντούχο ραδιούργο Λαλιώτη. Η ασυνήθιστη σε παγκόσμιο επίπεδο συνεισφορά του πράκτορα του Κρεμλίνου Α. Παπανδρέου -για την οποία ο Πούτιν ήθελε να του φτιάξει αδριάντα στη Μόσχα (Ελευθεροτυπία 24.6.2005)- ήταν ότι δεν μπήκε σε ένα κόμμα της αστικής τάξης για να ανεβεί στην ηγεσία του και να αλλάξει την πορεία του όπως έκαναν άλλοι πράκτορες πχ σαν τον Σρέντερ ή τη Μέρκελ (αυτό το δοκίμασε και ο Α. Παπανδρέου αρχικά στο κόμμα του πατέρα του την Ένωση Κέντρου και απέτυχε), αλλά έφτιαξε ένα κόμμα ο ίδιος, το ΠΑΣΟΚ, ενώνοντας κυρίως τους πολιτικούς εκφραστές της μικρομεσαίας αστικής τάξης και των ριζοσπαστικοποιημένων μικροαστικών μαζών που πριν τη δικτατορία εκφράζονταν κυρίως μέσα από την Ένωση Κέντρου και εν μέρει από την ΕΔΑ. Οι διαφορετικές φράξες αυτού του κόμματος δεν ήταν ρωσόφιλες αλλά ο Παπανδρέου αφού τις δηλητηρίασε με μπόλικο εθνικισμό και με αντιδυτικισμό άρχισε να τις στρέφει προς τη Ρωσία (αρχικά σαν ΕΣΣΔ) ενώ τις εμπόδιζε απόλυτα να δώσουν οποιαδήποτε πάλη με το ψευτοΚΚΕ. Όμως ποτέ και παρά τις αλλεπάλληλες εκκαθαρίσεις και τις προβοκάτσιες ο Παπανδρέου δεν μπόρεσε να κάνει το ΠΑΣΟΚ λόγω της ταξικής του φύσης υποτακτικό στη Ρωσία. Γι αυτό προσπαθούσε μέσω του Λαλιώτη να το κάνει πολιτικό και ιδεολογικό ακόλουθο του κοινοβουλευτικά πολύ πιο μειοψηφικού ψευτοΚΚΕ και αργότερα του πιο «σοσιαλδημοκρατικού» αποσπάσματος του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΝ. Ο στελεχικός και ψηφοφορικός στρατός του ΠΑΣΟΚ μικροαστικής καταγωγής και κατά ένα μέρος του αστοποιημένος μέσα από την άσκηση κρατικής εξουσίας και μάλιστα διεφθαρμένης - με τη ρητή παρότρυνση του Α.Π.- εξουσίας, για δεκαετίες αντιστεκόταν σ' αυτήν την υποταγή. Μάλιστα αντιστεκόταν παρά τη μονίμως τροφοδοτούμενη από τα πάνω, δηλαδή από τους ρωσόδουλους ηγέτες του ΠΑΣΟΚ, διάσπαση του σε δύο τμήματα στην εθνικιστική-κρατικοκαπιταλιστική και στην φιλοευρωπαϊκή οικονομικά πιο φιλελεύθερη τάση του.

Τελικά αυτή η επί δεκαετίες πολιτική και ιδεολογική προετοιμασία της βάσης του ΠΑΣΟΚ καρποφόρησε μετά τη χρεωκοπία της χώρας το 2009. Τότε οι απογοητευμένες και εξαπατημένες από το «λεφτά υπάρχουν» μάζες του ΠΑΣΟΚ, τυφλωμένες για χρόνια από τους ηγέτες τους, πήγαν μαζί με τις χειρότερες κρατικές βδέλλες του ΠΑΣΟΚ με τον ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι, ανέβασαν τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία αντί να τα βάλουν με την πολύχρονη αντιβιομηχανική εκστρατεία στην οποία πρωτοστάτησε ο ΣΥΡΙΖΑ, το κόμμα που

έπαιξε τον πιο καθοριστικό ρόλο στη χρεωκοπία και που ως τότε ήταν ασήμαντο ψηφοφορικά. Δηλαδή η βάση του ΠΑΣΟΚ ανέβασε στην εξουσία το φασισμό του ρωσοκινεζικού άξονα και τις κνίτες του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύοντας στην πλειοψηφία της ότι φέρνει στην εξουσία μια δημοκρατική και αντιιμπεριαλιστική αριστερά. Εδώ βρίσκεται το πλεονέκτημα του Τσίπρα σε σχέση με το μέντορά του Α. Παπανδρέου. Απόκτησε λόγω των περιστάσεων ένα κόμμα όχι τόσο μεγάλο σαν το ΠΑΣΟΚ στις δόξες του, αλλά ένα κόμμα αρκετά συμπαγές ιδεολογικά στο φασισμό του και τη διαφθορά του και αρκετά μεγάλο ώστε να μπορεί επίσης να γίνει κυριαρχικό μέσα στον κρατικό μηχανισμό με γρήγορο και αποφασιστικό γιουρούσι και να προκαλέσει μόνο σε δυο χρόνια εξουσίας τόσες οικονομικές και πολιτικές καταστροφές στη χώρα και τέτοια υποδούλωση στον ρωσοκινεζικό άξονα που το αρχικό μεγάλο ΠΑΣΟΚ δεν μπόρεσε να πετύχει ούτε σε τρεις δεκαετίες.

Ο βασικός στόχος της ηρωποίησης του Α. Παπανδρέου δεν είναι η πασοκοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ αλλά η συριζοποίηση του ΠΑΣΟΚ

Από τους «αριστερούς» του ΣΥΡΙΖΑ και τους φίλους τους: ΑΝΕΛ, ψευτοΚΚΕ και ναζί της ΧΑ, δηλαδή από αυτό το υπόγειο στρατηγικά συμμαχικό μέτωπο που μπορούμε να ονομάσουμε με μια λέξη «νέο ρώσικο κόμμα», ο λαός μας θα απαλλαχτεί μόνο με μεγάλες οδύνες και σκληρούς δημοκρατικούς εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες. Μάλιστα αν όλα τα ιδωτικά κανάλια τα ελέγξουν οι ρωσόδουλοι, δεν θα μπορεί να προκύψει χωρίς αυτούς τους αγώνες ξανά μια δημοκρατική κυβέρνηση, δηλαδή κυβέρνηση που δεν θα έχει σε θέση κυριαρχίας ή σε θέση ρυθμιστή ένα από τα ρώσικα κόμματα, οπότε και σε θέση πραγματικής εξουσίας για να δυναστεύουν τη χώρα τις κατάλληλες εισαγγελίες και τα κατάλληλα ΣΔΟΕ, τα κατάλληλα σοσιαλφασιστικά και ναζιστικά τάγματα εφόδου στα υπουργεία και στα εργοστάσια, και τις κάθε λογής κατάλληλες ψευτοαναρχικές παρακρατικές συμμορίες της ανοιχτής βίας και της καταστροφής στους δρόμους του πολιτικού κέντρου της χώρας. Να γιατί είναι βασικό για τις επερχόμενες ανάγκες της ρώσικης διπλωματίας, η οποία θα επιδιώξει οπωσδήποτε οι κυβερνήσεις της να έχουν ευρωπαϊκό μανδύα (ώστε οι ρωσοκινέζοι να έχουν την ελληνική νεοαποικιακή τους εντός της ΕΕ και της Ευρωζώνης), να δημιουργηθεί ένα ακόμα ρώσικο κόμμα, που να πλαισιώνει τον μειοψηφικό ΣΥΡΙΖΑ και να είναι κάπως ευπαρουσίαστο στη Δύση.

Τέτοιο κόμμα προφανώς δεν είναι η ναζιστική ΧΑ, αλλά δεν είναι ούτε και το ψευτοΚΚΕ.

Το τελευταίο δεν μπορεί να είναι κατάλληλο για μια συγκυβέρνηση, όχι γιατί οι δυτικοί θα είχαν πρόβλημα με την κούφια

και επιλεκτικά αντιδυτική, δήθεν αντικαπιταλιστική γραμμή του, αλλά γιατί το ψευτοΚΚΕ σε οποιαδήποτε κυβέρνηση με πρόγραμμα πείνας θα έχανε αυτόματα τη βάση του η οποία το ακολουθεί γιατί το περνάει για κόμμα της φτωχολογιάς. Κάτι τέτοιο θα ήταν μια καταστροφή για τη ρώσικη πολιτική που χρειάζεται το ψευτοΚΚΕ για μια πολύ σοβαρότερη δουλειά από αυτή που διεκπεραιώνει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ. Το χρειάζεται για να γίνει η **καθοδηγητική πολιτική δύναμη και ο οργανωτικός πυρήνας** της ανοιχτής ρώσικης δικτατορίας στην Ελλάδα όταν θα έρθει η ώρα εκείνη όπου η Ελλάδα δεν θα μπορεί να παίζει το παιχνίδι «μέσα στην Ευρώπη ενάντια στην Ευρώπη υπέρ της Ρωσίας» γιατί η Ευρώπη θα έχει κατανοήσει μέσα από την πικρή πείρα της ότι η σοσιαλμπερλιστική Ρωσία είναι ο θανάσιμος κύριος εχθρός της. Ήδη για αυτό το σκοπό στη σχεδιαζόμενη δικτατορία του στην Ελλάδα, το ψευτοΚΚΕ έχει δώσει τη μορφή της «δικτατορίας του προλεταριάτου» και όχι του «αντιμπερλιστικού δημοκρατικού αντιμονοπωλιακού μετώπου» που το κατάργησε μόλις φτιάχτηκε το ειδικό απόσπασμα ΣΥΡΙΖΑ που ανέλαβε να το εφαρμόσει στην πράξη με «δημιουργικό» τρόπο. Για το πόσο προλεταριακή θα είναι η δικτατορία του ψευτοΚΚΕ μας προειδοποιούν οι ρωσοκρατούμενες «Λαϊκές Δημοκρατίες» του Ντονέσκ και του Λουχάνσκ. Βεβαίως το ψευτοΚΚΕ δεν ζει μόνο για εκείνη την υπέρτατη στιγμή, κάνει ρώσικη πολιτική και τώρα δα σε κάθε στιγμή του. Μάλιστα ενώ εμφανίζεται σαν κόμμα πολύ πιο εχθρικό στο ΣΥΡΙΖΑ παρά στη ΝΔ, η μόνη θέση του: «κάτω όλα τα αστικά κόμματα», κρύβει κάτω από τον αντικαπιταλιστικό μανδύα της την πρακτική και πλήρη πολιτική του στήριξη στον ΣΥΡΙΖΑ στα πιο βασικά του καθήκοντα. Γιατί την ώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί αργά αλλά με επιτυχίες την υποδούλωση του τηλεοπτικού τύπου και της δικαιοσύνης στα φασιστικά νέα αφεντικά της χώρας, η μόνη κραυγή του ψευτοΚΚΕ ότι αυτή η πάλη δεν αφορά καθόλου το λαό γιατί είναι διαμάχη διαφορετικών μεριδίων της αστικής τάξης τάχα για την υποδούλωση των εργαζομένων είναι υποστήριξη στο φασισμό. Αν το «κάτω όλοι οι αστοί» του ψευτοΚΚΕ συνδυαστεί με το ότι όλα τα «ταξικά» κινήματα του ψευτοΚΚΕ χτυπάνε πάντα **πρακτικά και με μένος μόνο τα ευρωπαϊκά** μνημόνια και **μόνο τα ντόπια και δυτικά** εργοστάσια και επενδύσεις και **ποτέ** τις ανατολικές σκανδαλώδεις παραχωρήσεις εθνικού πλούτου και τις γαλέρες του ανατολικού μονοπώλου, τότε καταλαβαίνει κανείς ότι το ψευτοΚΚΕ είναι όχι η ουρά του ΣΥΡΙΖΑ αλλά η πρωτοπορία του ΣΥΡΙΖΑ. Ποτέ ο φασιστικός ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μπορέσει να είναι τόσο φασιστικός όσο το ψευτοΚΚΕ, πέρα από τον τελικό ρόλο για τον οποίο προορίζεται το τελευταίο.

Για να αποφευχθεί λοιπόν η απουσία ενός δεύτερου «καθώς πρέπει» ρώσικου κόμματος, εκτός

του ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει αυτό το ρόλο να τον παίξει το νέο λαλιωτικό ΠΑΣΟΚ που θα φοράει ακόμα πιο πειστικά από το ΣΥΡΙΖΑ την προβιά της Ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Γιατί το νέο ΠΑΣΟΚ έχει μπόλικους νικημένους φιλοευρωπαϊούς, που ακολουθούν καταπονημένοι όντας πάντα διψασμένοι για μια θέση στη Βουλή, τη νέα ηγεσία. Αυτή εκτός από τον ίδιο το Λαλιώτη, (που ξέρει ότι είναι προτιμότερο να κατασκευάζει κανείς βασιλιάδες από το παρασκήνιο παρά να είναι βασιλιάς και να φθείρεται), περιλαμβάνει το άθυρμα του Φ. Γεννηματά, και τον εξίσου ρωσόδουλο και εξίσου διπρόσωπο με τον πατέρα του, αλλά αδύναμο σαν πολιτική προσωπικότητα Γ. Παπανδρέου. Η πρώτη εκπροσωπεί τυπικά τους γεννηματικούς εθνικιστές που είχαν και αναπτυξιακές και κάπως φιλοευρωπαϊκές τάσεις, ενώ ο δεύτερος εκπροσωπεί και πάντα προδίδει τους λεγόμενους προεδρικούς γραφειοκράτες κρατικοκαπιταλιστές που είχαν σαν αληθινό τους πρακτικό αρχηγό τον πολιτικά νεκρό Τσοχατζόπουλο.

Αυτό το ΠΑΣΟΚ είχε τα τελευταία χρόνια μόνο έναν κάπως υπολογίσιμο αντίπαλο του παπανδρεϊσμού μέσα του, τον μισοευρωπαϊστή μισοεθνικιστή Βενιζέλο. Αυτός είναι ο μόνος που αντιδρά στον συριζέικο εκφασισμό της χώρας, όμως ποτέ δεν ενοχλήθηκε από τον εκρωσισμό και τον εκκινεζισμό της ενώ ήταν πάντα τόσο πολύ σύμμαχος των ρωσόφιλων στην αντιβιομηχανική και γενικά αντιπαραγωγική τους πολιτική, που εμείς σαν ΟΑΚΚΕ τον περνούσαμε, για αρκετό καιρό για ρωσόδουλο. Αυτός λοιπόν κήκε στην κομματική βάση του ΠΑΣΟΚ μπαίνοντας αντί για τον Γ. Παπανδρέου (που την έστριψε την κατάλληλη στιγμή από αυτήν την παγίδα), στη μνημονιακή συγκυβέρνηση με τη ΝΔ. Έτσι σχετικά εύκολα απομονώθηκε μετά την επιστροφή του Γ. Παπανδρέου και με την πανστρατιά των φαντασμάτων των εκτελεσθέντων σε προηγούμενες εκκαθαρίσεις πασόκων που σκηνοθέτησε ο Λαλιώτης, για να δείξει ότι το νέο ΠΑΣΟΚ, είναι το παλιό ΠΑΣΟΚ που ξαναδυναμώνει και μάλιστα πλαταίνει απλά αλλάζοντας όνομα σε Δημοκρατική Συμπράταξη.

Καταλαβαίνει κανείς βέβαια ότι ένα πλάταιμα που ξεκινάει με μια ΔΗΜΑΡ δημιουργήμα του συριζαίου Κουβέλη δεν γίνεται για να δυναμώσει το ΠΑΣΟΚ, αλλά για να υποδουλωθεί για πρώτη φορά αυτό για τα καλά στο ΣΥΡΙΖΑ και γενικά στο «νέο ρώσικο κόμμα». Γιατί τώρα δεν έχουμε το μεγάλο κρατικό πολυτασικό ΠΑΣΟΚ που να μην δεν τολμούσε να χτυπήσει τον μικρό αντιπολιτευτικό ΣΥΡΙΖΑ αλλά και δεν υποτασσόταν σ' αυτόν γιατί μπορούσε να κυβερνάει αυτοδύναμα. Τώρα έχουμε το αποκαθαμένο και ανυπόληπτο μικρό ΠΑΣΟΚ των Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου που μπορεί να επιστρέψει στην εξουσία μόνο **σαν τσόντα του φασιστικού κρατικού μηχανισμού που στήνουν ο ΣΥΡΙΖΑ και το ακροδεξιό του εξάρτημα που λέγεται ΑΝΕΛ**.

Αυτό σημαίνει ότι το νέο ΠΑΣΟΚ θα έχει αφεντικό του τον Τσίπρα, είτε αυτός είναι πρωθυπουργός, είτε δεν είναι. Γιατί ο οποιοσδήποτε νέος πρωθυπουργός (ακόμα και στην ελάχιστη πιθανή περίπτωση που αυτός θα είναι ο φιλο-ψευτοΚΚΕ, ανοιχτά φιλορώσος, φιλοκινέζος και αιχμάλωτος του ρωσόδουλου Καραμανλή, Μητσοτάκης), θα μπορέσει να διοικεί μόνο αν υποκλίνεται στο φασιστικό κράτος που στήνει ο Τσίπρας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο τελευταίος είναι ο μόνος πολιτικός στην Ελλάδα για τον οποίο ο Πούτιν έχει εκδηλώσει ανοιχτά την εκτίμησή του. Συγκεκριμένα τον χαρακτήρισε ως «*πρωθυπουργό με φρέσκιες ιδέες, που αγωνίζεται για το καλό του λαού του και της πατρίδας του*»... (<https://left.gr/news/o-poytin-ektheiazei-tsipra-prothyrouyrgos-me-freskies-idees-agonizetai-gia-kalo-toy-laoy-toy-kai>).

Η ληξιαρχική πράξη του πολιτικο-ιδεολογικού γάμου του λαλιωτικού ΠΑΣΟΚ με τον ΣΥΡΙΖΑ έγινε τις τελευταίες μέρες με δυο κείμενα που δημοσίευσαν σχεδόν ταυτόχρονα οι δύο αρχηγοί τους, πρώτα ο Λαλιώτης (<http://www.efsyn.gr/arthro/arthro-ntokoymento-toy-kosta-lalioti-gia-ton-andrea-papandreoy>) και μετά ο Τσίπρας, που είναι δύο ύμνοι στον κοινό τους γενάρχη αρχιπράκτορα. Ο πιο στρατηγικός ύμνος είναι αυτός του Τσίπρα στο κεντρικό άρθρο του βρώμικου «Ντοκουμέντου» για την επέτειο της ιδρυτικής πασοκικής διακήρυξης 3^{ης} του Σεπτεμβρίου. Αυτό βγάζει τον ΑΠ έναν αρχηγό των καταπιεσμένων από τις ελίτ και τη Δύση, ουσιαστικά έναν λαϊκοδημοκράτη αντιμπερλιστή, έναν δήθεν πρακτικό συνεχιστή της γραμμής της ΕΔΑ ο οποίος τάχα έφτιαξε το καλό ΠΑΣΟΚ της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου που όμως χάλασε από τα μέσα από την προδοσία και τη διαφθορά των διαδόχων του.

Όμως ο πιο χαρακτηριστικός από πρακτική πολιτική πλευρά είναι ο ύμνος του Λαλιώτη στον Α.Π που η μεγαλύτερη του έμφαση του βρίσκεται στην ενίσχυση του κεντρικού στόχου της τωρινής αντιευρωπαϊκής στρατηγικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που είναι το διασπαστικό μέτωπο του Νότου ενάντια στο Βορρά, βασικά ενάντια στη Γερμανία, μέτωπο που έχει πυρήνα του την ένωση των μεσογειακών χωρών, απίθανο ηγέτη της τον χρεοκόπο Τσίπρα και κορμό του την υπερ-υφειακή Γαλλία των νέων Νταλαντιέ Ολάντ, Μακρόν και Σία. Ο Λαλιώτης λοιπόν τονίζει, και σωστά, διευκολύνοντας τον Τσίπρα πριν τη συνάντησή του με τον Μακρόν ότι ήταν πρώτος ο Παπανδρέου που έβαλε επί Μάαστριχτ σαν κεντρικό καθήκον την πάλη **μέσα στην ΕΕ** ενάντια στο Βορρά και βασικά ενάντια στη Γερμανία και στη «γερμανική Ευρώπη» βάζοντας για αυτό το λόγο στην πρώτη γραμμή των «εθνικών» διεκδικήσεων της Ελλάδας το ζήτημα των γερμανικών πολεμικών αποζημιώσεων. Βεβαίως αυτή η κήρυξη ενός πανευρωπαϊκού πολιτικού πολέμου ενάντια στη Γερμανία δεν ήταν στρατηγική ανακάλυ-

ψη ενός οσοδήποτε επιδέξιου βαλκάνιου πράκτορα, αλλά ήταν πάντα η στρατηγική της Ρωσίας (προηγούμενα της ΕΣΣΔ) για τη διάσπαση της ΕΕ με την απομόνωση της βασικής της παραγωγικής μηχανής και κυρίως του πιο δημοκρατικού, αντισοβινιστικού και για αυτό ενοποιητικού της παράγοντα. Αυτό γιατί η Γερμανία είναι η μόνη μπερλιστική χώρα στον κόσμο που ο φασισμός της, ο στρατιωτικός μπερλισμός και ο ηγεμονισμός της δοκίμασε μια τόσο απόλυτη και τόσο ντροπιαστική συντριβή, πράγμα που ανά-

λόγο του δεν έπαθε ποτέ η γεμάτη σοβινισμό και αποικιακά ρατσιστικά σύνδρομα Γαλλία

Να πως γίνεται και ένας τόσο ενστικτώδης ψεύτης σαν τον Τσίπρα μπορεί να λείπει μια μεγάλη αλήθεια όταν ταυτίζει την πολιτική του με αυτή του Α. Π. Είναι κάτι το ανάλογο με ένα χαλασμένο ρολόι που κάθε τόσο οι δείχτες του δείχνουν τη σωστή ώρα. Μόνο που κανείς δεν μπορεί να ξέρει μόνο από τους δείκτες του πότε είναι αυτή.

«Κεντροαριστερά»: Ο Θεοδωράκης ξεφορτώνει το Ποτάμι στη χοάνη του ΠΑΣΟΚ για να το στείλει στο ΣΥΡΙΖΑ

Συνέχεια από τη σελ. 3

σουν στην κάλη.

Μετά τις εκλογές εκείνες, στις οποίες το Ποτάμι συνεντρίφη πολιτικά, αν και κατάφερε να διασώσει μια ισχνή κοινοβουλευτική παρουσία, ο Θεοδωράκης πέρασε, πιθανά κάτω από την απέχθεια της βάσης του προς τον ΣΥΡΙΖΑ, σε μια γραμμή αντικειμενικής πολιτικής συμπίεσης με τον Μητσοτάκη, χωρίς όμως αυτό να τον σώσει από τις αποχωρήσεις βουλευτών προς ΝΔ και ΔΗΣΥ.

Και ξαφνικά, ενώ επί καιρό διακινείτο το σενάριο μιας φιλοευρωπαϊκής, εντός ή εκτός εισαγωγικών, συμπίεσης Ποταμιού – «Ωρας Αποφάσεων» των Φλωρίδη – Διαμαντοπούλου και Βενιζέλου σε μια κατεύθυνση φιλοευρωπαϊκού Κέντρου, με στρατηγικό εχθρό τον ΣΥΡΙΖΑ και (αντικειμενικά) σε κάποιον τύπο συμπίεσης με τη ΝΔ, ο Θεοδωράκης, χωρίς καμία Γεννηματά και κανένα ΠΑΣΟΚ – ΔΗΣΥ να κάνει δεκτούς τους «όρους» που υποτίθεται ότι έθετε εκείνος για συνέδριο, αποσαφήνιση θέσεων πριν την εκλογή αρχηγού κλπ., κατεβαίνει στις ουσιαστικά εσωτερικές πασοκικές εκλογές σαν υπόψηφιος αρχηγός του και έτσι ουσιαστικά αυτοδιαλύει το Ποτάμι μέσα στη γελοιοότητα και το αδειάζει μέσα στο όλο και πιο λαλιωτικό ΠΑΣΟΚ.

Και το αδειάζει όχι μόνο στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και στο - εντελώς φιλοΣΥΡΙΖΑ και «αντιδεξιό» στην ηγεσία του - ΚΙΔΗΣΟ του Παπανδρέου του Γ' και στην πάντα «αντιεοφιλελεύθερη» ΔΗΜΑΡ του Θεοχαρόπουλου, που πλέον έχουν ουσιαστικά ενοποιηθεί (βλ. «Με σύμμαχο και τακτική ΓΑΠ η Φώφη» http://www.dealnews.gr/roi/item/211272#_WawYezILeWs).

Επιπλέον η κίνηση Θεοδωράκη ακινητοποιεί πολιτικά τόσο τη Διαμαντοπούλου όσο και τον Βενιζέλο, δημιουργώντας ουσιαστικά μια ενοποίηση όλου του πάλαι ποτέ πασοκικού χώρου και

των «ανανεωτών» του πάλαι ποτέ ΣΥΝ, που βρίσκονται σήμερα σε ΔΗΜΑΡ και Ποτάμι, στον ελάχιστο λαλιωτικό και παπανδρεϊκό κοινό παρονομαστή.

Με δεδομένη πια την κυριαρχία των ξετσιπίωτα φιλοσυριζαίων Λαλιώτη – Γ. Παπανδρέου στον μηχανισμό του ανασυγκροτημένου, διευρυσμένου και όλο και πιο αποκαθαμένου από το φιλοευρωπαϊσμό του εκσυγχρονιστικού του διαλείμματος αντρεοπαπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ ο δρόμος που απομένει στα όποια υπαρκτά αληθινά φιλοευρωπαϊκά στελέχη του Ποταμιού, είναι είτε από τη μια να στρουγγιστούν κάτω από τις φτερούγες του εντελώς ύποπτου για πούτινισμό, «φιλελεύθερου» Μητσοτάκη, υποτασσόμενοι – όπως υποτίθεται υποτάσσεται και ο ίδιος ο Μητσοτάκης – στους ρωσόφιλους κρυφοσυριζαίους καρμανλικούς, είτε από την άλλη να παραμείνουν στο ενιαίο κόμμα της «Κεντροαριστεράς» και να βρεθούν μια μέρα, χωρίς να το περιμένουν, σε «αντιδεξιά» συνεργασία με τον φαιο-«κόκκινο» Τσίπρα, τον οποίο τόσο δίκαια μισούν.

Ολοκληρώνεται έτσι ένας κύκλος που ξεκίνησε με τη δημιουργία της ΔΗΜΑΡ (ως διάσπασης του ΣΥΝ – ΣΥΡΙΖΑ) το 2010 και κλείνει με την αυτοδιάλυση του Ποταμιού το 2017: εκείνος της δημιουργίας βρώμικων σχηματισμών, με φιλορώσους αρχηγούς, που συσπειρώνουν όμως στη βάση τους ένα αρκετά προοδευτικό, φιλοευρωπαϊκό, αποτελούμενο ταξικά κυρίως από μικροαστική διανοήση, δυναμικό από τον χώρο του Κέντρου και της δημοκρατικής Αριστεράς και το δεσμεύουν ώστε ποτέ να μην αυτονομηθεί και να μην αμφισβητήσει τα θέσφατα της ρωσόδουλης, καθεστωτικής πολιτικής κυριαρχίας μέσα στο στρατόπεδο της αστικής και μικροαστικής τάξης.

Η αυτονόμηση αυτή και η αμφισβήτηση θα έλθει, όπως φαίνεται, αντικειμενικά όταν και μόνο όταν δυναμώσει ο πόλος της δημοκρατικής και αντιμπερλιστικής Αριστεράς, που στον πυρήνα του θα βρίσκεται με καθοδηγητικό ρόλο η προλεταριακή ΟΑΚΚΕ.

Ο ΜΑΚΡΟΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΚΑΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η επίσκεψη Μακρόν στην Αθήνα είναι ίσως το πιο μεγάλο δείγμα της παρακμής του γαλλικού ιμπεριαλισμού ο οποίος για τα δικά του περιορισμένα συμφέροντα βάζει ένα μπουρλότο στην ΕΕ και ειδικά στην καρδιά της που είναι η Ευρωζώνη αγκαλιάζοντας με θέρμη τον πιο ξεδιάντροπο εκβιαστή και διασπαστή της, τον εντολοδόχο και υπηρέτη του κύριου εχθρού όλης της Ευρώπης, που είναι η πούτινική Ρωσία. Μόλις πριν λίγες βδομάδες η ελληνική κυβέρνηση ήταν η πρώτη από τις λίγες που έβαλε βέτο στην πρόταση του Μακρόν στην ΕΕ να μην επιτρέπεται στην Κίνα να αγοράζει στρατηγικής σημασίας και πολύ υψηλής τεχνολογίας ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, και το βέτο πέρασε.

Ο κύριος στόχος της προεδρίας Μακρόν, στόχος στον οποίο έχει μαζί του όλη σχεδόν τη γαλλική μονοπωλιακή αστική τάξη, νομίζουμε ότι είναι να χρησιμοποιήσει την κυβέρνηση Τσίπρα και τη χρεωκοπημένη Ελλάδα για να κερδίσει πολιτικούς και οικονομικούς πόντους από τη Γερμανία για να ισχυροποιήσει τη δική της κλονισμένη τα τελευταία χρόνια θέση στην ΕΕ. Αυτό θέλει να το αποδείξει ιδιαίτερα στο ανερχόμενο λεπενικό φασιστικό ιμπεριαλιστικό ρεύμα.

Η γαλλική θέση έχει αδυνατίσει πολύ τα τελευταία χρόνια από τη φθίνουσα παραγωγική της κατάσταση σε σχέση με τις βόρειες βιομηχανικές χώρες της ΕΕ, ιδιαίτερα με τη Γερμανία, πράγμα που την αδυνατίζει εκτός από οικονομικά και πολιτικά. Ένας δεύτερος αλλά αρκετά ουσιαστικός στόχος της προεδρίας Μακρόν σε αυτό το ταξίδι είναι να διασφαλίσει για τα γαλλικά πετρελαϊκά μονοπώλια τον αναμενόμενο πακτωλό των υδρογονανθράκων των κυπριακών θαλασσών.

Και για τους δύο αυτούς στόχους ο Μακρόν χρειάζεται τον Τσίπρα. Εννοείται ότι ο Τσίπρας χρειάζε-

ται από άμεση πρακτική άποψη τον Μακρόν για να εξασφαλίσει μια πολιτική νίκη με το κόψιμο του χρέους από τη Γερμανία ή σε πρώτη φάση να πιεστεί η Γερμανία για να δοθούν στην κυβέρνησή του λεφτά που θα εξισορροπούν σε ένα βαθμό τα ασταμάτητα μέτρα πείνας που προκαλεί το παραγωγικό σαμποτάζ που κάνει η συμμορία για να εξυπηρετήσει τα ρωσικά αφεντικά της. Ειδικά από το τέλος του χρόνου θα αρχίσει το κλείσιμο χιλιάδων μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που έχουν πια εξαντληθεί εντελώς. Η ΓΕΣΕΒΕ μιλάει για 13000 επιχειρήσεις και 21000 εργαζόμενους (http://www.huffingtonpost.gr/2017/09/05/oikonomia-ereyna-gsevee-mikromesaias-epixeiriseis_n_17910782.html?utm_hp_ref=greece&i=Greece). Ακόμα η χώρα ζει με κάποιες ανάσες από τον τουρισμό. Ο χειμώνας όμως που έρχεται αναμένεται να είναι ο χειρότερος ως τώρα γιατί τα δημόσια έσοδα θα πέφτουν από την αναδουλειά, την ανεργία, τη μαύρη εργασία, και επειδή όλα τα μεγάλα έργα είναι μπλοκαρισμένα. Έτσι η συμμορία θα βρίσκει τα λεφτά για μισθούς, συντάξεις, υγεία κλπ με νέα μνημόνια που την πολιτική ευθύνη τους θα την αναλαμβάνουν ευχαρίστως όπως πάντα οι ευρωπαίοι δανειστές. Αυτή είναι η μεγαλύτερη χαρά των πρακτόρων της Ρωσίας που προκαλούν τα μνημόνια. Έτσι μικραίνουν τα ποσοστά των φίλων της Ευρώπης στα γκάλοπ και μεγαλώνουν αυτά της Ρωσίας. Ήδη είμαστε στο 30% Ευρώπη, 70% Ρωσία που το μόνο που έχει προσφέρει αυτά τα χρόνια στην πεινασμένη Ελλάδα είναι να της πουλάει το πιο ακριβό φυσικό αέριο της Ευρώπης.

Όμως πάνω απ όλα ο Τσίπρας χρειάζεται τον Μακρόν για να δυναμώσει τον κεντρικό στόχο της ρωσικής διπλωματίας που είναι σήμερα η ενδυνάμωση του μετώπου του ευρωπαϊκού Νότου, το οποίο το έστησε στην νέα πολιτική του βάση η συμμορία Τσίπρα με τη βοήθεια

της Ιταλίας του ρωσόφιλου Ρέντζι και κυρίως της Γαλλίας του Ολάντ. Παρά το γεγονός ότι η Γαλλία είναι χώρα του Βορρά, θέλει από ιμπεριαλιστικό ζήλο και αξιοποιώντας τις παλιές της σχέσεις σαν μεγάλης δύναμης να γίνει αρχηγός όλου του μεσογειακού ευρωπαϊκού Νότου. Το μέτωπο του Νότου έχει σαν στόχο για τη Γαλλία την πολιτική πρωτοκαθεδρία της απέναντι σε μια ισχυρή οικονομικά Γερμανία στα πλαίσια όμως μιας γενικά ενωμένης Ευρώπης. Αλλά για τους ρωσόδουλους της Ελλάδας το μέτωπο του Νότου έχει σαν στόχο την πολιτική απομόνωση της Γερμανίας και την βαθειά πολιτική και οικονομική διάσπαση της Ευρώπης. Είμαστε σίγουροι ότι από αυτή την υπόθεση θα βγει χαμένη όχι μόνο η Γερμανία, αλλά και η Γαλλία. Κι αυτό όχι γιατί ο Τσίπρας και ο Κοτζιάς είναι καλύτεροι διπλωμάτες από τους γάλλους ομολόγους τους, αλλά γιατί είναι καλύτερη η ρωσική διπλωματία που τους καθοδηγεί βήμα βήμα και η οποία έχει πίσω της πολύ περισσότερους πράκτορες και μάλιστα στις καγκελαρίες και τους χαλαρούς θεσμούς της Ευρώπης, πολύ περισσότερες στρατιωτικές βάσεις και πολύ περισσότερα πυρηνικά από όσα Γαλλία.

Αλλά έτσι είναι οι ιμπεριαλιστές. Ακόμα και όταν ξεπέφτουν θέλουν ηγεμονία εκεί όπου τους παίρνει. Η Γαλλία από την πρώτη στιγμή που μπήκε στην ΕΕ και μάλιστα με πολύ σκληρές διαπραγματεύσεις αναζήτησε και αρκετά σύντομα πέτυχε ουσιαστικά την πολιτική πρωτοκαθεδρία χάρη στο ταυτόχρονο βέτο της στον ΟΗΕ, στα πυρηνικά της και στον πολεμικό στόλο της που δεν είχε η Γερμανία, και κατοπινά χάρη στη συμμετοχή της στην καρδιά της ΕΕ, την Ευρωζώνη, που δεν την ήθελε η ατλαντική και κοινοπολιτευτική Αγγλία.

Αντίθετα με τη γαλλική μονοπωλιακή αστική τάξη που είχε αυτές τις βλέψεις η γερμανική μονοπωλιακή αστική τάξη, ιμπεριαλιστική κι αυτή, έχει φάει τέτοιο τράκο

στον β' παγκόσμιο πόλεμο που ήταν η μόνη που είχε την αξιοπιστία να συσπειρώσει γύρω της μια ισχυρή βιομηχανική μη εθνικιστική Ευρώπη. Οι γερμανοί είχαν βγάλει το δίδαγμα από την άνοδο του ναζισμού ότι η ίδια η Γερμανία αλλά και οι υπόλοιπες χώρες της ΕΕ θα έπρεπε να πάρουν μέτρα να μην χρεωκοπήσουν για να μην εμφανιστεί ένας νέος χιτλερισμός, σαν εκείνο του 1930. Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός είναι σήμερα κύρια οικονομικού χρηματιστικού τύπου, δηλαδή ιμπεριαλισμός εξαγωγής κεφάλαιου και υψηλής τεχνολογίας εμπορευμάτων, και γι αυτό το λόγο ιμπεριαλισμός χωρίς έντονες πολιτικοστρατιωτικές ηγεμονικές βλέψεις, πράγμα βέβαια που δεν αποκλείεται να γίνει κάποτε αλλά αν αυτό συμβεί θα είναι μετά από μια πολύ βαθειά οικονομική και πολιτική κρίση. Για τους παραπάνω λόγους η Γερμανία δεν κάνει εξωτερικές στρατιωτικές επεμβάσεις και νοιάζεται μόνο για την άμυνα της Ενωμένης Ευρώπης.

Αντίθετα η Γαλλία επεμβαίνει στρατιωτικά παντού, ιδιαίτερα στη Μέση Ανατολή (δες Συρία) και κυρίως στην Αφρική (Μαλί, Τσαντ, Ακτή του Ελεφαντοστού, Λιβύη) σε χώρες όπου οι γάλλοι μονοπωλιστές πάντα αναπολούν την παλιά τους κυριαρχία και επίσης διατηρούν κάποιες κάπως ισχυρές οικονομικές και πολιτικές θέσεις. Οι ιμπεριαλιστικές της βλέψεις είναι και ένας αρνητικός λόγος που κάνει τη Γαλλία να θέλει να έχει την πολιτική πρωτοκαθεδρία στην Ευρώπη. Κυρίως μάλιστα είναι αυτός ο λόγος για τον οποίο η Γαλλία έχει μια πολύ πιο έντονη ροπή από τη Γερμανία και την Αγγλία να συμβιβάζεται με τη Ρωσία και να ξερογλύφεται με κάτι τσιράκια της σαν τον Τσίπρα. Πρόκειται για το ότι εξασφαλίζει από αυτήν το προνομιακό δικαίωμα της επέμβασης στις πρώην αποικίες της του τρίτου κόσμου αλλά και γενικότερα σε χώρες στις οποίες από παλιά είχε ιμπεριαλιστικά συμφέροντα και αρκετά ισχυρές θέσεις όπως είναι η Ελλάδα. Όχι τυχαία πρωτοπόρα

σε φιλορωσισμό στη Γαλλία είναι τα πετρελαϊκά μονοπώλια της Τοτάν και της Ελφ, που εξασφαλίζουν την εξαιρετικά προσοδοφόρα και προνομιακή πρόσβασή τους σε χώρες, όπως η Αγκόλα, ή το Ιράν χάρη στις καλές τους σχέσεις με τη Ρωσία και τους συμμάχους της. Είναι άλλωστε για να κρατάει στο χέρι τη Γαλλία που το ελληνικό και το κυπριακό ρωσόδουλο καθεστώς έδωσαν στους πετρελαιάδες της Γαλλίας τα οικοπέδα στις θάλασσες της Κύπρου με πρώτο αποτέλεσμα το γαλλικό πολεμικό ναυτικό να βρεθεί δίπλα στα γεωτρήματα κόντρα στην Τουρκία. Μάλιστα αμέσως μετά ο Μακρόν με πολιτικό επιθετικό τρόπο ζήτησε να σταματήσει η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ ρίχνοντας κι αυτός άλλη μια κλωτσιά μετά τη Μέρκελ για να πάει στην αγκαλιά της Ρωσίας.

Τίποτα καλό δεν πρόκειται να βγει από το νέο αυτό φούντωμα της ελληνογαλλικής συμμαχίας, ούτε καν σε βραχυπρόσθεση βάση, πέρα από τις μεγάλες ζημιές που θα γίνουν στην Ευρώπη από τη διάσπαση της και το δυνάμωμα των νεοχιτλερικών. Εννοούμε κάποιες λίγες γαλλικές επενδύσεις μπορούν νάρθουν αλλά μόνο κουβαλώντας στην πλάτη τους, τους κινέζους και τους ρώσους (<http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/σαμποταζ---ρωσοκινεζικη-διεισδυση/item/818->). Οι αυτοδύναμες μεγάλες γαλλικές επιχειρήσεις που επένδυσαν στην Ελλάδα κατά κανόνα έφυγαν τρέχοντας και με μεγάλη χασούρα γεμάτες (Καρφουρ, Κρεντι Αγκρικόλ, Σοσιετέ Ζενεράλ). Από την άλλη αν κουρευτεί ή ρυθμιστεί ευνοικά κάποιο δάνειο ή αν μαλακώσουν λίγο κάποια μέτρα πείνας από την τρίτη αξιολόγηση, ή αν δοθεί κανένα νέο ευρωπαϊκό πακέτο όλα αυτά θα μετατραπούν σε χάσιμο στο λεφτό γιατί όταν αναθαρρεί η συμμορία κάνει περισσότερο σαμποτάζ και όταν πάρει χρήμα στα χέρια της αυτό πάει σε κατασκευή παρασιτικού κομματικού στρατού και διάφορες ρεμούλες. Κάθε ανάσα του Τσίπρα είναι πάντα λίγος ακόμα θάνατος για την Ελλάδα.

Για το φασιστικό «ούτε – ούτε» του Τραμπ στο Σάρλοτσβιλ ή πώς ο Τραμπ – Πούτιν γνωρίζει το μέλλον

Η δημοκρατική ανθρωπότητα ρίγησε ακούγοντας τον πούτινικό Τραμπ να εξισώνει ωμά τους λευκούς ρατσιστές – φασίστες με το αντίπαλο στρατόπεδο που τους αντιμετώπισε στο Σάρλοτσβιλ. Κι αυτή την εξίσωση την έκανε ακριβώς πάνω στο φόντο της αντιφασιστικής Χέδερ Χέγερ από τον ναζί δολοφόνο που έπεσε επάνω της με το αυτοκίνητό του, την ώρα των επεισοδίων.

Πώς τόλμησε αυτός ο φασίστας, που η τύφλα και η ταξική αντιδραστικότητα του «φιλελεύθερου» αμερικάνικου μονοπώλιου του πρόσφερε στο πιάτο εκλογικά και ιδεολογικά τη λευκή φταχολογία, να βγει τόσο εμφαντικά υποστηρικτικός για τους ακροδεξιούς και ναζί φίλους του;

Ο Τραμπ κρύφτηκε πίσω από το γεγονός ότι εκτός από τους ναζί και τους ανοιχτά ρατσιστές ακροδεξιούς, στην πορεία των Unite The Right φασιστών βρέθηκαν και κλασικοί υπερσυντηρητικοί λευκοί, που αντιτίθενται στο γκρέμισμα των αντιδραστικών μνημείων των Νότιων του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου, αλλά γενικά δεν έχουν εκθεθεί με χρήση βίας. Με ελληνικούς όρους, δηλαδή, είναι σαν να

πήγαιναν υπερσυντηρητικοί, θρησκόληπτοι νεοδημοκράτες σε μια εκδήλωση με χρυσανγίτες και κατατσαφερικούς.

Ο ρωσοφτιαγμένος νέος αρχηγός του αμερικανικού κράτους ωστόσο στάθηκε ιδιαίτερα στη βία που άσκησε το στρατόπεδο των «Αντίφα». Αυτοί έφεραν ρόπαλα, φορούσαν κουκούλες και γενικά κατέβηκαν εξοπλισμένοι στο δρόμο, πράγμα που φρόντισε να αναδείξει ο Τραμπ για να τους εξισώσει ως ισότιμο κίνδυνο με τους φασίστες, στο όνομα του «κάτω η βία των δύο άκρων».

Αυτά για τις ΗΠΑ είναι πρωτόγνωρες καταστάσεις, εμείς όμως που τις έχουμε ζήσει στην Ευρώπη και ειδικότερα στην Ελλάδα, έχουμε την εμπειρία να δούμε προς τα που δείχνει η πυξίδα του μέλλοντος. Πολύ περισσότερο όμως από εμάς, την ίδια πυξίδα διαθέτει και ο παγκόσμιος οργανωτής των ψεύτικων διπλόων και πάτρωνας του Τραμπ, ρωσικός σοσιαλϊμπεριαλισμός.

Προφανώς και, σε αντίθεση με τη βάση των φασιστών, που είναι ό,τι πιο πολιτικά καθυστερημένο υπάρχει στις ΗΠΑ, η βάση των Αντίφα ανήκει στην κύρια πλευρά στο

στρατόπεδο της προόδου, δηλαδή της μαχητικής νεολαίας που αρνείται τον εθνορατσισμό και βαθύτερα την κοινωνική αδικία.

Ωστόσο μια σειρά ενδείξεις και γεγονότα μας δείχνουν ότι οι ρωσόφιλοι σοσιαλφασίστες και ψευτοφιλελεύθεροι μέσα στις ΗΠΑ, ιδιαίτερα εκείνοι που καθοδηγούνται από τους Ομπάμα – Σάντερς, ακολουθούν ακριβώς τη γραμμή που έθαψε κυριολεκτικά τον αντιφασισμό στην Ελλάδα, ειδικά μετά το 2013 και τη δολοφονία του ήρωα Παύλου Φύσσα, γραμμή που τελικά παγίωσε τους ναζιζδες ως τμήμα του «καθωσπρέπει» πολιτικού σκηνηκού.

Ήδη από την ημέρα της ορκωμοσίας του Τραμπ, τμήματα του αναρχικού Μαύρου Μπλοκ προχώρησαν – για πρώτη φορά σε τέτοια έκταση στις ΗΠΑ – σε καταστροφές βιτρινών, αυτοκινήτων κλπ. στην Ουάσινγκτον, τάχα από «αντιΤραμπ μένος». Αυτούς ελάχιστα ή καθόλου δεν τους καταδίκασε η ηγεσία των βολικών ομπάμο-κινούμενων αντιΤραμπ κινημάτων εκείνων των ημερών, ακριβώς όπως για δεκαετίες στην Ελλάδα δεν κατάγγελλε ποτέ τους μπάχαλους η πασοκική ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ και ο ΣΥΝ – ΣΥ-

ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΚΕΝΟ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΑΝΕΡΓΙΑ, ΠΕΙΝΑ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 4

στην οικονομική και στην κοινωνική ζωή της χώρας στην οποία παράγει. Τη βιομηχανία σαν σύνολο την κρατάει στο ύψος του ειδικού της ρόλου, ως κινητήρα της οικονομίας, η κάθε φορά κυβέρνηση. Αυτή στις περισσότερες σύγχρονες ανεπτυγμένες και γι αυτό σε μεγάλο βαθμό πολιτικά ανεξάρτητες χώρες αποτελεί τον πολιτικό εκπρόσωπο του κεφάλαιου ή αλλιώς το συλλογικό καπιταλιστή της χώρας. Αυτός, σαν κυβέρνηση και σαν κράτος ξέρει ότι ο υλικός άξονας που κρατάει τη χώρα όρθια και σχετικά ασφαλή οικονομικά τα συλλογικά συμφέροντα του κεφαλαίου, όσο ισχυρές και αν είναι οι χρηματιστικές, εμπορικές, τουριστικές κλπ υπηρεσίες, είναι το βιομηχανικό κεφάλαιο..

Αντίθετα στην Ελλάδα μετά τα 1985 η πολιτική των κυβερνήσεων των Α. Παπανδρέου, Σημίτη, Καραμανλή του ανηψιού, Γ. Παπανδρέου, Σαμαρά και Τσίπρα είναι να καταστρέφουν συστηματικά τη βιομηχανία, κυρίως το ντόπιο κεφάλαιο, αλλά και το δυτικό που είναι τα εχθρικά κεφάλαια για το ρωσοκινεζικό άξονα τον οποίο οι χρεοκόποι επί δεκαετίες για λογαριασμό αποκλειστικά της Ρωσίας υπηρετούν. Στην προσπάθειά τους να τσακίσουν κάθε μη ρωσοκινεζικό κεφάλαιο οι σχημαροί αυτοί συντηρούν και δυναμώνουν τη χρεοκοπία. Έτσι από τη μια βυθίζουν το προλεταριάτο και τους φτωχούς εργαζόμενους, αλλά και μεγάλο μέρος των μεσοστρωμάτων στην ανεργία και στην πείνα και από την άλλη ρίχνουν την ευθύνη αυτής της τραγωδίας στους δανειστές, δηλαδή στην ΕΕ. Έτσι εξαρτούν ευκολότερα τη χώρα από το ρωσοκινεζικό άξονα, δείχνοντας την ΕΕ, ιδιαίτερα το οικονομικό της κέντρο τη Γερμανία, σαν τον κύριο εχθρό της χώρας και το ρωσοκινεζικό άξονα που προκάλεσε την καταστροφή της και τη μετατρέπουν σε αποικία της σαν το σωτήρα της. Σε αυτό το δόλιο παιχνίδι κατά της ΕΕ και έμμεσα ή άμεσα υπέρ των ρωσοκινεζικών φασιστών πρωταγωνιστεί το ρώσικο τετρακέφαλο κόμμα, δηλαδή η άλλοτε ανοιχτή, άλλοτε πιο καλυμμένη φαιο-«κόκκινη» στρατηγική συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ψευτοΚΚΕ-«Χρυσή Αυγή».

Βεβαίως αυτή η στρατηγική συμμαχία δεν θα μπορούσε να κινείται τόσο απρόσκοπτα αν δεν στηρίζαν την σαμποταριστική και ρωσοδουλη πολιτική της τα στενά ηγετικά επιτελεία των στην κύρια πλευρά φιλοευρωπαϊκών στη βάση τους κομμάτων ΝΔ, ΠΑΣΟΚ (που άλλαξε το όνομά του για να συμμαχήσει με τον ΣΥΡΙΖΑ), Ποτάμι και Ένωση Κεντρώων.

Γι' αυτό όταν οι κομματικές ηγεσίες μιλάνε στα κανάλια για την έξοδο από τη χρεοκοπία, λένε τα ίδια ψέματα. Διαβεβαιώνουν ότι μπορούν να ισοφαρίσουν τα έξοδα με τα έσοδα, να σταματήσουν τη συσσώρευση του χρέους, να αυξήσουν το ΑΕΠ

και να βγάλουν τη χώρα από τη χρεοκοπία. Το μικρό σεντόνι όμως με το οποίο σκεπάζουν τη γύμνια τους δεν φτάνει και έτσι είτε φαίνονται τα πόδια τους, είτε το κεφάλι τους. Όταν το πράγμα ξεφεύγει από την επιφάνεια της οικονομίας, από τις χρηματικές ροές, τη λογιστική δηλαδή, και πάει στην ουσία, ότι το χρήμα που «παράγεται» δεν φτάνει, ότι δηλαδή η παραγόμενη αξία από την παραγωγή είναι μικρότερη από τις υποχρεώσεις και από τα έξοδα για ένα σχετικά ευρωπαϊκό επίπεδο ζωής για τις μάζες, τότε ξεφεύγουν με δυο λέξεις, τις κούφιες λέξεις «επενδύσεις» και «ανάπτυξη», και αυτό αρκεί για τους δημοσιογράφους και τα τηλεοπτικά πάνελ. **Ο καθένας μπορεί να δει ότι τα οικονομικά προγράμματα των σαμποταριστών είναι εκθέσεις ιδεών, χωρίς καμιά σύνδεση με την πραγματικότητα της οικονομίας, δηλαδή χωρίς καμιά σχέση με το συνειδητό, παρατεταμένο, πολιτικό βιομηχανικό σαμποτάζ και επομένως χωρίς καμιά απολύτως ουσία.**

ΑΣΥΛΛΗΠΤΑ ΜΑΚΡΥΣ Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Ο κατάλογος των εγκλημάτων των σαμποταριστών δεν έχει τέλος. Τα συρτάρια των υπουργείων είναι γεμάτα από ακυρωμένες επενδύσεις εκατοντάδων δις που είναι και οι αποδείξεις ταυτόχρονα του οργανωμένου και παρατεταμένου επί δεκαετίες σαμποταρισμού κάθε επένδυσης από τις κυβερνήσεις.

Σαν παράδειγμα: **οι Άμεσες Ξένες Επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν το 2016 δημιούργησαν 111 νέες θέσεις εργασίας (!!!) στους κλάδους των χρηματοοικονομικών, των μεταφορών και επικοινωνιών. Ουσιαστικά επρόκειτο περί εξαγοράς εταιρειών. Το 2012 εκδήλωσε ενδιαφέρον για την Ελλάδα η τεχνολογικά παγκόσμια πρωτοπόρα αυτοκινητοβιομηχανία Tesla για μια επένδυση 5 δις (!) και οι σαμποταριστές το έκρυβαν ότι την έδιωξαν ώσπου να ανακοίνωσε η ίδια η εταιρεία. Οι επενδύσεις στη γεωργία το 2015 ήταν μόνο 74 εκατ (!!!) (ΕΛΣΤΑΤ).**

Ο μέσος όρος των γεωργικών επενδύσεων την περίοδο 2009-2015 ήταν 98,71 εκατ όταν ο όγκος της γεωργικής παραγωγής σε τιμές παραγωγού το 2015 ήταν 10,33 δις. Αυτό σημαίνει ουσιαστικό πάγωμα των γεωργικών επενδύσεων επί 6 ολόκληρα χρόνια!

Με ανακοίνωσή της η Κομισιόν το 2016 εκτιμούσε ότι χάθηκαν για την οικονομία 2,9 δις μέχρι το 2015, από τις 35 μεγάλες μεταποιητικές βιομηχανίες, με πάνω από 250 εργαζόμενους η καθεμιά, που έκλεισαν από το 2008 μέχρι το 2015. Και αυτές οι 35 αποτελούν το 25% από το σύνολο των 141 μεγάλων βιομηχανιών. Τα αίτια για την Κομισιόν είναι η υψηλή τιμή του βιομηχανικού ρεύματος και η υψηλή φορολογία που

εκμηδενίζουν την ανταγωνιστικότητα των βιομηχανιών. Έτσι εξοντώθηκε όλη η ενεργοβόρα βιομηχανία: χάλυβας, γυαλί, χαρτοβιομηχανία, τσιμεντοβιομηχανία υπέστησαν καταστροφή κλπ με πάνω από 30% κόστος ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους. **Στις ενεργοβόρες βιομηχανίες που λειτουργούσαν στη μεσαία τάση της ΔΕΗ το κόστος ήταν 100% μεγαλύτερο από των ανταγωνιστών.** Μιλάμε για τιμή ρεύματος με εξασφαλισμένο το θάνατο των επιχειρήσεων. Κι όμως ολόκληρο το αναπτυξιακό πρόγραμμα της ΔΕΗ ακυρώθηκε. Οι επενδύσεις στα μικρά υδροηλεκτρικά απαγορεύτηκαν στην πράξη. Οι διασυνδέσεις των νησιών σαμποταρίστηκαν με αποτέλεσμα την επιβάρυνση όλων των λογαριασμών της ΔΕΗ με ποσό 700-800 εκατομμυρίων ετησίως για να πριμοδοτείται το υψηλό κόστος ηλεκτροπαραγωγής στα εργοστάσια πετρελαίου στα νησιά, τα τελευταία που απέμειναν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο το επιπλέον κόστος της Κρήτης είναι στα 500 εκατ.

Εδώ και δύο χρόνια η κυβέρνηση έχει εξαγγείλει το πλάνο επαναλειτουργίας 170 εργοστασίων που έκλεισαν και μέχρι σήμερα δεν έχει λειτουργήσει κανένα! Σαμποτάρουν την επένδυση στην Ακαδημία Πλάτωνος 300 εκατ ευρώ, κλείνουν ουσιαστικά την εξόρυξη χρυσού στην Χαλκιδική, εμποδίζουν την επένδυση στο Αφάντου της Ρόδου, την πελώρια επένδυση των 8 δις στο αεροδρόμιο του Ελληνικού που μπορεί να δώσει 70.000 θέσεις εργασίας, την ευρωπαϊκή επένδυση του Atalanti Hills που μπορεί να φτάσει, μέσα σε 15 χρόνια, το 1,5 δις με 8000 θέσεις εργασίας. Την επένδυση των 1,2 δις στη Μονή Τοπλού με τοπικό ΑΕΠ 150 εκατ την καθυστερούν εδώ και 20 χρόνια. Την κατέβασαν από τα 1,2 δις στα 267 εκατ και την ένεταν στο πρόγραμμα στρατηγικών επενδύσεων αλλά δεν έχει σχηματιστεί «ακόμα» με κρατική ευθύνη ο προς έγκριση φάκελος. Δεκάδες άλλες ξενοδοχειακές επενδύσεις σαμποτάρουνται σε σημείο να διαπιστωθεί από τη μελέτη της τράπεζας Πειραιώς ότι λείπουν τελικά 5 δις επενδύσεων αυτού του είδους για να ικανοποιηθεί η ζήτηση.

Τα υδροπλάνα τα σαμποτάρουν διαδοχικά όλες οι κυβερνήσεις. Έδιωξαν πριν λίγο καιρό τις ιχθυοκαλλιέργειες στη Σητεία, επένδυση 50 εκατ. ευρώ. Εδώ και χρόνια απαγορεύουν πρακτικά την τουριστική κατοικία. Άνοιξαν σχετικά την κρουαζιέρα όταν βεβαιώθηκαν ότι είναι αδύνατον να τροφοδοτηθούν τα πλοία με κάθε είδους προμήθειες από όπου και προέρχεται το βασικό έσοδο για την εθνική οικονομία. Η αδυναμία τροφοδοσίας οφείλεται στο ότι απαγόρευσαν κάθε αντίστοιχη επένδυση στα λιμάνια υποδοχής, αρνήθηκαν τις επενδύσεις σε όλες τις ξένες εταιρείες κρουαζιέρας που το ζήτησαν, και έδιωξαν έτσι κάθε επενδυτή με το

ΠΑΜΕ στις μπουκαπόρτες.

Σαμποτάρουν την εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου καθώς και κάθε άλλη εξόρυξη, όπως το ζεόλιθο όπου ματαίωσαν επένδυση 40 εκ ευρώ. Ο Σημίτης διέλυσε την πετρελαϊκή έρευνα με το επιχείρημα τάχα ότι δεν υπάρχουν υδρογονάνθρακες, όταν όλοι ήξεραν ότι υπάρχουν, και μετά τις επεμβάσεις ειδικών (πχ καθηγητής Φώσκολος) αναγκάστηκαν να παραδεχθούν ότι υπάρχουν υδρογονάνθρακες μόλις το 2010 (μπορούν να υπάρχουν έσοδα 4 δις διαπιστώσε όψιμα ο σαμποταριστής υπαπουργός Μανιάτης του ΠΑΣΟΚ) χωρίς φυσικά να προωθούν μέχρι σήμερα ουσιαστικά την εξόρυξη.

Όλες οι στρατηγικές επενδύσεις έχουν σαμποταριστεί εδώ και χρόνια. Ο Αχελώος για το πότισμα όλης

της Θεσσαλίας και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, κατέληξε σε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ θαμμένα σε τσιμέντα. Χωροταξικός νόμος δεν υπάρχει και καμιά επιχείρηση δεν μπορεί να αγοράσει γη γνωρίζοντας με σιγουριά ότι θα της δοθεί η άδεια για εγκατάσταση των δραστηριοτήτων της.

Ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Γι' αυτό αν δεν επικεντρωθεί η πολιτική μάχη στο ότι σαμποτάρουνται όλες σχεδόν οι επενδύσεις σε όλους τους τομείς της οικονομίας, η χώρα θα βυθίζεται παραπέρα στον εφιάλητη της χρεοκοπίας της ανεργίας και της πείνας και ο λαός παραπλανημένος από τους ρωσοδούλους και κινεζόφιλους σαμποταριστές θα τα βάζει με την Ευρώπη στήνοντας έτσι την ίδια του την αγχώνη.

Στις προβλήτες της Κόσκολο, η ζωή των εργαζόμενων δεν έχει καμιά αξία

Συνέχεια από τη σελ. 7

ίδιο το γεγονός. Συγκεκριμένα, ο Ριζοσπάστης έκανε το εξής πρωτοφανές κόλπο, όταν μετέφερε για πρώτη φορά την ειδηση στις 29/8, **βρήκε άλλα 15 ατυχήματα για να το χώσει και αυτό μέσα 16^ο, ως «εργατικό ατύχημα σε ιδιωτική εταιρεία στο εμπορικό λιμάνι του Πειραιά»!!!** Στο ίδιο άρθρο, στο τέλος του, μπορεί να διαβάσει κανείς ασύνδετα τα συλλυπητήρια της συνδικαλιστικής παράταξης του ψευτοΚΚΕ στον ΟΛΠ για θάνατο εργαζομένου στην Κόσκολο, σε μία ανακοίνωση που επίσης δεν παραλείπει να εντάξει το συγκεκριμένο θάνατο στη σωρεία άλλων εργατικών ατυχημάτων που συμβαίνουν στη χώρα. Επίσημη συνδικαλιστική παράταξη του ψευτοΚΚΕ στην Κόσκολο δεν υπάρχει γιατί όπως είπαμε η Κόσκολο δεν επιτρέπει καθόλου συνδικαλισμό, κάτι που δεν απασχολεί επίσης καθόλου το «Κ»ΚΕ.

Θα πει ένας καλοπροαίρετος αλλά άσχετος με το μαρξισμό και με την ίδιες τις εμπειρίες της ζωής αναγνώστης του Ριζοσπάστη: όλοι οι καπιταλιστές είναι το ίδιο, το κεφάλαιο δεν έχει όνομα και πρόσωπο. Ωραία, αλλά ακριβώς από κάτω από το εργατικό ατύχημα σε «ιδιωτική εταιρεία», τρίτο στη σειρά, ο Ριζοσπάστης αναφέρει το θάνατο ενός υλοτόμου στα μεταλλεία της Χαλκιδικής που ανήκουν σε καναδική εταιρεία τον οποίο καταπλάκωσε δέντρο όταν το έκοβε, ως εξής: «46χρονος υλοτόμος που εργαζόταν σε εργολαβική εταιρεία για λογαριασμό της «Ελληνικός Χρυσός» σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια υλοτομικών εργασιών... το νέο θανατηφόρο ατύχημα ήρθε να επιβεβαιώσει την απουσία μέτρων υγιεινής και ασφάλειας παρά τους ισχυρισμούς της «Ελληνικός Χρυσός» πως δήθεν έχει σε προτεραιότητα την ασφάλεια των εργαζομένων τόσο στην ίδια την επιχείρηση όσο και στις συνεργαζόμενες εργολαβίες» (!!!) (http://www.rizospastis.gr/story.do?id=9483664&textCriteriaClause=%2BCO_SCO). Δεν ξέρουμε τις συνθήκες του θανάτου του εργαζομένου,

και οπωσδήποτε αυτές πρέπει να διερευνηθούν και οι υπεύθυνοι για αμέλεια να τιμωρηθούν. Όμως ξέρουμε ότι σε αυτή την περίπτωση κινήθηκαν όλες οι νόμιμες διαδικασίες, το αστυνομικό τμήμα ξεκίνησε προανάκριση, η τοπική επιθεώρηση εργασίας ενημερώθηκε (τα λέει και ο Ριζοσπάστης), και επίσης εταιρεία και σωματεία (τέσσερα συνολικά) έβγαλαν τις ανακοινώσεις τους, ενώ αντίθετα με την περίπτωση της Κόσκολο δεν έχει καταγγελθεί ως τώρα από το σωματείο ότι υπάρχει κάποια τραυματική έλλειψη ασφάλειας όπως υπάρχει στην ΚΟΣΚΟ. Πάνω απ όλα όμως ξέρουμε ότι κανείς αρμόδιος δεν αποφάνθηκε την ίδια στιγμή ότι στην «ελληνικός χρυσός» δεν τρέχει τίποτα γιατί «όλα δουλεύουν ρολόι», όπως ξέρουμε ότι το ψευτοΚΚΕ δεν καταγγέλλει την απουσία μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στην Κόσκολο, ούτε μετά από τον πρώτο νεκρό.

Να λοιπόν πως αντιμετωπίζονται οι θάνατοι εργαζομένων σε ένα λιμάνι παραδομένο σε ένα κρατικοφασιστικό αντεργατικό μονοπώλιο στα πλαίσια μιας αποικιοκρατικής παραχώρησης σε μια φασιστική μεγάλη ξένη δύναμη. Τώρα ξέρουμε τι σημαίνει δουλειά σε μια Ελλάδα με κυβέρνηση δουλική στα ρώσικα και κινεζικά συμφέροντα, και με λακέδες του ρωσοκινεζικού άξονα στις ηγεσίες όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων.

Για την πρώτη καταγραφή, και μόνο καταγραφή, από αρμόδια αρχή έλλειψης μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στην Κόσκολο, αυτή που αφορά το ασθενοφόρο, χρειάστηκε να χαθεί μια ζωή. Πρόκειται για επιστροφή στην κατοχή. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχτούν ότι αποτελούν κρέας στην κρεατομηχανή της Κόσκολο. Πρέπει να αφιερώσουν όλες τους τις δυνάμεις για να οργανωθούν συνδικαλιστικά σε ένα δικό τους αληθινό σωματείο και να απαιτήσουν την πλήρη διερεύνηση του θανάτου, την τιμωρία των υπευθύνων, και την κατάργηση του εργασιακού γκέτο-άβατου της Κόσκολο. Αυτό είναι υποχρέωση όλης της ελληνικής εργατικής τάξης ντόπιας και μεταναστευτικής.

Ακαθάριστη αξία παραγωγής	13.750	8.068	17.225	39.043
Προστιθέμενη αξία	6.003	4.067	10.176	20.245
ΑΕΠ	6.436	4.278	11.977	22.691
Απασχόληση	154.265	116.772	233.085	504.122
Εισόδημα από εργασία	2.268	1.248	2.066	5.582
Φόροι	564	348	2.239	3.150
Εισφορές	505	387	587	1.478
Εισαγωγές	0	3.036	1.493	4.530
Εμπορικό ισοζύγιο	0	-3.036	-1.493	-4.530
Κοινωνικό προϊόν	4.098	2.576	6.961	13.634

Πηγή: Πολυ-περιφερειακό υπόδειγμα εισροών-εκροών IOBE, Eurostat

Σημ.: (*) σε € εκατ. σε τιμές 2014, εκτός από την απασχόληση, η οποία εκφράζεται σε όρους απασχολούμενων.

ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ!

Συνέχεια από τη σελ. 1

μνημονιακού» Σκουρλέτη, και δήθεν φίλος της επένδυσης, είχε υποσχεθεί ότι θα λύσει το θέμα με διαβουλεύσεις. Αλλά έκανε ακριβώς το αντίθετο, χρησιμοποίησε την απόφαση Σκουρλέτη για να κλιμακώσει τη σύγκρουση αφού όμως προηγουμένα είχε καθυστερήσει για έναν ολόκληρο χρόνο τους επενδυτές που συνέχιζαν να ρίχνουν λεφτά στο έργο ώστε η κυβέρνηση να κερδίζει πολύτιμο πολιτικό χρόνο. Ονομάζουμε πολιτικό τον χρόνο που χρειάζεται η κυβέρνηση ώστε να είναι πιο ευνοϊκοί για αυτήν οι πολιτικοί συσχετισμοί και στις ΗΠΑ, οι οποίες καλύπτουν διπλωματικά τον Καναδά, και στην ΕΕ, η οποία έχει επιβάλει σαν μνημονιακή υποχρέωση της κυβέρνησης το να εγκρίνει το έργο. Ειδικά σε σχέση με το τελευταίο σε όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με επενδύσεις οι δυτικοί ιμπεριαλιστές δανειστές που είναι εντελώς χοντρόπετσι σε ότι αφορά την επιβίωση του λαού αντικειμενικά λειτουργούν χίλιες φορές πιο πατριωτικά και πιο φιλολαϊκά από τις ελληνικές κυβερνήσεις των πρωθυπουργών που σκοτώνουν όσες επενδύσεις δεν είναι υπέρ των συμφερόντων των αφεντικών τους, των ρώσων σοσιαλμπεριαλιστών.

Για την επίτευξη αυτού του στόχου η κυβέρνηση δημιουργεί από το πουθενά φακέλους με απαιτήσεις του δημοσίου στους οποίους μόνο αυτή έχει πρόσβαση και σταματάει τα έργα στις Σκουριές χωρίς να εξηγήσει πώς συνδέονται οι αδειοδοτήσεις των Σκουριών με την υπόθεση της τεχνικής μελέτης που αφορά τη μελλοντική κατασκευή του εργοστασίου της μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή Μάντεμ Λάκκος.

Η διαιτησία σημαίνει νέες καθυστερήσεις με στόχο τη ματαίωση του έργου

Για να λυθούν υποτίθεται οι διαφορές του κράτους και της εταιρείας το υπουργείο επέλεξε να προσφύγει σε ένα διαιτητικό δικαστήριο που θα ξεκινήσει να εξετάζει την υπόθεση στα μέσα Σεπτεμβρίου. Το χρονοδιάγραμμα που έχει δώσει το υπουργείο είναι τρεις μήνες. Αλλά κανείς δεν εγγυάται τη συγκεκριμένη διάρκεια. Αντίθετα από τη στιγμή που το υπουργείο δεν προσδιορίζει το περιεχόμενο των διαφορών, είναι σίγουρο ότι αυτές θα είναι διατυπωμένες τόσο αόριστα και με τέτοια ασάφεια ώστε να μπορεί κάθε τόσο να προσθέτει κάποιο νέο

ζήτημα για συζήτηση για να ξεχειλώσει η διαδικασία τόσο όσο χρειάζεται για να εξαντληθεί οικονομικά η Ελντοράντο Γκολντ και να αποχωρήσει. Ήδη η ξαφνική προσφυγή και μόνο της κυβέρνησης στη διαιτησία έχει προκαλέσει κατακόρυφη πτώση των μετοχών της από τα 17 δολάρια 2,3 δολάρια, ενώ συσσωρεύονται οι ζημιές όσο το έργο δεν ολοκληρώνεται και ο προϋπολογισμός του εκτινάσσεται από τις διαρκείς καθυστερήσεις.

Οι εργαζόμενοι καλούν τώρα το υπουργείο Περιβάλλοντος να δώσει ξεκάθαρη ενημέρωση «με ειλικρίνεια για τις προθέσεις του» και τηρούν στάση αναμονής μέχρι να ξεκαθαρίσει τη θέση του ο Σταθάκης. Αλλά δεν υπάρχει τίποτα πιο λάθος από το να περιμένει κανείς να ξεκαθαρίσει τη στάση του ο Σταθάκης με «ειλικρίνεια». Η αποστολή αυτού του διπρόσωπου πολιτικού απατεώνα, παλιού στελέχους του ψευτοΚΚΕ είναι να παριστάνει τον δυτικόφιλο και να μην ξεκαθαρίζει ποτέ τη στάση του. Στην συγκεκριμένη περίπτωση θέλει να εξαντληθούν οι Καναδοί και να φύγουν μόνοι τους, ώστε η κυβέρνηση να μην απολογηθεί ούτε στους εργαζόμενους- οπότε θα χρειαστεί να τους αποζημιώσει- ούτε στον ελληνικό λαό, ούτε στην ΕΕ, ούτε στην Καναδική κυβέρνηση και τις ΗΠΑ.

Με την αναμονή τους οι εργαζόμενοι των μεταλλείων χάνουν εξαιρετικά πολύτιμο χρόνο για αυτούς. Και το κάνουν αυτό παρά τις επανειλημμένες μας επιστημονικές ότι όσο δεν ενημερώνουν το λαό ότι η επένδυση δεν μολύνει και αφήνουν την προπαγάνδα των εχθρών της επένδυσης να μένει η μόνη και κυρίαρχη σαν τάχα λαϊκό κίνημα υπέρ του περιβάλλοντος, ενώ είναι κίνημα των σοσιαλφασιστών του ΣΥΡΙΖΑ και τελευταία και των ναζί της ΧΑ, το μεταλλείο είναι καταδικασμένο μιας και κανένα δικαστήριο δεν μπορεί όσο και να θέλει να τους σώσει όταν έχει απέναντί του μια κυβέρνηση που δεν σέβεται τη δικαιοσύνη και η δικαιοσύνη δεν έχει μαζί της στη μεγάλη της πλειοψηφία την κοινή γνώμη.

Είναι φανερό ότι η στάση του υπουργείου, του πρωθυπουργού, και του κυβερνητικού κόμματος που στηρίζει δραστήρια όλο αυτό το διάστημα όλες τις κινητοποιήσεις των εχθρών της επένδυσης στην περιοχή, είναι ενιαία και ξεκάθαρη. Μάλιστα ο Καμμένος βγήκε να πετροβολήσει εντελώς ωμά την επένδυση χαρακτηρίζοντας την απάτη και «ξέπλυμα χρήματος» χωρίς κανένα κυβερνητικό στέλεχος

να καταδικάσει αυτές τις δηλώσεις. Αυτή η σταθερή αντίθεση της κυβέρνησης στη λειτουργία των μεταλλείων δεν είναι συγκυριακή, δεν έχει να κάνει ούτε με οικοπεδοφάγους, όπως υποστηρίζουν εντελώς λαθεμένα διάφορα μπλογκ που εμφανίζονται σαν υπέρ της επένδυσης, ούτε έχει να κάνει με παραπληντικές φήμες για δήθεν εσωκομματικές ισορροπίες για τον προσεταιρισμό των τοπικών βουλευτών τάχα για να ψηφίσουν τα μνημόνια.

Αυτή η κυβέρνηση δεν σκέφτεται ψήφους και εκλογές όταν δρα έτσι όπως δρα με την επένδυση του χρυσού στη Χαλκιδική. Θα ήταν δυνατό μία κυβέρνηση που βρίσκεται σε μια χώρα με πελώρια ανεργία, άθλια μεροκάματα, ασύλληπτους φόρους και τράπεζες που δεν δίνουν δανεικά σε επιχειρήσεις ούτε καν για κεφάλαια κίνησης και που σκέφτεται πάνω απ' όλα τους ψήφους να χτυπάει με τέτοιο μένος μίας τέτοιας κλίμακας επένδυση, από την οποία θα ανάσαιναν εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι σε όλη την Ελλάδα; Γιατί μια τέτοια επένδυση θα ενθάρρυνε και άλλες μεγάλες επενδύσεις στη χώρα και σύντομα και οι τσακισμένοι άνεργοι που θα βλέπαν άσπρη μέρα θα της έδιναν εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους. Μόνο μια εντελώς ηλίθια κυβέρνηση θα τα έχανε όλα αυτά για να βοηθήσει μία δράκα ιδιοκτήτες γης να αξιοποιήσουν τα οικοπέδά τους και κάποιες εκατοντάδες ιερεισιώτες που νομίζουν, κάτω από την επιρροή μιας νεομεσαιωνικής προπαγάνδας, ότι θα πάθουν ζημιά τα τουριστικά καταλύματα και οι ταβέρνες τους, ώστε να πάρουν οι τοπικοί βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μερικές εκατοντάδες ακόμα ή έστω δυο τρεις χιλιάδες ψήφους. Και από ποιους βουλευτές κινδυνεύει η κυβέρνηση για την καταψήφιση των μνημονίων της; Αυτή η κοινοβουλευτική ομάδα σύσσωμη έχει αποδείξει ότι δεν έχει πρόβλημα να τρώει ντομάτες στο δρόμο από εξαπατημένους ψηφοφόρους ψηφίζοντας δουλικά όλα μέχρι κεραίας τα μνημονιακά μέτρα. Όπως όλοι οι κυβερνητικοί βουλευτές δουλικά και αποφασιστικά ψηφίζουν τα μνημόνια έτσι δουλικά και αποφασιστικά θα υποστήριζαν ή θα χτυπούσαν την επένδυση αν έπαιρναν την κατάλληλη εντολή. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ΠΑΣΟΚ, ούτε ΝΔ, δηλαδή μισοδημοκρατικό κόμμα της αστικής τάξης. Είναι κόμμα αστικό φασιστικό και όποιος βουλευτής τολμήσει να διαφωνήσει υποχρεώνεται, θέλει δεν θέλει να αποχωρήσει για να αντικατασταθεί από άλλον

δουλικό βουλευτή.

Η κυβερνητική επίθεση δεν θα σταματήσει μέχρι να διώξει τον Καναδό επενδυτή γιατί αυτό επιβάλλουν τα συμφέροντα του νέου πολιτικού αφεντικού της χώρας, της νεοχιτλερικής Ρωσίας

Το έχουμε πει τόσες φορές στην εφημερίδα τούτη, στις αφίσσες και τις προκηρύξεις μας και άμεσα στους εργαζόμενους των μεταλλείων για πάνω από 15 χρόνια. Η ένταση της πολύχρονης σύγκρουσης του συριζαϊκού κράτους και παρακράτους με την Καναδική εταιρεία οφείλεται στο ότι η επένδυση σχεδιάζεται να γίνει σε μία περιοχή που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μαζί με τη «ΧΑ», και το ψευτοΚΚΕ, αλλά και με την πλάγια στήριξη των Μητσοτάκη, Καραμανλή, Σαμαρά, Λαλιώτη-Γεννηματά, Θεοδωράκη, φυλάνε το σαν κόρη οφθαλμού για να τον κάνουν δώρο στο αληθινό αφεντικό τους τη νεοχιτλερική Ρωσία του Πούτιν. Ο λόγος δεν είναι μόνο και δεν είναι τόσο ο χρυσός, αλλά κυρίως γιατί η περιοχή βρίσκεται δίπλα στο Άγιο Όρος. Η Ρωσία του Πούτιν δεν θέλει με τίποτα μια μεγάλη δυτική εταιρεία στην περιοχή του Αγίου Όρους. Αυτό θέλει να το αποσπάσει η ίδια από το πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης και να το μετατρέψει σε θρησκευτική της βάση για το γεωπολιτικό έλεγχο όλου του ορθόδοξου κόσμου και για τον πολιτικοστρατιωτικό έλεγχο της Θεσσαλονίκης και από εκεί του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου. Γι' αυτό η πουλημένη πολιτική ηγεσία της χώρας έχει σύσσωμη εγκαταστήσει τον πρώην βουλευτή της ρωσικής Δούμας και σκοτεινό κρατικοολιγάρχη, φίλο του Πούτιν, Ιβάν Σαββίδη σαν Θεσσαλονικάρχη και του δίνει ιστορικά ακίνητα, λιμάνια, ποδοσφαιρικές ομάδες, εργοστάσια με επίπτωση στον αγροτικό πληθυσμό και πελώρια πολιτικής σημασίας τηλεοπτικά κανάλια που τα αρπάζει με οικονομική και νομοθετική βία από τους ντόπιους καπιταλιστές.

Μάλιστα, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που κάνει ότι κόπτεται τώρα στην περίπτωση της Χαλκιδικής για τη φερεγγυότητα των επενδυτών, έχει φροντίσει με κάθε μέσο να προστατεύσει τον ρώσο ολιγάρχη από πρόστιμα και διώξεις για περιστατικά λαθρεμπορίου καπνού μέσω της ΣΕΚΑΠ. Τίποτα πιο φυσικό λοιπόν που ο «στρατηγικός

επενδυτής» και Θεσσαλονικάρχη Σαββίδη προσκλήθηκε να παραστεί στις εκδηλώσεις για τα χιλιόχρονα του ρωσικού μοναχισμού στο Άγιο Όρος τις οποίες παρακολούθησε ο ίδιος ο Πούτιν τον Ιούνιο του 2016. Ο Σαββίδης τον ευχαρίστησε προσωπικά το Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου για την επίσκεψη του στην Ελλάδα και στο Άγιο Όρος (<http://www.sport24.gr/football/omades/Paok/oi-eucharisties-toy-savvidh-ston-poutin-gia-thn-episkepsh-sthn-ellada.4347039.html>).

Είχαμε γράψει σε άρθρο μας στη Νέα Ανατολή, το Μάη του 2015: «για κάθε φίλο της Ρωσίας, για κάθε Λαφαζάνη και ΣΥΡΙΖΑ, είναι πρόκληση ένα Καναδικό, δηλαδή ένα δυτικό κεφάλαιο, να στήσει μια τόσο σύγχρονη μεταλλουργία χρυσού λίγα χιλιόμετρα παραπέρα από το Άγιο Όρος που ο Πούτιν το θέλει για παγκόσμια εκκλησιαστική βάση. Γιατί μεταλλείο με σύγχρονους ευρωπαϊκούς και βορειοαμερικανικούς όρους και σπάντα παραγωγής σημαίνει σύγχρονη τεχνολογικά ανάπτυξη, ψηλά περιβαλλοντικά σκάνταρ συγκεντρωμένοι εργάτες με συνδικαλιστικά δημοκρατικά δικαιώματα και με πολιτική δύναμη που αντικειμενικά θα επηρεάζει τις εξελίξεις προς αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτήν που θέλει η Ρωσία και οι φίλοι της. Αυτό τους πονάει, και όλα τ' άλλα για τη μόλυνση είναι στάχτη στα μάτια και κοροϊδίες που δεν τις πιστεύουν στο βάθος ούτε οι ίδιοι οι φιλορώσοι ΣΥΡΙΖΑίοι» (<http://www.oakke.gr/2013-02-16-19-35-51/item/520->).

Ως τώρα μια ανοιχτή και δίχως ουσιαστικά περιβαλλοντικά προσχήματα υπονόμευση μιας τέτοιας επένδυσης θα απομόνωε εξαιρετικά την κυβέρνηση απέναντι στην ΕΕ στην οποία είχε δεσμευτεί μνημονιακά ότι θα την προωθήσει στα πλαίσια της δεσμευσής της για την αναγκαία ανάπτυξη της παραγωγής. Η παραμονή της Ελλάδας στην ΕΕ είναι βασική για τη Ρωσία που θέλει την Ελλάδα οπωσδήποτε μέσα στην ΕΕ για να μπαίνει μέσω αυτής η ρωσική διπλωματία στο κέντρο των ευρωπαϊκών αποφάσεων. (Δες για παράδειγμα πως η Ελλάδα ακύρωσε την αύξηση των κυρώσεων της ΕΕ και του ΝΑΤΟ το 2015 κατά της Ρωσίας για την εισβολή στην Ουκρανία, ή το βέτο της μαζί με λίγες ακόμα χώρες ενάντια στην απόφαση κατά των εξαγωγών από την Κίνα στρατηγικής σημασίας εταιρειών στην ΕΕ). Από την άλλη αυτή η κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες δεν ήθελαν να ακυρώσουν ανοιχτά

την επένδυση γιατί ο Καναδάς, όπως κάνει και σε άλλες περιπτώσεις στον κόσμο στηρίζεται στη δυνατή διπλωματία των ΗΠΑ για να υπερασπίζει τα συμφέροντα των καναδικών μονοπωλίων, και οι ΗΠΑ ήταν από την πρώτη στιγμή της χρεωκοπίας σύμμαχος των ελληνικών κυβερνήσεων στο ζήτημα του χρέους ενάντια στην ΕΕ, ιδιαίτερα ενάντια στη Γερμανία της γραμμής Σόμπλε. Έτσι για ένα διάστημα τα χτυπήματα της κυβέρνησης στην επένδυση ήταν τέτοια που την υπονόμειαν αλλά δεν την ακύρωναν ανοιχτά. Σε αυτό το διάστημα οι ευρωπαϊκές αντιστάσεις στη ρώσικη διπλωματία και στους φίλους της μέσα στην Ευρώπη, όπως η Ελλάδα ήταν ισχυρές, ενώ την εξουσία στις ΗΠΑ είχε ο Ομπάμα, που δεν ήταν ανοιχτός φίλος του Πούτιν, όπως τώρα ο Τραμπ, οπότε υποχρεωνόταν να φροντίζει τη διεθνή συμμαχία των ΗΠΑ με τον Καναδά.

Σήμερα, που έχουν δυναμώσει οι φιλορώσικες τάσεις μέσα στην ΕΕ με την έξοδο από αυτήν της αντιστεκόμενης στη ρώσικη επιθετικότητα Αγγλίας, με την άνοδο των φιλορώσικων ρευμάτων τύπου Λεπέν, Βίλντερς, Σαλβίνι, με την άνοδο του ρωσόδουλου και γι αυτό όχι πολύ φιλικού προς τον Καναδά Τραμπ στην ηγεσία των ΗΠΑ, με την φθορά του αντιρώσου Σόμπλε στο ελληνικό ζήτημα και τη σαφώς διαφανόμενη συμμαχία Μέρκελ-Μακρόν ενάντια του στο ζήτημα της γερμανικής δανειοδότησης για την ανάπτυξη της υπόλοιπης ΕΕ, η κυβέρνηση Τσίπρα μπόρεσε να προχωρήσει σε ένα αποφασιστικό χτύπημα που για πρώτη φορά φέρνει τόσο κοντά την «Ελληνικός Χρυσός» σε κλείσιμο.

Για να εμφανίσει άλλωστε ένα πολύ φιλικό πρόσωπο στις βιομηχανικές αμερικανικές επενδύσεις και έτσι να απομονώσει τους καναδούς της «Ελληνικός Χρυσός», ο Τσίπρας έκανε πρόσφατα επίσκεψη στην «Παπαστράτος» δίνοντας εύσημα στους αμερικάνους επενδυτές της «Philipp Morris». Για να τα έχει καλά με τις ΗΠΑ ενάντια στην ΕΕ, σύσσωμο το ελληνικό πολιτικό καθεστώς άφησε από την αρχή την «Philipp Morris» να χτίσει το νέο μεγάλο της εργοστάσιο στο Θριάσιο χωρίς να κάνει τις συνηθισμένες εκστρατείες σαμποτάζ, ενώ ο Σύριζα έπαιξε από την πρώτη στιγμή που το πήραν οι αμερικάνοι πρωτοπόρο ρόλο στο χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων στο εργοστάσιο. Να γιατί ο «Παπαστράτος» βρέθηκε να έχει αυτή την ξαφνική φαινομενικά ανεξήγητη εύνοια του πρωθυπουργού, προκαλώντας τη γενική κατάπληξη.

Η κυβέρνηση των σαμποταριστών κλείνει τα μεταλλεία με την πλήρη ανοχή των φιλελεύθερων και τη στήριξη του ψευτοΚΚΕ και της ναζιστικής συμμορίας

Η κυβέρνηση ελίσσεται με αυτό τον τρόπο και δίνει το πιο ωμό της χτύπημα στα μεταλλεία χωρίς ουσιαστική πολιτική αντιπαράθεση.

Μόνο η ηγεσία της ΝΔ κάνει κάποιο θόρυβο αυτή τη στιγμή υπέρ της επένδυσης. Πιστεύουμε ότι αυτό το κάνει για ξεκάρφωμα στη βάση της και πιο πολύ για να κρατάει κάποια επαφή με το σωματείο και να το παραπλανάει, απόδειξη ότι δεν κάνει αυτό το τεράστιο πλήγμα στην οικονομία της χώρας σε αυτές τις δύσκολες ώρες κεντρικό πολιτικό ζήτημα. Μάλιστα, ο Κ. Μητσοτάκης για να καθησυχάσει την ηγεσία του σωματείου μιλάει απλά για «ορατό» αλλά όχι άμεσο κίνδυνο, και ουσιαστικά παραπέμπει το θέμα στις καλένδες των επόμενων εκλογών, όπως ακριβώς προηγούμενα από αυτόν το ίδιο έκαναν οι Καραμανλής και Σαμαράς. Το χειρότερο όμως είναι ότι ξεπλένει το σαμποταριστή Τσίπρα και το εγκληματικό επιτελείο του όταν αποδίδει τη στάση τους σε κάποια δήθεν «αριστερή ιδεοληψία» δηλαδή σε μια ιδεολογική καλοπροαίρετη άποψη και όχι σε ένα βρώμικο συμφέρον. Δεν έχει καμία «ιδεοληψία» ο ΣΥΡΙΖΑ που χαιρετίζει με ενθουσιασμό σαν στρατηγική επένδυση το εργασιακό κάτεργο της Κόσκο στην οποία έχει παραχωρήσει άβατο για τις κρατικές υπηρεσίες. Και αν τον ΣΥΡΙΖΑ τον καταλαμβάνει «ιδεοληψία», τότε τον κυβερνητικό συνεταιίρο του Καμμένο, ποια «ιδεοληψία» τον καταλαμβάνει όταν εξαπολύει την πιο έντονη σε φραστικό επίπεδο επίθεση εναντίον της επένδυσης απαιτώντας ουσιαστικά την άμεση διακοπή της; Ακόμα χειρότερα η συμμορία Τσίπρα δεν έχει καμιά «αριστερή» ιδεοληψία. Πότε και που κύριοι φιλελεύθεροι στη μαρξιστική θεωρία, αλλά και που και πότε στην ιστορία των αιματηρών αγώνων του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος του λαού μας, πριν δηλαδή από αυτήν εδώ τη μεταπολιτευτική «αριστερά» του κρατικού συνδικαλισμού και των «κινηματικών» περιπάτων Προπύλαια-Σύνταγμα, υπήρξε αριστερά που έκλεινε εργοστάσια, εξουδετέρωνε αριθμητικά την εργατική τάξη και μεγάλωνε σε ασύλληπτο βαθμό την ανεργία μειώνοντας έτσι τους μισθούς; Εκείνο που έκανε η ιστορική αριστερά στην Ελλάδα ήταν να δίνει το αίμα της για να σώνει εργοστάσια όταν κινδύνευαν να

καταστραφούν όπως το έκανε το ΚΚΕ και ο ΕΛΑΣ δίνοντας το αίμα τους το 1944 στην απελευθέρωση για να σώσει από τη γερμανική ανατίναξη το εργοστάσιο της Ηλεκτρικής στο Κερασίνο που ως τότε ανήκε στην αγγλική Πάουερ. Γι αυτό η ΟΑΚΚΕ που συνεχίζει τη μαρξιστική, αριστερή και κομμουνιστική γραμμή του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα είναι υπέρ της διαφύλαξης και ανάπτυξης της βιομηχανίας της χώρας και κατά των σαμποταριστών κάθε είδους θεωρώντας ότι το βασικό καθήκον της εργατικής τάξης είναι να υπερασπίζεται στα εργοστάσια το ανθρώπινο μεροκάματο και τους ανθρώπινους όρους δουλειάς της, και να υπερασπίζει μαζί με όλο το λαό το δικαίωμά της να μην δηλητηριάζεται ο αέρας που αναπνέει, η γη όπου ζει και η θάλασσα που του δίνει πλούτο και αναψυχή.

Βιομηχανία, ομορφιά και αναψυχή μπορούν κάλλιστα να συνδυάζονται με τις σύγχρονες τεχνολογίες. Και όλα αυτά μπορεί να τα γευτεί στ αλήθεια η εργατική τάξη μόνο όταν έχει μεροκάματο. Αν δεν έχει είναι πεινασμένη και άρρωστη σωματικά και ψυχικά. Αλλά πέρα από το μεροκάματο η εργατική τάξη για να ζήσει και να χαρεί ολόπλευρα τον καθαρό αέρα, την καθαρή και πλούσια γη, την καθαρή και πλούσια θάλασσα και πάνω απ όλα τις πελώριες μπλοκαρισμένες στη μονότονη βιομηχανική δουλειά δημιουργικές της δυνατότητες, χρειάζεται να πάρει αυτά τα εργοστάσια και όλη τη μεγάλη κλίμακα παραγωγή με την επανάσταση στα χέρια της και να τα προσφέρει σε όλη την κοινωνία. Αλλά χωρίς βιομηχανία τι θα πάρει και τι θα προσφέρει η εργατική τάξη στην κοινωνία και στον ίδιο της τον εαυτό; Θα πρέπει να φτιάξει τη βιομηχανία από την αρχή και αυτό θα φέρει πελώριες δυσκολίες στην επαναστατική εξουσία, μεγάλη οικονομική εξάρτηση από τους ιμπεριαλιστές και αντί για ανεπτυγμένο σοσιαλισμό μοίρασμα της φτώχειας και ξαναζωντάνεμα της παλιάς φαγωμάρας στους κόλπους του λαού. Γι αυτούς τους λόγους η ΟΑΚΚΕ παλεύει με τόση επιμονή για να σώσει τη λίγη βιομηχανία που απέμεινε. Γι αυτό έβγαλε εδώ και 20 χρόνια το σύνθημα «Η πιο μεγάλη μόλυνση είναι η ανεργία».

Αντίθετα οι φιλελεύθεροι αλλά και η κλασική δεξιά, το μόνο που κάνουν είναι να ζητάνε για να βγει η χώρα από την κρίση να απολυθούν οι υπεράριθμοι δημόσιοι υπάλληλοι ώστε να μειωθούν οι φόροι και κυρίως να μειωθεί και η κρατική γραφειοκρατία, που μάλιστα τη συνδέουν με το σοσιαλισμό. Έτσι πιστεύουν ότι θα έρθουν τα κεφάλαια και θα γίνουν οι

αναγκαίες επενδύσεις, βασικά στις υπηρεσίες και κυρίως στον τουρισμό. Αυτή είναι νοοτροπία ανθρώπων που ζουν κυρίως από κάθε λογής υπηρεσίες, νοίκια, και οικοπέδα και που κοινωνικά έχουν μεγάλη ισχύ στην ελληνική παλιά δεξιά. Αυτός είναι ο ένας λόγος που όταν κλείνουν τα εργοστάσια δεν κάνουν στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο κανένα ζήτημα και δεν βοηθάνε τον ταξικά φιλικό τους ιδιοκτήτη του να το σώσει. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι έχουν μια ιστορικά ριζωμένη απέχθεια στους εργάτες που είναι αυτοί που κινούν τα εργοστάσια επειδή κάθε τόσο κάνουν επικίνδυνες εξεγέρσεις και επαναστάσεις ειδικά σε αυτή τη χώρα όπου η αστική τάξη δεν έκανε ποτέ κάτι κάπως επαναστατικό χωρίς ξένη κάλυψη και υπόδειξη. Ο τρίτος και ο πιο καθοριστικός λόγος σήμερα είναι ότι δεν θέλουν να κάνουν πολιτικό ζήτημα την ασύλληπτη σε έκταση συρρίκνωση της ελληνικής βιομηχανίας τις τελευταίες δεκαετίες επειδή πρέπει να μιλήσουν για βιομηχανικό σαμποτάζ και τότε πρέπει να δείξουν αυτόν που το κάνει, δηλαδή τη Ρωσία και τους φίλους της ανάμεσα στους οποίους και οι Καραμανλής και Σαμαράς, πράγματα για τα οποία τόσο επίμονα και αποδεικτικά μιλάει εδώ και 25 χρόνια η ΟΑΚΚΕ. Αλλά η ελληνική αστική τάξη ειδικά το πολιτικό της προσωπικό έχει μια ασύλληπτη ιστορική δουλκότητα απέναντι σε κάθε μεγάλη ιμπεριαλιστική δύναμη και κοιτάει να την καλοπιάνει. Πόσο μάλλον όταν πρόκειται για τη ρώσικη ορθόδοξη υπερδύναμη με την οποία έχει συμπαραταχθεί ήδη το μεγαλύτερο μέρος του κέντρου της πολιτικής συντήρησης και αντίδρασης της χώρας που είναι η εκκλησιαστική ηγεσία. Γι αυτό μπορούν οι Μητσοτάκης, Καραμανλής, Σαμαράς Θεοδωράκης, Γεννηματά, Λεβέντης που όλοι τους στηρίζουν την πολιτική της συμμαχίας της χώρας με τη νεοχιτλερική Ρωσία να πουλάνε τη μεταλλουργία Χρυσού και αρνούνται να αντιπαρατεθούν πολιτικά με την κυβέρνηση.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο πιο ένθερμος υποστηρικτής της κυβερνητικής πολιτικής είναι η ρωσόδουλη ναζιστική συμμορία της «Χρυσής Αυγής» που το 2013 είχε προβοκατόρικα εμφανιστεί μία και μόνο φορά στο πλευρό κάποιων συνδικαλιστικών στελεχών του ενός από τα τέσσερα σωματεία των εργαζομένων, ενώ τα υπόλοιπα διαχώρισαν τη θέση τους καταγγέλλοντας τη για τη ρατσιστική της βία (<http://www.oakke.gr/2013-02-16-19-35-51/item/128->). Στη συνέχεια, κανένας βουλευτής της συμμορίας δεν πάτησε το πόδι του στα μεταλλεία, ενώ το σύνολο των ανακοινώσεων τους είναι κατά της μεταλλουργίας επένδυσης. Ο υποψήφιος βουλευτής της στην περιοχή του 2015 είχε κάνει μία ξεκάθαρη σχετική τοποθέτηση για το «*δί-καιο αγώνα των κατοίκων της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής ενάντια στη ληστρική εξόρυξη των Σκουριών*» και για το «*πως μία Εθνική Κυβέρνηση της Χρυσής Αυγής θα έβαζε άμεσο τέλος στην επιχειρούμενη καταστροφή της Χαλκιδικής, διώχνοντας από τη γη μας τόσο τους διεθνείς τοκογλύφους, όσο και τους εγχώριους νταβατζήδες*» (εννοώντας τον Μπόμπολα που συμμετέχει μόνο με 5% στην επένδυση, που την έχει σαμποτάρει με ύπουλο τρόπο με τους διευθυντές του σε αυτή και που τον θυμούνται οι ναζί μόνο στην περίπτωση των μεταλλείων και όχι όταν οργιάζει στις οδοποιίες κλπ) (<https://www.metalleiablog.gr/2015/09/metalleiablog-oagonastoradikaionetai/>).

Την καταγγελία για υποστήριξη και συμμετοχή των ναζιστών στις κινητοποιήσεις κατά του χρυσού στα πλαίσια των οποίων έχουν γίνει πολλές φορές βίαιες επιθέσεις κατά των εργαζομένων και των εργαζομένων, έκανε σε πρόσφατο ρεπορτάζ της η εφημερίδα Handesblatt που κατηγορήσε τον Τσίπρα για πόλεμο εναντίον της επένδυσης, ενώ μεγάλα αποσπάσματα του αναδημοσίευσε η *Ναυτεμπορική* (<http://www.naftemporiki.gr/finance/story/1268986/handelsblatt-gia-skouries-o-al-tsipras-maxetai-kata-tou-ergou>). Σε αντίθεση όμως με τους εργαζόμενους των μεταλλείων, οι εκπρόσωποι του συριζαϊκού κινήματος όχι μόνο δεν καταδίκασαν τη «ΧΑ», αλλά ούτε καν μίσησαν στον κόπο να κάνουν μία ξεκάθαρη διάψευση της είδησης, δηλαδή την επιβεβαίωσαν! (<http://antigoldgr.org/blog/2017/08/24/handelsblatt/>).

Οι ναζιστές δεν είναι χέρι-χέρι μόνο με το ΣΥΡΙΖΑ στη συγκεκριμένη υπόθεση αλλά συμπλέουν σε επίπεδο γραμμής θαυμάσια με το ψευτοΚΚΕ. Η βουλευτής τους στην περιοχή στηρίζει τη γραμμή εκμετάλλευσης του ορυκτού πλούτου με εθνικοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών, δηλαδή με κυβέρνηση «Χρυσής Αυγής» αφού εκδιώχθούν «οι διεθνείς τοκογλύφοι», δηλαδή αφού κλείσουν τώρα τα μεταλλεία (στο ίδιο όπως πιο πάνω www.metalleiablog.gr).

Αν βάλει κανείς στη θέση της εθνικοποίησης, το πέρασμα των μεταλλείων στα χέρια της «λαϊκής εξουσίας» που θα έρθει μετά την ανατροπή του καπιταλισμού και του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης, οπότε

ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ!

Συνέχεια από τη σελ. 13

και μόνο τότε τα μεταλλεία θα μπορούν να λειτουργούν και να δουλεύουν εκεί οι εργαζόμενοι με παράλληλη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος, της υγείας τους και της υγείας των κατοίκων της περιοχής, έχουμε τη θέση του ψευτοΚΚΕ. Γιατί σε συνθήκες ιδιωτικής οικονομίας σύμφωνα με το ψευτοΚΚΕ αυτή η διασφάλιση είναι αδύνατη (<http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/samptotaz---ρωσοκινεζικη-διεισδυση/item/576->). Αρα προς το παρόν τα μεταλλεία πρέπει να κλείσουν, απλά το ψευτοΚΚΕ για να κοροϊδέυει κάποιους εργαζόμενους στην περιοχή κάνει πως δεν το ζητάει αυτό. Δηλαδή, σύμφωνα με το ψευτοΚΚΕ χρειάζεται κάποια «λαϊκή εξουσία» για να προστατεύσει τους εργαζόμενους οι οποίοι μέχρι τότε το καλύτερο που θα είχαν να κάνουν, σύμφωνα με αυτή τη θέση, αν δεν θέλουν να συμμετέχουν στην μόλυνση του περιβάλλοντος είναι να μείνουν άνεργοι. Αλλά ποιος θα φέρει αυτή τη λαϊκή εξουσία, εάν όχι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι;

Όχι στις ανταπάτες!

Υπάρχουν σύμμαχοι αλλά μόνο ο πολύ σκληρός αγώνας των εργαζομένων μπορεί να σώσει τα μεταλλεία

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από καμία διαιτησία, ούτε από κανένα Σταθάκη που επιδιώκει τώρα να τους προσεταιριστεί και να του ναρκώσει ρίχνοντας, όπως ο Σκουρλέτης τις ευθύνες των καθυστερήσεων στην εταιρεία. Αν η κυβέρνηση ήθελε συμβιβασμό και διασφάλιση των θέσεων εργασίας, δεν θα σταματούσε τις εργασίες στις Σκουριές, ούτε θα καθυστερούσε τις αδειοδοτήσεις της Ολυμπιάδας, ούτε ο ίδιος ο Τσίπρας θα φρόντιζε να αφαιρέσει κάθε αναφορά στην επένδυση της Χαλκιδικής στους λόγους του για ανάπτυξη, ούτε ο Καμμένος θα μιλούσε για «επένδυση-απάτη». Το ΣτΕ και οι αποφάσεις του ως τώρα ήταν δίκαιες και πολύ θετικές για τους εργαζόμενους και πρέπει να χρησιμοποιηθούν από αυτούς για τον αγώνα τους, και να δώσουν έμφαση σε αυτές στις όποιες μελλοντικές δίκες, ιδιαίτερα στους επιστήμονες μάρτυρες υπεράσπισης και στην ανάδειξη των επιστημονικών απατών που διαπράττει το φασιστικό κίνημα κατά της επένδυσης. Όμως δεν πρέπει να στηρίζονται στο ΣτΕ γιατί αποδεικνύεται σήμερα ότι καμία από τις 16 αποφάσεις του υπέρ της επένδυσης δεν ήταν ικανή

να αναχαιτίσει την κυβερνητική επίθεση, ειδικά σε μία περίοδο που έχει ξεσπάσει ανοιχτός πόλεμος κυβέρνησης δικαστών μετά το μπλόκο τους στη φίμωση των καναλιών.

Δεν θα τους σώσει καμία αντιπολίτευση, που υπόσχεται λύση όταν και όποτε αναλάβει την κυβέρνηση. Δεν θα τους σώσει κανένας Μπόμπολας που κρατάει τώρα το 5% αλλά έχει παραμεριστεί από τη διοίκηση της Ελντοράντο Γκολντ επειδή δεν μπόρεσε να κρατήσει καμία υπόσχεσή του για διαμεσολάβηση με τους κυβερνητικούς παράγοντες υπέρ της επένδυσης. Αυτές οι υποσχέσεις ήταν κάλπικες, αφού ο ρόλος του ήταν μόνο υπονομευτικός, και περιοριζόταν στο να δίνει άλλοθι στην κυβέρνηση για τις αυθαιρεσίες της (<http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/samptotaz---ρωσοκινεζικη-διεισδυση/item/571->). Πως θα μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό ένα κεφάλαιο που αγόρασε τζάμπα τα μεταλλεία και τα είχε στον πάγο για δέκα χρόνια σχεδόν κάνοντας αγοραπωλησίες των μετοχών του για να αποκομίσει κέρδος ύψους περίπου μισού δις? Αυτές τις ακριβές αγοραπωλησίες τις προώθησε ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ όταν για όλα τα χρόνια που είχε ο Μπόμπολας τις μετοχές κρατούσε σε ύφεση το κίνημα κατά του χρυσού και έφτασε στο σημείο το 2010 μέσω της «Αυγής» να διαφημίζει την «Ελληνικός Χρυσός» σαν «μία από τις μεγαλύτερες επενδύσεις στην Ελλάδα» (<http://www.oakke.gr/basic-articles/item/571>, http://www.oakke.gr/na485/kirio_skouries485.htm).

Δεν θα τους σώσει καμία εταιρεία που αρνείται επίμονα να δώσει την πολιτική σύγκρουση με τους σαμποτέρ της κυβέρνησης και προσπαθεί να λύσει το θέμα με ατέρμονες διαπραγματεύσεις. Σε αυτά τα πλαίσια αντικατέστησε μάλιστα τον προηγούμενο διευθύνοντα σύμβουλο της Πολ Ράιτ που έκανε συχνές καταγγελίες στις κυβερνητικές μεθοδεύσεις για καθυστερήσεις.

Σε άρθρο μας για τα μεταλλεία τον Οκτώβριο του 2015, είχαμε αναφέρει ότι η канаδική Ελντοράντο Γκολντ πήρε τη θέση της TVX «στο ελληνικό πανδοχείο του τρόμου όπου ο επισκέπτης γίνεται αρχικά δεκτός με μουσική μέσα στη φωτισμένη μεγάλη σάλα του ισογείου και σταδιακά τεμαχίζεται και μετατρέπεται σε γέμα μέσα στα σκοτεινά του υπόγειο».

Αυτή η τοποθέτηση που έγινε πριν δύο χρόνια επιβεβαιώνεται σκανδαλωδώς σήμερα καθώς

η διεθνής μετοχή της μητρικής Ελντοράντο Γκολντ καταβυθίζεται. Οι εργαζόμενοι δεν ωφελούνται βέβαια από τις ανόδους της μετοχής των ιδιοκτητών των μεταλλείων, όμως δεν έχουν κανένα συμφέρον να επιτρέψουν την καταστροφή της επένδυσης γιατί αυτή τους στερεί το μεροκάματο και ρίχνει στην εξαθλίωση και τις στερήσεις τα παιδιά τους. Αυτόν τον κυβερνητικό κανιβαλισμό που στρέφεται κύρια εναντίον τους, ενάντια στην ανάπτυξη της περιοχής και ενάντια στην ίδια τη χώρα πρέπει να πολεμήσουν, ενώ οι κανίβαλοι ύπουλοι πράκτορες του ρώσικου χιτλερικού κεφάλαιου θα τους κατηγορούν για δούλους ή συνεργάτες των καναδών.

Όμως ήταν ο μαζικός αγώνας που έδωσαν οι μεταλλωρύχοι κατά του Λαφαζάνη όταν ανακάλεσε πολεοδομικές άδειες για το έργο με τη μεγάλη διαδήλωση τους με τις οικογένειες τους στην Αθήνα τον Απρίλη του 2015, που ξεσκεπάσε τις κυβερνητικές προθέσεις, άλλαξε το κλίμα στην κοινή γνώμη και αναχαιτίσε προσωρινά την κυβερνητική επίθεση. Ο εφησυχασμός τους στη συνέχεια απέναντι στην επίθεση Σκουρλέτη με την προσδοκία της νίκης στο ΣτΕ έδωσε άπλετο χρονικό έδαφος στους κυβερνητικούς σαμποταριστές να χτυπήσουν την πρόοδο της επένδυσης με αποτέλεσμα σήμερα να βρίσκονται κοντύτερα στο κλείσιμο από κάθε άλλη φορά.

Η επίθεση της κυβέρνησης θα έπεφτε στο κενό αν η ίδια δεν συνέχιζε να αξιοποιεί ασταμάτητα τη δημαγωγία για τους περιβαλλοντικούς κινδύνους και να οργανώνει τις τοπικές αντιδράσεις που η ίδια προωθεί και προβάλλει σαν το μόνο κίνημα της περιοχής και μάλιστα σαν εκφραστή της πλειοψηφίας των κατοίκων. Τότε η ΟΑΚΚΕ είχε καταγγείλει τη στάση των ανθρώπων του Μπόμπολα στη διοίκηση της «Ελληνικός Χρυσός» Στρατουδάκη και Θεοδωρακόπουλου που έλεγαν στους εργαζάτες –και κάποιοι στη διοίκηση του Σωματείου τους πίστευαν - ότι όσο περπατάει η επένδυση δεν πρέπει να απαντάνε στο κίνημα κατά της επένδυσης για να μην θυμώνουν τους κατοίκους της Ιερισσού και επίσης ότι φταίει μόνο ένας Παπαγεωργίου και μερικοί άλλοι που παρασύρουν το λαό της περιοχής και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ που θέλει την επένδυση αλλά δεν αφήνουν οι λίγοι δημαγωγοί που παρασύρουν τον κόσμο. Επειδή ξεσκεπάσαμε διαρκώς αυτή τη γραμμή στους εργαζάτες

και τον ρωσόδουλο Μπόμπολα σαν εμπνευστή της οι άνθρωποι του είχαν ρίξει στους εργάτες τη γραμμή για απομόνωση της ΟΑΚΚΕ. Μάλιστα γράψανε εναντίον μας στο μπλογκ των κατοίκων του Αριστοτέλη όταν ο σ. Ζαφειρόπουλος καλεσμένος από τα σωματεία ανέβηκε και μίλησε στη μεγάλη συγκέντρωση της Παναγιάς καταχειροκροτούμενος από τους χιλιάδες συγκεντρωμένους κατοίκους.

Η ΟΑΚΚΕ που έχει σταθεί με συνέπεια στο πλευρό των μεταλλωρύχων από την εποχή των αγώνων τους να μείνουν ανοιχτά τα μεταλλεία επί TVX, επέμενε πάντα στο ότι η μάχη αυτή μπορεί να κερδηθεί μόνο με μια πλατιά εκστρατεία των εργαζομένων σε όλο το λαό για το πόσο ασφαλής περιβαλλοντικά είναι η επένδυση και την αντιπαράθεση των επιστημονικών επιχειρημάτων. Μια τέτοια καμπάνια θα αποδυνάμωνε και θα ξεγύμνωνε και το τοπικό κίνημα κατά του χρυσού, και θα έωνε όλους τους κατοίκους στον αγώνα για τη λειτουργία των μεταλλείων.

Σε κάλεσμα μας τον Μάη του 2015 στους μεταλλωρύχους να βρίσκονται σε συναγερμό και να μην καθυστεχαστούν από την επιτυχία της διαδήλωσης τους και από προσφυγές στο ΣτΕ αναφέραμε: «Καθαρές κουβέντες. Οι μεταλλωρύχοι δεν θα μπορέσουν να νικήσουν αν δεν αξιοποιήσουν τους πιο έγκυρους ειδικούς επιστήμονες της μεταλλουργίας χρυσού στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, που μπορούν να επιβεβαιώσουν σήμερα σε ημερίδες και σε συνέδρια ότι η μέθοδος εξόρυξης στις Σκουριές (ακαριαία τήξη σε κλειστό φούρνο) είναι η πιο σύγχρονη που υπάρχει σε όλο τον κόσμο στη μεταλλουργία χρυσού (με πρωτοπόρα στη χρήση της τη Φινλανδία) και ότι είναι εντελώς ακίνδυνη για το περιβάλλον. Οι εργαζόμενοι στις Σκουριές οφείλουν κυρίως και μπορούν να απαιτήσουν από τα κανάλια πριν τα ελέγξει ή τα κλείσει ο ΣΥΡΙΖΑ, να πραγματοποιήσουν εκπομπές όπου θα εμφανιστούν μπροστά στο λαό οι ειδικοί των δύο πλευρών να μιλήσουν διαμακρών για το ζήτημα και εκεί θα φανεί η γύμνια των διάφο-

ρων αντιγκόλντ (σημείωση δικιά μας: Πόσο έχει αρχίσει να επιβεβαιώνεται σήμερα αυτή η πρόβλεψη όταν το πιο φιλικό κανάλι για τις κινητοποιήσεις το ΜΕΓΚΑ είναι ειδησεογραφικά κλειστό, ο Αντέννα έχει υπεύθυνο ειδήσεων τον Φιλοσύριζα Χατζηνικολάου, ο Αλφα πάει για πούλημα επειδή η κυβέρνηση έχει ρίξει πρόστιμο στον Κοντομηνά 75.000.000). Αυτό γιατί οι πραγματικοί επιστήμονες και οι πραγματικοί ειδικοί ξέρουν να εκφράζουν και να εκλαϊκεύουν τις βασικές έννοιες της επιστήμης και της τεχνολογίας ενώ οι κομπογιαννίτες αποκαλύπτονται μπροστά τους. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να επιτρέψει τη μεταλλουργία στις Σκουριές, παρά μόνο αν υποχρεωθεί από ένα παλλαϊκό κίνημα υπέρ της επένδυσης και μάλιστα πανελλαδικής εμβέλειας που θα ξεσηκώσουν οι μεταλλωρύχοι γύρω τους.

Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να κερδηθούν πολιτικά και οι καλοί άνθρωποι της Ιερισσού και της Θεσσαλονίκης, να καταλάβουν την αλήθεια και να μείνουν μόνοι τους οι τραμπούκοι του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοαναρχισμού, απομονωμένοι και απαξιωμένοι από το λαό της περιοχής, σαν ψεύτες και απατεώνες που είναι» (<http://www.oakke.gr/2013-02-16-19-35-51/item/520->).

Υπάρχει ακόμα χρόνος να σωθούν τα μεταλλεία, αλλά αυτός όσο πάει και λιγοστεύει. Χωρίς επιστημονική και σε μεγάλο βαθμό πολιτική αποκάλυψη μπροστά στο λαό του μαύρου μετώπου των σαμποταριστών, θα ανοίξει ακόμα περισσότερο ο δρόμος στην κυβέρνηση και το καθεστώς των σαμποτέρ που τη στηρίζουν για το κλείσιμο των μεταλλείων. Αυτοί δεν νοιάζονται για κανένα περιβάλλον παρά μόνο για να παραδώσουν το χρυσάφι στα χέρια του αφεντικού τους, του επίδοξου αφεντικού όλης της Ελλάδας, όλης της Χαλκιδικής και πρώτα-πρώτα του Αγίου Όρους, πατώντας πάνω στα πτώματα των εργαζομένων στα μεταλλεία. Αυτό το έγκλημα δεν πρέπει να περάσει!

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
www.oakke.gr
e-mail: info@oakke.gr

ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΠΑΙΝΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΚΟΡΕΑ

Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι η Βόρεια Κορέα έχει δικαίωμα να έχει πυρηνικά όπλα, όπως έχει κάθε άλλη χώρα στον κόσμο από την ώρα που είναι τίγκα στα πυρηνικά οι μεγαλύτεροι επιθετιστές και επεμβατιστές του κόσμου, οι δύο υπερδυνάμεις. Η θεωρία ότι όσπου να καταργήσουν οι δύο υπερδυνάμεις και οι άλλες μικρότερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις τα πυρηνικά τους όπλα όλες οι άλλες χώρες δεν πρέπει να έχουν πυρηνικά, είναι μια ιμπεριαλιστική και μάλιστα φασιστική στη λογική της θεωρία.

Κατ αρχήν εδώ και 70 χρόνια οι δύο υπερδυνάμεις όχι απλά δεν έχουν εξαφανίσει τα πυρηνικά τους, αλλά έχουν χιλιάδες πυρηνικές κεφαλές που μπορούν να καταστρέψουν σχεδόν όλες τις χώρες του κόσμου. Το λογικό είναι, για να υπάρχει μια σχετική ισοδυναμία και δικαιοσύνη, κάθε χώρα να έχει κάποια πυρηνικά για να μην υπόκειται σε πυρηνικό εκβιασμό από τις χώρες που έχουν πολλά πυρηνικά. Μετά από αυτό αν θέλουν οι υπερδυνάμεις ας αρχίσουν να αποπλίζονται και αφού φτάσουν σε ελάχιστα πυρηνικά θα μπορούν να αρχίζουν να αποπλίζονται και οι φτωχές σε πυρηνικά χώρες.

Σε αυτή τη δίκαια και λογική άποψη οι μεγάλες πυρηνικές δυνάμεις απαντάνε ότι διαμοιρασμένα σε τόσες πολλές μικρές χώρες τα πυρηνικά μεγαλώνουν την πιθανότητα κάποιος φασίστας και γενικά κάποιος ανεύθυνος να ανέβει στην κυβέρνηση μιας τέτοιας χώρας όπως πχ ο Κιμ Γιονγκ Ουν και να ρίξει πυρηνικές βόμβες σε άλλες χώρες. Αυτή η άποψη κρύβει τη ρατσιστική θέση ότι οι ανεύθυνοι και οι φασίστες είναι πιο πιθανό να υπάρχουν στις δεκάδες μικρές χώρες παρά στις υπερδυνάμεις που σαν μεγάλες είναι πιο υπεύθυνες. Μέχρι τώρα όμως τους μεγάλους παγκόσμιους δηλαδή ασύλληπτα αιματηρούς πολέμους τους έχουν κάνει μεγάλες και «υπεύθυνες» χώρες που έπεσαν εξαιρετικά ανευθύνως στα χέρια φασιστικών

και γενικά φιλοπόλεμων κυβερνήσεων όπως η Γερμανία, η Ιαπωνία και η Ιταλία το 1940, η τσαρική Ρωσία, η αυτοκρατορική Γερμανία και οι δημοκρατικές Γαλλία και Αγγλία στον Β παγκόσμιο πόλεμο, οι ΗΠΑ και η Ρωσία με ένα σωρό πολύ αιματηρές επεμβάσεις μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο κλπ.

Μάλιστα η πιο μεγάλη πρόκληση στην κοινή λογική και η πιο μεγάλη γελοιότητα είναι να θέλει να πάρει κανείς τα λίγα και μεσαίου βεληνεκούς πυρηνικά της μικρής φασιστικής Κορέας που στο κάτω κάτω δεν έχει ενοχλήσει τις τελευταίες δεκαετίες καμιά γειτονική χιλιάδες δικούς τους διηπειρωτικούς πυραύλους η μεγάλη φασιστική και επεκτατική Ρωσία, και τους δικούς της εκατοντάδες διηπειρωτικούς πυραύλους η μεγάλη φασιστική και επίσης επεκτατική, όπως το αποδεικνύει η στάση της στη νότια σινική Θάλασσα, Κίνα.

Αυτή ακριβώς η προκλητική γελοιότητα τολμάει να εμφανίζεται σαν η εξωτερική πολιτική των πολύ «υπευθύνων» ΗΠΑ και του πολύ «υπεύθυνου» πρόεδρου της του Τραμπ. Ένας βασικός λόγος για τον οποίο όλες οι μικρές χώρες του κόσμου- και η Ελλάδα-πρέπει να έχουν ένα μίνιμουμ πυρηνικών κεφαλών στα σιλό τους είναι ότι η αμερικάνικη υπερδύναμη εξέλεξε έναν πρόεδρο με έκδηλο σύνδρομο μεγαλείου και με φασιστικό ένστικτο σαν τον Τραμπ.

Όμως πρέπει να παραδεχτούμε ότι πέρα από αυτή την επίφοβη προσωπικότητα ο Τραμπ δεν κάνει τίποτα παράλογο στην περίπτωση της Κορέας, όπως ακόμα περισσότερο δεν κάνει ο Κιμ Γιονγκ Ιλ. Γενικά πιστεύουμε, ότι ποτέ κανένας παράλογος ηγέτης ακόμα και ο πιο μανιακός δικτάτορας δεν μπορεί να εξαπολύσει έναν πυρηνικό πόλεμο. Τους πολέμους τους εξαπολύουν κυρίαρχες τάξεις, και τρελές τάξεις δεν υπάρχουν. Υπάρχουν παρακμασμένες τάξεις αλλά οι πράξεις τους έχουν πάντα μια λογική.

Σε ότι αφορά τον Τραμπ έχου-

με αναλύσει τόσες φορές στην εφημερίδα μας ότι όλες του οι ως τώρα πράξεις υπακούουν σε μια η λογική, τη λογική της ρώσικης διπλωματικής μηχανής η οποία μάλλον εξαγόρασε και έφερε αυτό το μισοχρεωκοπημένο οικονομικά ταλαντούχο παγώνι στην προεδρία των ΗΠΑ.

Έχουμε αποδείξει εκ του αποτελέσματος ότι όταν ο Τραμπ χτυπάει κάποιον κερδίζει ο ρωσοκινέζικος άξονας. Όταν χτυπάει την Ευρώπη καταργώντας μονομερώς τη συμφωνία για το κλίμα η Ευρώπη προσεγγίζει την Κίνα που στα λόγια μόνο, και πολύ όψιμα την αποδέχεται. Όταν χτυπάει με πυραύλους τον Ασαντ, (την ίδια ώρα που εγκαταλείπει την αντιΑσαντ δημοκρατική αντίσταση), ο Ασαντ και ο τοπικός προστάτης του το Ιράν κουνιάζουν στην αγκαλιά της Μόσχας από την οποία κοιτάξουν στην Αστάνα να διαφοροποιηθούν (<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-23-31/item/803>). Όταν βγάζει τις ΗΠΑ από την εμπορική συμφωνία του Ειρηνικού σπρώχνει προς την Κίνα οικονομικά και στρατιωτικά όλες τις χώρες που απειλούνται από αυτήν. Όταν βοηθάει ανοιχτά όσο κανείς προηγούμενα το ΡΚΚ στη Συρία σπρώχνει κι άλλο τον Ερντογάν στην αγκαλιά της Ρωσίας. Όταν ενθαρρύνει την Σ. Αραβία και τα Εμιράτα να αποκλείσουν το Κατάρ δίνει το Κατάρ στο Ιράν και έμμεσα στη Ρωσία.

Τώρα που ο Τραμπ απειλεί με πόλεμο την Β. Κορέα τι κάνει; Ασφαλώς σπρώχνει τη φασιστική, αλλά ακόμα αρκετά εθνοανεξαρτησιακή στη νοοτροπία της Β. Κορέα πιο γερά στην αγκαλιά των δύο φασιστικών γιγαντιαίων δυνάμεων που την στηρίζουν. Αλλά δεν είναι τόσο μικρός ο στόχος του Τραμπ. Τέτοιος μικρός σε δύναμη φασισμός σαν αυτός της Β. Κορέας έτσι κι αλλιώς σε δυνατές φασιστικές «αγκαλιές» θα καταλήξει για προστασία την κρίσιμη ώρα.

Ένας πραγματικός βασικός στόχος του Τραμπ σε αυτήν την

υπόθεση αποκαλύφθηκε μόλις πριν λίγες μέρες και είναι το να σπρώξει την Νότια Κορέα στην αγκαλιά του ρωσοκινέζικου άξονα. Γιατί μόλις πριν λίγες μέρες ο Τραμπ έκανε μια τρομερή ανεξήγητη για τους αμερικανούς πολιτικούς αναλυτές (https://www.nytimes.com/2017/09/03/us/trump-north-south-korea-nuclear.html?mcubz=0&_r=0) επίθεση στην νέα κυβέρνηση της Νότιας Κορέας κατηγορώντας την ότι αντί για δραστήρια στρατιωτικά και οικονομικά μέτρα ενάντια στην Βόρεια Κορέα θέλει να βρεθεί λύση στο ζήτημα τους πυρηνικού αποπλίστου της με συνομιλίες.

Ο Τραμπ λοιπόν αμέσως μετά την τελευταία εκτόξευση πυραύλου της Β. Κορέας βγήκε και κατηγορήσε με πολύ επιθετικό τόνο τη Νότια Κορέα για πρώτη φορά στις στενές ως χτες αμερικανοκορεατικές σχέσεις για κατευναστική πολιτική απέναντι στη Βόρεια Κορέα. Το χειρότερο μάλιστα είναι ότι την απείλησε ότι με αυτή της τη στάση κάνει πιο αποφασιστικές τις ΗΠΑ να θέσουν ζήτημα κυρώσεων στη Νότια Κορέα για μεγάλο εμπορικό πλεόνασμα με τις ΗΠΑ, δηλαδή για τις μεγάλες εξαγωγές της και τις μικρές εισαγωγές της. Δηλαδή εξαπολύει ενάντια στην Νότια Κορέα, και μάλιστα εκβιαστικά σε σχέση με τη Βόρεια Κορέα, την ίδια ακριβώς απειλή για εμπορικό πόλεμο που εξαπολύει ενάντια στην Κίνα.

Αυτό δεν το κάνει τυχαία ο Τραμπ, το κάνει επειδή ο νέος πρόεδρος της Ν. Κορέας Μουν Γιάε Ιν έχει μια όχι απλά υφesiaκή πολιτική αλλά μια πολύ φιλική πολιτική όχι τόσο απέναντι στη Βόρεια Κορέα αλλά κυρίως απέναντι στον ρωσοκινέζικό άξονα. Γι αυτό άλλωστε ηγήθηκε της εκστρατείας να κατεβάσει από την εξουσία την αντιστεκόμενη στην κινέζικη επιθετικότητα προκάτοχό του. Όμως με αυτήν την πολιτική εκλέχτηκε ο Μουν, και το πιο βασικό μια αμερικάνικη στρατιω-

τική επίθεση στη Βόρεια Κορέα ή και ένας εξοντωτικός οικονομικός αποκλεισμός μόνο για τα πυρηνικά είναι, όπως είπαμε παραπάνω, μια άδικη ιμπεριαλιστική πολιτική που δεν θα βρει τελικά στήριξη στο λαό της Νότιας Κορέας. Τέλος όποια και αν είναι η αντίθεση της Νότιας Κορέας απέναντι στους φασίστες κυβερνήτες της Βόρειας, τα δύο κράτη έχουν πολίτες που μοιράζονται την ίδια εθνικότητα, όπως κάποτε οι δύο Γερμανίες και δεν θέλουν να μουν σε μεταξύ τους πόλεμο για μη ζωτικούς για την ύπαρξή τους λόγους.

Κάτω από αυτήν την οπτική και παίρνοντας υπ όψιν ότι καμιά υπερδύναμη στην άλλη άκρη του κόσμου δεν έχει το δικαίωμα να λείπει στο ένα από τα δύο κράτη τι θα κάνει απέναντι στο άλλο μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η πολεμική ατμόσφαιρα που φτιάχνει ο Τραμπ στο κορεατικό ως τώρα έχει χρησιμεύσει ως τώρα στο να απομακρύνει την Ν. Κορέα από τις σύμμαχες της ΗΠΑ και να την φέρει πιο κοντά στην Ρωσία και στην Κίνα που καθόλου τυχαία λένε και επιμένουν στο ίδιο πράγμα με την Νότια Κορέα δυναμώνοντας χάρη στον Τραμπ τους δεσμούς της με τον πρωθυπουργό Μουν και την πλειοψηφία του λαού που τον εξέλεξε. Ρωσία και Κίνα επιμένουν δηλαδή μονότονα στην φράση ειρηνική επίλυση του πυρηνικού προβλήματος με τη Β. Κορέα. Κερδίζουν έτσι στην παρούσα τουλάχιστον φάση και τις δυο γειτονικές χώρες. Εννοείται ότι η μόνη σωστή δημοκρατική και φιλειρηνική γραμμή σε ότι αφορά τις δύο χώρες είναι μία: Δικαίωμα για πυρηνικά και στην Ν. Κορέα.

Αυτός είναι ο Τραμπ. Σε αυτή τουλάχιστον την φάση ένας προβοκάτορας. Όσπου να λήξει η θητεία του θα έχει σπρώξει τον μισό πλανήτη στα νύχια του άξονα. Και αν προλάβει μπορεί και να χαιρετίσει τη ρώσικη εισβολή στις Βαλτικές, δηλαδή να λειτουργήσει και σαν ανοιχτός σύμμαχος του Πούτιν ή ίσως τότε του Ναβάλνυ.

Για το φασιστικό «ούτε – ούτε» του Τραμπ στο Σάρλοτσβιλ ή πώς ο Τραμπ – Πούτιν γνωρίζει το μέλλον

Συνέχεια από τη σελ. 10

PIZA. Αντίθετα, τους δέχτηκαν ως τμήμα του κινήματος που «απλά κάνει λάθος» ή υπερβάλλει.

Στη συνέχεια και όσο ο Τραμπ ξυπνούσε το ακροδεξιό κομμάτι των Ρεπουμπλικανών, μαζί με τους περιθωριακούς λευκούς φασίστες έξω από αυτό, αντί η πρώτη – αρχική μορφή των αντιφασιστικών κινητοποιήσεων να είναι ειρηνική, με ακάλυπτα πρόσωπα και με γραμμή πλατιού αντιφασιστικού μετώπου με κάθε αντιρατσιστή, από την Αριστερά μέχρι το δημοκρατικό κομμάτι των Ρεπουμπλικανών (που δεν είναι καθόλου αμελητέο σε όγκο), οι Αντίφα άρχισαν αμέσως το κρυφτό της σχεταριστικής βίας ενάντια στους φασίστες, χωρίς πρώτα οι δεύτεροι να έχουν εκτεθεί, να έχουν αναλάβει ξεκάθαρα την ευθύνη ότι σήκωσαν πρώτοι χέρι και να έχουν μισηθεί από τη δημοκρατική πλειοψηφία, που τώρα μόλις αρχίζει να ασχολείται στα σοβαρά με την πολιτική και να καταλαβαίνει ποιος είναι ποιος.

Έτσι, δίνουν στον Τραμπ το δικαίωμα να «ενοποιεί» το έθνος με γραμμή ενάντια ταυτόχρονα και στις δύο «ακραίες σχέτες» της βίας. Βέβαια, επειδή αυτός ο τύπος είναι μισητός ακόμη και στην πλειοψηφία των στελεχών των Ρεπουμπλικανών,

όλο το Δημοκρατικό Κόμμα και μεγάλο μέρος των βουλευτών και γερουσιαστών του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος διαολόστειλαν τις «ίσες αποστάσεις» του Τραμπ και έλαβαν ξεκάθαρη θέση ότι το κύριο πρόβλημα είναι η αναβίωση των ρατσιστικών και φασιστικών εκδηλώσεων και όχι οι Αντίφα. Και έκαναν πολύ καλά.

Όστόσο, αν η γραμμή της βίας έξω από την αντίληψη των μαζών και η μέχρι γελοιοποίησης του αντιφασισμού σχεταριστική, στην πραγματικότητα δεξιά γραμμή (που ζητάει να γκρεμιστούν αγάλματα του... Χριστόφορου Κολόμβου ως ρατσιστή - <https://www.nytimes.com/2017/08/25/us/monuments-confederacy-remove-rename.html?mcubz=3>) επικρατήσουν μέσα στο αντιφασιστικό ρεύμα των ΗΠΑ, που είναι πολιτικά άπειρο και άρα ευκολότερο στο να πέσει θύμα προβοκάτσας, ο Τραμπ και ο αρχιφασίστας ιδεολόγος – κολαούζος του, ο Μπάνον, θα έχουν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να βαθύνουν το ρήγμα μέσα στις ΗΠΑ και να ριζοσπαστικοποιήσουν φασιστικά μια κρίσιμη, λευκή μάζα, κύρια λαϊκή και φτωχή.

Αυτή η μάζα που ακολούθησε φανατικά τον Τραμπ στις εκλογές μισεί βαθιά το πολιτικά και οικονομικά φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα, ως υπεύθυνο για την αποβιομηχανία των ΗΠΑ και την οικονομική κι εργασιακή καταστροφή της. Αυτό, μαζί με τις αντιδραστικές – συντηρητικές ηθικολογικές

επιβιώσεις στις κεντρικές πολιτείες των ΗΠΑ, μακριά από τις ακτές, την οδηγεί να θεωρεί υποκριτικά και να μισεί τα κινήματα υπέρ των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των γκέι κλπ., στα οποία πρωτοστατούν οι Δημοκρατικοί και στα οποία συμμετέχει ένας πραγματικά προοδευτικός κόσμος.

Όπου ο Τραμπ θα διχάζει και θα δημιουργεί κλίμα εμφύλιου στις ΗΠΑ, οι αντιφασίστες πρέπει πάση θυσία να ενοποιούν όλο το δημοκρατικό, αντιφασιστικό στρατόπεδο, που είναι συντηρητικά πλειοψηφικό στις ΗΠΑ. Κάθε κίνηση η οποία θα στέλνει στο στρατόπεδο του Τραμπ μετριοπαθείς συντηρητικούς και θα τους μετατρέψει σε «ριζοσπάστες» λευκούς ρατσιστές και φασίστες είναι τάφος για τον αντιφασισμό και θα δώσει φτερά σε ναζήδες, Κου Κλουξ Κλαν και άλλους αγριανθρώπους.

Βαθύτερα, το κλίμα εμφύλιου μέσα στις ΗΠΑ θα διευκολύνει τον Τραμπ και τους κάθε λογής απομονωτιστές να περάσουν τη γραμμή της εγκατάλειψης της Ευρώπης στα χέρια του πούτινισμού, με τη γραμμή της «αναδίπλωσης των ΗΠΑ στα εσωτερικά της προβλήματα», δηλαδή σε μια νέα, χειρότερη εκδοχή της πολιτικής γραμμής υπέρ της ουδετερότητας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που τελικά ηττήθηκε λόγω του Περγλ Χάρμπορ, αλλά και της βαθιά δημοκρατικής πολιτικής φυσιογνωμίας του Φραγκλίνου Ρούζβελτ.

ΕΣΘΟΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ: Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η κυβέρνηση Τσίπρα φερέφωνο των ρώσικων φεμμάτων και υπερασπιστής του χειρότερου αντικομμουνισμού

Σε όλα τα ζητήματα που φέρνουν σήμερα αντιμετώπιση την αστοδημοκρατική Ευρώπη με τη χιτλερική Ρωσία, το ελληνικό πολιτικό καθεστώς παίρνει φανερά το μέρος της δεύτερης. Ένα τέτοιο ζήτημα δημιουργήθηκε γύρω από τη διάσκεψη για τα «θύματα των ολοκληρωτικών και αυταρχικών καθεστώτων» που διοργάνωσε η εσθονική προεδρία της ΕΕ στις 23/8 και που έδειξε ότι η Αθήνα λειτουργεί σαν δούρειος ίππος της ρωσικής υπερδύναμης μέσα στην Ευρώπη έχοντας αναλάβει η ίδια να διασπάσει την ΕΕ και να προετοιμάσει τον ελληνικό λαό για την υποδούλωσή της στη Μόσχα.

Έχουμε γράψει ένα εκτεταμένο άρθρο για το ζήτημα αυτό (<http://www.oakke.gr/antifasism/2013-02-16-20-19-25/item/855>) στο οποίο ενώ καταγγέλλουμε τον καθολικά αντικομμουνιστικό, δηλαδή αντιδραστικό στο ιδεολογικό επίπεδο και γι αυτό ελαφρυντικό για το ναζισμό, χαρακτήρα αυτής της συνδιάσκεψης, ξεκαθαρίζουμε ότι από πρακτική πολιτική άποψη αυτή αντιπαράκειται στον σημερινό σοσιαλφασιστικό ψευτοκομμουνισμό και κυρίως στην ρώσικη σοσιαλμπεριαλιστική απειλή. Έτσι τονίζουμε το ότι η ελληνική κυβέρνησηκατήγγειλεαυτήτηνσυνδιάσκεψη, μόνη αυτή στην ΕΕ, δεν οφείλεται στον ανύπαρκτο φιλοκομμουνισμό, ούτε βεβαία στον υπαρκτό φιλοναζισμό της (όπως εκδηλώνεται στην φιλική της στάση απέναντι στους φονιάδες της ΧΑ), αλλά στις υπηρεσίες που θέλει να προσφέρει στα νεοναζιστικά πούτινικά αφεντικά της.

Στην υπηρεσία λοιπόν αυτών των αφεντικών το επίσημο ειδησεογραφικό πρακτορείο της χώρας ΑΠΕ-ΜΠΕ και η κρατική ΕΡΤ μετέδωσαν σαν αληθινή την εντελώς ψεύτικη και διεθνώς καταγγελλόμενη «είδηση» του γνωστού και μη εξαιρετέου ρωσικού πρακτορείου πλαστών ειδήσεων Sputnik, διαδόχου για το εξωτερικό του κρατικού RIA-Novosti, που έλεγε ότι η άρνηση της Ελλάδας να συμμετάσχει στην ημερίδα ήταν εκείνη που έκανε τάχα την Εσθονία να υποχωρήσει τελικά και να τροποποιήσει το σχετικό κείμενο που είχε αναρτήσει στην επίσημη ιστοσελίδα της απαλείφοντας κάθε αναφορά στον κομμουνισμό. Το κείμενο του ΑΠΕ τιλοφορούνταν «Σπούτνικ: Η Ελλάδα διδάσκει στην Εσθονία μαθήματα Ιστορίας» και έλεγε ανάμεσα σε άλλα τα εξής:

«Μετά την άρνηση της Ελλάδας να δεχθεί τις απόψεις της Εσθονίας για τον κομμουνισμό και την Ιστορία του προηγούμενου αιώνα, το Ταλίν διόρθωσε το επίσημο κείμενο για το διεθνές συνέδριο.

Με τίτλο «Διεθνές σκάνδαλο – Η Ελλάδα έδωσε μαθήματα Ιστορίας στην Εσθονία», και υπότιτλο «Η άρνηση της Ελλάδας να δεχθεί τις απόψεις της Εσθονίας για τον κομμουνισμό και την Ιστορία του προηγούμενου αιώνα,

ανάγκασε το Ταλίν να διορθώσει το επίσημο κείμενο» ... το Πρακτορείο Sputnik, σε ανταπόκριση από το Ταλίν της Εσθονίας, αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Το διεθνές σκάνδαλο ανάγκασε την εσθονική Προεδρία να τροποποιήσει το κείμενο που αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα της σχετικά με το επικείμενο Συνέδριο της 23ης Αυγούστου, που είναι αφιερωμένο στη μνήμη των θυμάτων των ολοκληρωτικών και αυταρχικών καθεστώτων. Η άρνηση του Έλληνα εκπροσώπου, Σταύρου Κοντονή, να συμμετάσχει στο συνέδριο, ανάγκασε την Εσθονία να τροποποιήσει το αρχικό κείμενο, ωστόσο, επί της ουσίας, δεν άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο η Εσθονία αντιλαμβάνεται την ιστορία του προηγούμενου αιώνα.

«Η Ελλάδα (και δεν είναι η μόνη) κατηγορηματικά αρνήθηκε να δεχθεί την εξομίωση των εγκλημάτων του ναζισμού και του κομμουνισμού. Το κείμενο της εσθονικής προεδρίας στην επίσημη ιστοσελίδα δεν περιλαμβάνει πλέον τα «λεπτά» σημεία του προηγούμενου κειμένου, αλλά δεν πάει να διαστρέψει το νόημα της απόφασης που λήφθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο».

Το δημοσίευμα σημειώνει ότι το από 2.4.2009 ψήφισμά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όρισε την 23η Αυγούστου ως ημέρα αφιερωμένη στα θύματα «των ολοκληρωτικών και αυταρχικών καθεστώτων» και παρά το γεγονός ότι στο κείμενο της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γίνεται λόγος για θύματα ορισμένων κομμουνιστικών καθεστώτων στην Ευρώπη, το τελικό κείμενο δεν περιέχει τη λέξη «κομμουνισμός».

Για να μάθουμε όμως τι πραγματικά έγινε στη διάσκεψη του Ταλίν δε θα ανατρέξουμε φυσικά στο ρωσικό καθεστωτικό τύπο αλλά σε ανεξάρτητους ιστότοπους. Τέτοιος είναι και ο ellinikaioaxes.gr που ειδικεύεται στην αποκάλυψη και σωστή αναδόμηση απατενιστικών δημοσιευμάτων. Σε δημοσιεύσεις στις 23, 24 και 26/8 θέτει το ζήτημα ως εξής:

«Για να κατανοήσουμε την έκταση του «σκανδάλου» που δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια άκομψη και, εν πολλοίς, περιέργη προσπάθεια ηρωοποίησης του κ. Κοντονή, θα πρέπει να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Το άρθρο του Sputnik ισχυρίζεται ότι το ψήφισμα του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου της 2 Απριλίου 2009 με τίτλο «Ευρωπαϊκή συνείδηση και ολοκληρωτισμός» δεν αναφέρει ποθενά τη λέξη «κομμουνισμός». Πρόκειται για κραυγαλέο ψέμα. Το κείμενο αναφέρει τη λέξη «κομμουνισμός» 8 φορές, και την 23η Αυγούστου ως «ημέρα ανάμνησης εγκλημάτων του Ναζισμού και του Σταλινισμού».

«Οι Εσθονοί, το μόνο που τροποποίησαν ήταν τον υπότιτλο της νέας δημοσίευσης γιατί υπήρχε συντακτικό λάθος και άφηνε

να εννοηθεί πως ο ναζισμός είναι μια μορφή του κομμουνισμού. Κανένα άλλο σημείο δεν έχει τροποποιηθεί, όπως και το αρχικό δελτίο τύπου που είδαμε παραπάνω. Το Sputnik πάτησε πάνω σε αυτή την διόρθωση της λανθασμένης διατύπωσης για να δημιουργήσει εντυπώσεις. Άλλωστε το αναφέρει το ίδιο το Sputnik, αναφερόμενο στις αλλαγές: «αυτές δεν αλλάζουν την ουσία της ερμηνείας της Εσθονίας για την ιστορία του περασμένου αιώνα.» Ο τίτλος παραμένει ο ίδιος «European Day of Remembrance for Victims of Communist and Nazi Regimes takes place on 23 August» όπως και το υπόλοιπο κείμενο της ανακοίνωσης», δηλ. Η Ευρωπαϊκή Ημέρα Μνήμης για τα Θύματα Κομμουνιστικών και Ναζιστικών Καθεστώτων λαμβάνει χώρα στις 23 Αυγούστου.

Έτσι αντί για τον αρχικό υπότιτλο «Διάσκεψη Μνήμης για τα Θύματα Κομμουνισμού και Ναζισμού: Η Κληρονομιά στην Ευρώπη του 21^{ου} Αιώνα των Εγκλημάτων που Διέπραξαν Κομμουνιστικά Καθεστώτα» αναγράφεται πλέον «Στις 2 Απριλίου 2009 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε μία απόφαση πάνω στην ευρωπαϊκή συνείδηση και τον ολοκληρωτισμό, καλώντας για την ανακήρυξη της 23^{ης} Αυγούστου σαν Πανευρωπαϊκής Ημέρας Μνήμης για τα θύματα όλων των ολοκληρωτικών και αυταρχικών καθεστώτων».

Όμως το ΑΠΕ συνέχισε την επίθεση παραπληροφόρησης υποστηρίζοντας, όπως ακριβώς είχε κάνει νωρίτερα το Sputnik, ότι μόνο 8 χώρες συμμετείχαν στο συνέδριο. Στην επίσημη ιστοσελίδα της ΕΡΤ στις 23/8 δημοσιεύεται άρθρο με τίτλο «Μόνο οκτώ από τις 27 χώρες-μέλη της Ε.Ε. στο συνέδριο στο Ταλίν». Στην πραγματικότητα, η ανακοίνωση του εσθονικού υπουργείου δικαιοσύνης (<http://www.just.ee/en/news/european-day-remembrance-commemorated-tallinn>) αναφέρει τη συμμετοχή 19 χωρών-μελών ενώ οι 8 εξ αυτών (Κροατία, Τσεχία, Εσθονία, Ουγγαρία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία και Σλοβακία) έβγαλαν ένα δικό τους ψήφισμα που καλούσε για τη σύσταση διεθνούς δικαστηρίου για τα εγκλήματα των κομμουνιστικών, σύμφωνα με την ανακοίνωση, καθεστώτων. Σήμερα ο τίτλος στην ιστοσελίδα έχει γίνει «Μόνο οκτώ από τις 27 χώρες-μέλη της Ε.Ε. προσυπέγραψαν τη διακήρυξη στο Ταλίν». Όμως κι αυτή η διόρθωση είναι ανεπαρκής καθώς υπονοείται ότι το ψήφισμα των οκτώ είναι διακήρυξη του συνεδρίου, κάτι που δεν ισχύει. Ίσα-ίσα στην ανακοίνωση αναφέρεται ρητά ότι ενημερώθηκαν οι εκπρόσωποι των άλλων χωρών σχετικά με την πρωτοβουλία αυτή των οκτώ αντιπροσωπειών (πρωτοβουλία CICROC).

Το ισχυρό αδύνατο σημείο τέτοιων πολιτικών ηγεσιών είναι ο ιστορικός αντικομμουνισμός τους, που είναι ο ιστορικός αντικομμουνισμός όλης της φιλελεύθερης αστικής τάξης. Αυτός στηρίχθηκε κυρίως στον συκοφαντικό

πόλεμο των Τρότσκι και Χρυσόστοφ ενάντια στην προλεταριακή σταλινική ΕΣΣΔ, αξιοποίησε τα λάθη που έκανε η τελευταία στην κοσμοιστορικής σημασίας πάλη της για την άμυνα της ΕΣΣΔ και όλου του πλανήτη ενάντια στον χιτλερικό κανιβαλισμό (λάθη εξωτερικού επεμβατισμού που εκδηλώθηκαν ιδιαίτερα στις Βαλτικές καθώς και λάθη βίαιων εσωτερικών εκκαθαρίσεων στο ΚΚΣΕ χωρίς την αντίστοιχη πολιτική πάλη) και έτσι εξίσωσε την ταξική δικτατορία του προλεταριάτου με την ρατσιστική δικτατορία του γερμανικού χιτλερικού μονοπώλιου. Αυτή την τελευταία εξίσωση επιδιώκει να χρησιμοποιήσει ο σοσιαλμπεριαλισμός για να εξισώσει με τη σειρά του αυτόν τον αντικομμουνισμό των δυτικών φιλελεύθερων -και κυρίως των ανατολικών σχετικά πρόσφατων αστοδημοκρατιών - με ανοιχτό φιλοναζισμό και έτσι να επιτεθεί και να καταλάβει τις χώρες αυτές και στη συνέχεια να καταλάβει όλη την Ευρώπη. Στην πραγματικότητα η μόνη αληθινή εξίσωση που πρέπει να γίνεται είναι η εξίσωση του χρυσόστοφικού-μπρεζνιεφικού-ζιουγκανοφικού ψευτοκομμουνισμού, δηλαδή του φασιστικού ψευτοκομμουνισμού ανατολικού τροτσικιστικού τύπου, που ήρθε στην εξουσία στην ΕΣΣΔ μετά με το 1956 (και στην Κίνα μετά τα 1978), με τον χιτλερισμό.

Την απάντηση στο ποιος είναι ο χειρότερος αντικομμουνισμός σήμερα, ο δυτικός φιλελεύθερος η ο ψευτοκομμουνιστικός ανατολικού τύπου, μας τη δίνει η ίδια η ζωή: Ο ψευτοκομμουνισμός που συμμαχεί σε όλον τον κόσμο με τους ανοιχτούς ναζιστές σήμερα δεν είναι ο δυτικού φιλελεύθερου τύπου αλλά ο ψευτοκομμουνιστικός ανατολικού τύπου. Όχι τυχαία η χώρα μας που κάνει πως αντιστέκεται πρωτοπόρα στον δήθεν φιλοναζισμό του δυτικού φιλελευθερισμού και καταγγέλλει την Εσθονία και τις διασκέψεις της είναι η πρώτη στον κόσμο που έχει ανοιχτούς ναζι δολοφόνους στο κοινοβούλιο της και σε όλες τις κοινοβουλευτικές επιτροπές ανάμεσα και σε αυτές και της «Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας»!

Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ το ψευτοΚΚΕ τηρεί σχεδόν πάντα σιγήν ιχθύος σε ότι αφορά τη ΧΑ και στην Ολομέλεια της Βουλής και στις Επιτροπές της και πάντα υπερασπίζει με πάθος το να μείνει νόμιμη η συμμορία αυτή των δολοφόνων, στο εσθονικό επιδίδεται σε ένα μπαράζ αντιναζιστικών ανακοινώσεων. Πουθενά άλλωστε όσο στο εσθονικό δεν έχει αποκαλυφθεί τόσο γλαφυρά αυτό που κάθε τόσο επαναλαμβάνουμε, ότι δηλαδή ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι τίποτα άλλο παρά η κομματική οργάνωση του ψευτοΚΚΕ η αρμόδια για τον εισοδισμό του στο ελληνικό κράτος και στους διακρατικούς θεσμούς της ΕΕ, ενώ το ίδιο το ψευτοΚΚΕ θα παριστάνει το αντικρατικό αντικαπιταλιστικό κόμμα των φτωχών.

Για τη Διάσκεψη στην Εσθονία

Συνέχεια από τη σελ. 2

προθέσεις της μάλλον δεν βοήθησε στην κύρια πλευρά τη σοβιετική άμυνα καθώς είχε σαν αποτέλεσμα ένα μεγάλο μέρος των λαών της Βαλτικής να στραφούν ενάντια στην ΕΣΣΔ) ήταν στην ουσία μέρος του κολοσσιαίου, πνιγμένου στο αίμα αντιχιτλερικού της αγώνα, ενός αγώνα ζωής και θανάτου όχι μόνο για την επιβίωση του σοβιετι-

κού επαναστατικού προλεταριάτου αλλά όλων των λαών της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου. Οι φιλελεύθερου τύπου αντικομμουνιστές ψάχνουν να βρουν την ταυτότητα Χίτλερ-Στάλιν στο σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ για να σβήσουν το γεγονός ότι χάρη και σε αυτό το σύμφωνο, που ανέβαλλε για πάνω από ενάμισι χρόνο τη χιτλερική επίθεση, εξαφανίστηκαν για πάντα οι Χίτλερ-Ρίμπεντροπ και τα φουσατά

τους από το πρόσωπο της γης.

Η γραμμή "ούτε Χίτλερ ούτε Στάλιν" δεν είναι καινούρια. Έχει δοκιμαστεί την περίοδο του μεσοπολέμου από τους φιλελεύθερους, τους σοσιαλδημοκράτες και τους συντηρητικούς της δυτικής Ευρώπης και οδήγησε μόνο σε καταστροφές: στον επανεξοπλισμό της χιτλερικής Γερμανίας, στην προδοσία της δημοκρατικής Ισπανίας και της Τσεχοσλοβακίας και τελικά στον κανιβα-

λικό πόλεμο του χιτλερικού άξονα ενάντια στην ανθρωπότητα. Τότε οι αστικές τάξεις των χωρών αυτών έκαναν την έμπρακτη αυτοκριτική τους όταν αρνήθηκαν τη γραμμή του κατευνασμού και τελικά ήρθαν σε αντιναζιστική συμμαχία με τη Σοβιετική Ένωση. (Οι μόνοι που δεν έχουν κάνει αυτοκριτική και εγκλημάτησαν ως το τέλος επιμένοντας στο "ούτε Χίτλερ ούτε Στάλιν" ήταν οι τροτσικιστές, που άλλοι από

τους πολιτικούς απογόνους τους σήμερα λένε στην Ουκρανία "ούτε Ρωσία-ούτε Δύση", ενώ οι πιο ξετσιπύτοι από δαύτους είναι ανοιχτά με τη Ρωσία). Οι αστικές τάξεις που σήμερα επαναφέρουν την καταστροφική γραμμή "ούτε Χίτλερ ούτε Στάλιν" προδίδουν το αντιφασιστικό μέτωπο που οι ίδιες δέχτηκαν τελικά το 1941 και έτσι οδηγούν την ανθρωπότητα σε νέες καταστροφές.